

AA0008365835

UC SOUTHERN REGIONAL LIBRARY FACILITY

אלוהינו " O Eternal God, in whose hand is the soul of all living and the spirit of all flesh, to thee we direct our eyes, whether in grief or in joy; for thou dost never withdraw thy tender mercies from us, but dost continually sustain us with thy grace and thy truth. Though we walk through the valley of the shadow of death, we will fear no evil, for thou art with us, thy rod and thy staff will be our consolation. Thou, O Lord, hast been pleased to lead thy servant (N.N.) to the rest of everlasting life; act we beseech thee towards him (her) according to thine infinite mercy, and grant that his (her) portion may be in life everlasting. Protect him (her) under the shadow of thy wings, so that he (she) may behold the radiance of thy countenance, and exult in the plenitude of thy goodness which thou hast treasured up for those who fear thee. And do thou also grant that the remembrance of his (her) name may prove a blessing and a comfort to those who mourn for him (her): may it incline their hearts to remain firm in their faith, and to walk in the path of Piety, Justice and Virtue. Deign, O Lord, to regard those who are sorrowing, and to consider their grief of spirit; cheer their darkness, and bring consolation to them and to every mourner in Israel. Amen.

לא יבא ער ^ל Thy sun shall no more go down, neither shall thy moon withdraw itself; for the Lord shall be thine everlasting light, and the days of thy mourning shall be ended; and it is said, As one whom his mother comforteth, so will I comfort you, and in Jerusalem shall ye be comforted.

יי אלהינו אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש לך עינינו
 מיחלוצת אם בדמעות אם בשמחות כי לעולם לא תכליא
 רחמיך ממנו חסדך ואמתך תמיד יצונו : גם כי גלך בגייה
 צלמות לא נירא רע כי אתה עמנו שבטך ומשענתך הפה ינחמנו :
 אתה יי נהלת את עבדך (פלוני) אמתך (פלונית) למנוחת חיי העולמים
 עשה עמו (עמה) כרב חסדך ותן חלקו (חלקה) בתיים וגורלו
 (וגורלה) בנעימים והסתירהו (והסתירה) בצל כנפיד לחוות בנעם
 פניך ולהתענג ברב טובך אשר צפנת ליראיך : ויהי נא זכר שמו
 (שמה) לברכה ולמשיב נפש לאבליו (לאבליה) ויכין לפם להחזיק
 באמונה וללכת בארח צדקה ומשפט ומישרים ואתה יי הפט
 וראיה מרת נפשם והאר חשכם ושלם נחומים להם ולכל אבלי
 ישראל אמן :

לא יבא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יי יהיה לך לאור
 עולם ושלמו מי אבליך : ונאמר כאיש אשר אמו תנחמנו
 כן אנכי אנהמכם ובירושלם תנחמו :

יהי שלום May the fulness of peace from Heaven, life, plenty, salvation, consolation, health, redemption, pardon, expiation, enlargement, and freedom, be granted unto us, and to all Israel ! and say ye, Amen.

עשה May he who maketh peace in his high Heavens, grant peace unto us, and all Israel ! and say ye, Amen.

PRAYER FOR MOURNERS.

י אלהינו O Lord God, who dwellest in the high and holy place, and also with the humble and contrite spirit, in thee I put my trust; for thou alone knowest the end of our days and the secret thoughts of our hearts, and from thee proceed the decrees whether of our life or of our death. Remember thou in thy goodness the soul of my father (mother), which thou hast recalled to peaceful rest. Thou, O Lord, didst give, and thou, O Lord, hast taken away; may thy name, O Lord, be blessed. Thou who hearest prayer, I implore thee, deal not with man after his deserts, for we are but dust and ashes, and our days are fleeting as a shadow. Have compassion, O Lord, on thy departed servant, and ordain his (her) portion to be in the region of bliss, and his (her) soul to abide in the realms of everlasting life. Lift up also upon me, O God, the light of thy countenance, and vouchsafe in thy grace to support and to sustain me, so that I may walk before thee in rectitude and in obedience to thy divine behests, and that I may die the death of the righteous, and that my end be like theirs. May the words of my mouth and the meditation of my heart be acceptable unto thee, O Lord, my rock and my redeemer. Amen.

Then say יתגדל ויתקדש page 38.

PRAYER SAID BY THE MINISTER ON THE SABBATH AFTER A FUNERAL.

טוב שם A good name is better than precious ointment, and the day of death than the day of one's birth. Hear the end of all things: Fear God, and keep his commands, for this is the great duty of man.

יהי שלום רב מן השמים • חיים • ושבע • וישועה • ונחמה •
 ורפואה • וגאולה • וסליחה • וכפרה • ורוח • והצלה • לנו •
 ולכל ישראל • ואמרו אמן :

עשה שלום במרוכזיו • הוא יעשה שלום • עלינו ועל כל ישראל •
 ואמרו אמן :

תפלה לאבלים :

יְיָ אֱלֹהֵינוּ שְׁבֵן מְרוֹם וְקָדוֹשׁ וְאֵת דְּפָא וְשִׁפְלָא רוּחַ
 בְּךָ בְּטַחְתִּי כִּי אַתָּה לְבָדְךָ תִּדְרַע מִדַּת יְמִינוּ וְתַעֲלֹמוֹת לְבַנּוּ •
 וּמִלְפָּנֶיךָ מִשְׁפָּטֵינוּ יֵצֵא לְחַיִּים וְלָמוֹת : בְּהַסְדֵּךָ זְכוֹר אֵת נִשְׁמַת
 אָבִי (אֲמִי) אֲשֶׁר לָקַחְתָּ לְמַנוּחַת שְׁלוֹם : יְיָ נָתַן וַיִּי לָקַח • יְהִי שֵׁם
 יְיָ מְבוֹרָךְ : שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה לֹא כִמְעַשִׂינוּ תִגְמוֹל לָנוּ • כִּי עֶפֶר וְאֶפֶר
 אֲנַחְנוּ וְכִצֵּל עוֹבֵר יְמִינוּ • בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲשֵׂה עִם אָבִי (אֲמִי)
 לְתַרְתּוֹ מִנֵּת חֶלְקוֹ (הַחֶלְקָה) בְּנַעֲיִמִים וְלַחַיּוֹת נִשְׁמָתוֹ (נִשְׁמָתָה)
 צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים : הָאֵר פְּנִיךָ גַם אֵלַי יְיָ וְהַגְּנִי וְסַמְכֵנִי
 וְחַקֵּימֵנִי לְלֶכֶת בְּאַרְצָה מְצוּתֶיךָ וּבְתַמִּים תּוֹרַתְךָ • לְמַעַן תִּמְצַת
 גַּבְשֵׁי מוֹת יִשְׂרָאֵל וְתִהְיֶי אַחֲרִיתִי בְּאַחֲרִיתָם : יְהִי לְרַצוֹן אֲמְרֵי כִּי
 וְהַגִּינוּ לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי :

יחגלל ויהקדש דף ל"ח

תפלה בשבת אחר הקבורה

החון יאמר

טוב שם משמן טוב ויובם המנות מיום הגלדה : סוף דבר הפל
 נשמע • את האלהים ירא ואת מצותיו שמור • כִּי זֶה כָּל-
 הַאָדָם :

and his place doth know him no more. But the mercy of the Eternal is from everlasting to everlasting to those who fear him; and his righteousness unto the latest posterity. O that they had wisdom that they might understand this, that they might consider their latter end; for in death man shall not take anything with him, his glory shall not go down after him. Observe the simple and regard the upright, for the end of such a man is peace. The Lord will redeem the soul of his servants, and none who trust in him shall be ashamed.

P'salm xci

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר He who dwelleth in the secret place of the Most High, shall abide under the shadow of the Almighty. I say *unto thee*, The Lord is my refuge and my fortress, my God! in whom I trust. He will surely deliver thee from the fowler's snare, and from the destructive pestilence. He will cover thee with his pinions, and under his wings shalt thou take refuge; his truth *shall be* thy shield and buckler. Thou shalt not be afraid of the terror of the night, nor of the arrow which flieth by day; *nor* of the pestilence which stalketh in darkness; nor of the destructive heat *that* wasteth at noon-day. A thousand shall fall at thy side, and ten thousand at thy right hand; *but* it shall not come nigh unto thee. Thou shalt only behold it with thine eyes, and see the retribution of the wicked. Because thou hast made the Lord, *who* is my refuge, even the Most High, thy strong hold. No evil shall befall thee, neither shall any plague approach thy dwelling. For he will give his angels charge concerning thee, to guard thee in all thy ways. They shall bear thee on their hands, lest thou dash thy foot against a stone. On the fierce lion and asp shalt thou tread: the young lion and the dragon shalt thou trample under foot. Because he delighted in me will I deliver him; I will exalt him because he hath known my name. When he calleth upon me I will answer him: I will be with him in distress, I will deliver him, and grant him honour. With length of days will I satisfy him, and show him my salvation.

יִתְגַּדַּל May the great name of the Eternal be exalted, and sanctified throughout the created world, according to his will; may he establish his kingdom, cause his redemption to spring forth, and hasten the advent of his anointed, in your days, and in the days of all the house of Israel, speedily! and say ye, Amen.

(*Cong.*) Amen. May the name of the Lord be blessed for ever, throughout all worlds.

יִתְבָּרַךְ May his hallowed name be praised, glorified, exalted, magnified, and adored; blessed is he, far exceeding all blessings, hymns, and praises, that can be uttered in the world! and say ye, Amen.

יהי שלום

מקומו : וחסד יי מעולם על יראיו וצדקתו לבני בנים : לו חכמו
 ישבילו זאת יבינו לאהריתם . פי לא במותו יקח הפל . לא ירר
 אהריו פבורו : שמר תם וראה ישר פי אהרית לאיש שלום :
 פודה יי גפש עבריו ולא יאשמו כל החוסים בו :

ישוב בסתר עליון . בצל שדי יתלונן : אמר ליהוה מחסי ומצודתי .
 אלהי אבטח-בו : פי הוא יצילך מפח יקוש . מדבר הוות :
 באברתו-יסך לך . ותחת כנפיו תחסה . צנה וסוחרה אמתו : לא
 תירא מפחד לילה . מחין יעוף יומם : מדבר באפל יהלך . מקטב
 ישוד צהרים : יפול מצדה אלה . ורבבה מימנה . אליך לא יגש :
 רק בעיניך תביט . ושלמת רשעים תראה : פיאמה יי מחסי .
 עליון שמת מעונה : לא-תאנה אליך רעה . ונגע לא-יקרב
 באהלך : פי מלאכו יצוה-לך . לשמרך בכל-דרךך : על-פנים
 ישאונה . פן-תנוף באבן רגלך : על-שחל ופתן תדרך . תרמם
 כפיר ותנין : פי בי חשק ואפלטו . אשגבתו פי-רע ימי : יקראני
 ואענהו . עמו-אנכי בצרה . אחלצהו ואכברהו : ארך ימים
 אשביעהו . ואראהו בישועתי :

יתגדל ויתקדש שמו הגדול . בעולם אשר ברא פיצונו . ומליך
 מלכותו . ויצמיח ישועתו . ויקרב משיחו . בחייכם ובמיכם
 ובחיי כל בית ישראל במהרה ובזמן קרוב ואמרו אמן :
 יהי שמו הגדול מבורך . לעולם ולעולמי עולמים :

יתברך . וישתבח . ויתפאר . ויתרומם . ויתנשא . ויתהדר .
 ויתעלה . ויתהלל . שם הקדוש ברוך הוא : למעלה מן
 כל פרקות . שירות . ותשבחות . הנאמרים בעולם . ואמרו
 אמן :

הַצּוֹר תָּמִים O God, thou art the eternal Rock; perfect is thy work, for all thy ways are judgment; a God of faithfulness art thou, in whom there is no iniquity: thou art Just and Righteous. O Eternal Rock, in the perfection of thy goodness thou orderest all thy dispensations, and who shall presume to say unto thee 'What workest thou?' The heights and the depths acknowledge thy Sovereignty; Thou orderest death and restorest to life; thou bringest down to the grave, and bringest up. Perfect are all thy ways. O Eternal Rock, thou art slow to anger and full of compassion: let then thy loving kindness be over parent and child, for unto thee, O Lord! belong forgiveness and mercy. Righteous art thou, O Eternal! both when thou orderest death, and when thou restorest to life; in thy hand is the destiny of all spirits, therefore do we implore thee to let thine eyes be directed towards us in mercy. We know, O Lord! that thy judgments are righteous, thou art justified in thy commands, and art pure in all thy dispensations: Righteousness and Judgment are the pillars of thy throne, and Grace and Truth go before thee. To thee, O God! all flesh doth look up, imploring pardon for transgressions; for if Thou, O Eternal! shouldst strictly mark iniquity, O Lord! who shall be able to stand? As the shepherd gathereth his sheep to the fold, so thou wilt gather us, O God, to the habitation of repose. As a father hath compassion on his children, so wilt thou have compassion upon us, O Lord! Thou wilt guard our going out and our coming in, and wilt take us under the shadow of thy protection. The darkness of the grave will not conceal us from thee; for in thy light we shall behold light. Thou, O Lord! wilt accord peace unto us, and thy faithfulness will guard our spirit. Happy is he whom thou dost choose to dwell in thy courts; he will there be satisfied with the bliss of thine abode, and on him, thy glory, O God, will shine resplendent. Thou, O Eternal, wilt wipe off the tear from every cheek, and banish sorrow and grief from every heart; for salvation is thine, O Lord, and with thee is abundant redemption. Thou, O Lord! didst give, and thou, O Lord! hast taken away. May thy name, O Eternal, be praised.

אתה גבור Thou, O Lord, *art* mighty for ever; it is thou who revivest the dead, *and art* mighty to save.

Thou sustainest the living by beneficence, quickenest the dead with great mercy; supportest the fallen, and healest the sick; thou loosenest those who are in bonds, *and* wilt accomplish thy faith unto those who sleep in the dust. Who *is* like unto thee, O Lord, of mighty acts? Or who can be compared unto thee, O King, who orderest death and restorest to life, and causest salvation to spring forth? Thou art *also* faithful to revive the dead. Blessed art thou, O Lord, who revivest the dead!

THE FOLLOWING VERSES ARE READ OVER THE GRAVE.

אדם Man that is born of woman is of few days and full of trouble. As for man, his days are as grass; as the blossom of the field, so doth he bloom. For the wind passes over him, and he ceases to be:
and

הצור תמים פעלו • פי כל דרכיו משפט • אל אמונה ואין עול • צדיק
 וישר הוא : הצור תמים בכל פעל • מי יאמר לו מה
 תפעל • השליט במטה ובמעל • ממית ומחיה מוריד שאל ויעל :
 הצור תמים בכל דרכים • ארך אפים ומלא רחמים • המול נא
 על אבות ובנים • פי לך יי הפליחות והרחמים : צדיק אתה
 יהוה להמית ולהחיות • אשר בידך פקרון כל רוחות • ויהיו נא
 עיניך ברחמים עלינו פקוחות : ידענו יי פי צדק משפטך •
 תצדק בדברך • ותזכה בשפטך • צדק ומשפט מכוון בסוף •
 חסד ואמת יקדמו פניך : עדיך כל בשר יבאו ופשעיהם אתה
 תכפרם • פי אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד : ברעה יקבץ
 טלאים • בן תקבצנו לגות שלום • ברחם אב על בנים • בן תרחם
 יי עלינו : אתה תשמר צאתנו ובאנו • ובצל פנפך תסתירנו :
 גם השך לא יחשיך פנינו • פי באורך נראה אור : יהוה
 תשפות שלום לנו ואמונתך תצור רוחנו : אשרי תבחר ותקרב
 ישכון הצריך • ישבע בטיב ביתך וכבודך יהוה עליו ירח : יהוה
 ימחה דמעה מעל כל פנים • ויגון ואנחה יסיר מעל כל לב • פילי
 תישועה והרבה עמו פדות : יי נתן ויי לקח יהי שם יי מבורך :
 אתה גבור לעולם יי • מחיה מתים אתה • רב להושיע • מכלכל
 חיים בחסד • מחיה מתים ברחמים רבים • סומך גופלים •
 ורופא חולים • ומתיר אסורים • ומקיים אמונתו לישני עפר • מי
 כמוך פעל גבורות ומי דומה לך • מלך ממית ומחיה • ומצמיח ישועה :
 ונאמן אתה להחיות מתים • ברוך אתה יי • מחיה המתים :

פסוקים על הקבר

אדם ילוד אשה קצר ימים ושבע רגו : אנוש כחציר ימיו כציץ
 השדה בן יציץ : פי רוח עברה־בו ואיננו • ולא יפירונו עוד
 מקומו :

PRAYER ON NAMING A GIRL.

הבט נא Look down from Heaven, O Lord! and bless the Child which is born unto (M. M.) and suffer her name to be called amongst the Daughters of Israel (N. N.). O Eternal, in whose power it is to grant health and strength to all, through thy loving kindness preserve and strengthen her, and prolong her days in prosperity and her years in pleasantness. Create in her, O God! a pure heart, and lead her to perfection through the path of righteousness and truth; make her father to exult in her and cause the mother who bare her to rejoice in her offspring. Grant that she may be clothed with piety, and adorned with an upright spirit; and that the fear of thee, O God, may be her best treasure. Amen.

BURIAL SERVICE.

Psalm xc.

תפלה למושה A PRAYER OF MOSES THE MAN OF GOD.—O Lord! thou hast been our refuge in all generaticns. Ere the mountains were brought forth, ere thou formedst the earth and the world; from eternity to eternity thou art omnipotent! Thou reducest man to humiliation: then thou sayest, Return, ye children of men. For a thousand years in thy sight are but as yesterday, which is passed; and as a watch in the night. Thou carriest them away as with a torrent: they are as in a sleep: in the morning they are like grass which groweth. In the morning it flourisheth, and is renovated: in the evening it is cut down, and withereth. Thus are we consumed by thine anger, and troubled by thy wrath. Thou hast set our iniquities before thee, our secret sins before the light of thy countenance. For all our days are passed away in thy wrath: we spend our years as a tale that is told. The days of our years are threescore years and ten; and if by reason of strength they be fourscore years, yet is their increase but labour and sorrow; for it is soon cut off, and we fly away. Who knoweth the power of thine anger? Even as the fear of thee, so is thy wrath. So teach us to number our days, that we may apply our hearts to wisdom. Return, *unto us*, O Lord! How long yet?—*Again* have pity on thy servants. Satisfy us early with thy mercy; that we may rejoice and be glad all our days. Make us rejoice according to the days wherein thou hast afflicted us, and the years, *in which* we only saw trouble. Let thy work appear unto thy servants, and thy glory unto their children. And may the beauty of the Lord our God be upon us: and establish thou the work of our hands upon us; yea, the work of our hands establish thou it!

תפלה בהקרא שם לבת ישראל

הבט מן השמים יי וברך את הבת אשר ילדה (פלוגי) ויקרא
 שמה בבנות ישראל (פלוגית) : יי אלהינו אשר בריך לגדל
 ולחזק לכל בחדוד שמרה ואמצה והאריך ימיה בטוב ושנותיה
 בנעימים : לב טהור ברא לה אלהים והוליכה מעלה מעלה
 באורה צדקה ואמת למען ישמח בה אביה ותגל יולדתה : ותן
 מעטיה צדקה ורוח נכון תפארתה ויראת יי אוצרה אמן :

צדוק הדין

תפלה למשה איש-האלהים : אדני מעון אתה היית לנו בדר
 ודר : בטרם הרים ילדו ותחולל ארין ותבל ומעולם עד-
 עולם אתה אל : תשב אנוש עד-דפא : ותאמר שובו בני-אדם :
 כי אלף שנים בעיניך : ביום אתמול פי יעבר : ואשמורה בלילה :
 זרמתם שנה יהיו : בפקר פהציר יחלף : בפקר יציין וחלף : לערב
 ימולל ויבש : פי-כלינו באפך : ובחמתך נבהלנו : שתה עונתינו
 לנגדך : עלמנו למאור פניך : פי כל-ימינו פנו בעברתך : פלינו
 שנינו פמו הגה : ימי-שנותינו בהם שבעים שנה : ואם בגבורתי
 שמונים שנה : ורהבם עמל ואון פי-גו חיש ונעפה : מי-יודע עז
 אפך : וכיראתך עברתך : למנות ימינו בן הודע : ונביא לבב
 חכמה : שובך יהוה עד מתי : והנחם על עברך : שבענו בפקר
 חסדך : ונרננה ונשמחה בכל-ימינו : שמחנו בימות עניתנו :
 שנות ראינו רעה : יראה אל עברך פעלך : והדרך על בניהם :
 ויהי נעם אדני אלהינו עלינו : ומעשה ידינו כוננה עלינו : ומעשה
 ידינו כוננהו :

אלהינו ואלהי אבותינו O God, and the God of our fathers, preserve this boy to his parents, and suffer his name to be called in Israel (N. N.). Create in him, O God, a pure heart, and lead him to perfection through the path of righteousness and truth! make his father to exult in him, and cause her who bare him to rejoice *in her offspring!* Implant in him a spirit of fervent piety, so that he may keep thy Law and thy behests, and walk in thy truth, and in the light of thy salvation: for thou, O Lord, dost bless the righteous, with favour dost thou encompass him as with a shield.

Psalm cxxviii.

שיר המעלות A SONG OF DEGREES. Blessed is every one that feareth the Lord; that walketh in his ways. For thou shalt eat the labour of thine hands; happy *shalt thou be*, and *it shall be* well with thee. Thy wife *shall be* as a fruitful vine by the sides of thy house: thy children like olive plants round about thy table. Behold, thus shall the man be blessed that feareth the Lord. The Lord shall bless thee out of Zion: and thou shalt see the good of Jerusalem all the days of thy life. Yea, thou shalt see thy children's children, *and* peace upon Israel.

יחנוד ויחקיש Say

REDEMPTION OF THE FIRST-BORN.

The father of the boy says,

זה בני This is my Son, my firstborn: and the Supreme Being (blessed be He!) hath commanded us to redeem all the firstborn that openeth the womb; as it is said: "And those that are to be redeemed from a month old, thou shalt redeem, according to thine estimation, for the money of five shekels, after the shekel of the sanctuary, which is twenty gerahs." And it is said: "Sanctify unto me all the firstborn, whatsoever openeth the womb among the children of Israel, both of man and of beast, it is mine."

לעשות רצונך To perform thy will, O my God, is my delight, and to place thy Law within my heart. Better to me is the Law of thy mouth, than abundance of gold and of silver.

ברוך אתה Blessed art thou, O Lord, our God, King of the universe, who hast sanctified us with thy commandments, and commanded us, concerning the redemption of the firstborn Son.

The Cohen then blesses the child,

יברכך May the Lord bless thee and preserve thee: May the Lord cause his presence to shine upon thee, and be gracious unto thee: May the Lord lift up his countenance upon thee, and grant thee peace. Amen.

אלהינו ואלהי אבותינו קים את הילד הזה לאביו ולאמו ויקרא
 שמו בישראל (פלוני בן פלוני): לב טהור ברא לו אלהים
 והוליכהו מעלה מעלה באורח צדקה ואמת למען ישמה בו אביו
 ותגל יולדתו: תן בלבבו רוח נכון ויראה לשמור חקיך ותורתך
 ולהתהלך באמתך ובנגיה ישעך פי אמה תברך צדיק יי כצנה
 רצון תעטרנו:

שיר המעלות אשרי כל-ירא יהוה • ההלך בדרכיו: יגיע פפיק
 כי תאכל • אשריך וטוב לך: אשתך פגפן פריה בירכתי
 ביתך בנך בשתלי זיתים • סביב לשלחנה: הנה כי-כן יברך
 גבר ירא יהוה: יברך יהוה מציון וראה בטוב ירושלם • כל
 ימי חיך: וראה-בנים לבניך • שלום על-ישראל:

יתגדל ויתקדש

פדיון הבן

אבי הבן יאמר

זה בני בכורי הוא • ותקדוש ברוך הוא צנה לפדות כל בכור
 פטר רחם • שנאמר • ופדיוו מבן-הדש תפודה בערבך פספ
 חמשת שקלים בשקל הקדש • עשרים גרה הוא: ונאמר קדש
 לי כל-בכור פטר כל רחם פבני ישראל באדם ובבהמה לי
 הוא:

לעשות רצונה אלהי חפצתי ותורתך בתוך מעי: טוב לי תורת-
 פיך מאלפי זהב וכסף:
 ברוך אמה יי אלהינו מלך העולם • אשר קדשנו במצותיו וצננו
 על פדיון הבן:

הכהן יברך את הילד

יברך יי וישמך: יאר יי פניו אליך ויחנה: ישא יי פניו אליך
 וישם לך שלום • אמן:

הבט

SERVICE FOR CIRCUMCISION.

ברוך הבא Blessed is he who cometh in the name of the Lord!
Blessed be ye of the Lord, who made the Heavens and the Earth!

ברית עולם God has made an everlasting covenant with our fathers and with us, commanding us to circumcise every male child, who is eight days old, as it is written in his Law.

Genesis xvii. 9—14.

ויאמר אלהים And God said unto Abraham, Thou shalt keep my covenant therefore, thou, and thy seed after thee in their generations. This *is* my covenant, which ye shall keep, between me and you and thy seed after thee; Every man child among you shall be circumcised. And ye shall circumcise the flesh of your foreskin; and it shall be the token of the covenant between me and you. And he that is eight days old shall be circumcised among you, every man child in your generations, he that is born in the house, or bought with money of any stranger, which *is* not of thy seed. He that is born in thy house, and he that is bought with thy money, must needs be circumcised: and my covenant shall be in your flesh for an everlasting covenant. And the uncircumcised man child whose flesh of his foreskin is not circumcised, that soul shall be cut off from his people; he hath broken my covenant.

דבר The word of the Lord is a word of truth, which He has vouchsafed unto us for an everlasting possession. Because the Eternal loved our fathers, he chose their posterity to be unto him a peculiar people, to keep the way of the Lord and to do righteousness and judgment.

He who performs the Circumcision says,

ברוך אתה Blessed art thou, O Lord, our God, King of the universe, who hast sanctified us with thy commandments, and commanded us concerning the circumcision!

The father of the child then says,

ברוך אתה Blessed art thou, O Lord, our God, King of the universe, who hast sanctified us with thy commandments, and commanded us to initiate our children into the covenant of Abraham, our ancestor!

ברוך אתה Blessed art thou, O Lord, our God, King of the universe, who hast preserved us alive, sustained us, and permitted us to enjoy this season!

He who performs the Circumcision says,

ברוך אתה Blessed art thou, O Lord, our God, King of the universe, Creator of the fruit of the vine!

סדר ברית מילה

ברוך הַבּא בְּשֵׁם יי : בְּרוּכִים אַתֶּם לַי עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְיָן :
 ברית עולם ברת יי עם אבותינו ועמנו להמול לנו כל זכר בן
 שמונת ימים כפתוב בתורתו :

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-אַבְרָהָם וְאַתָּה אֶת-בְּרִיתִי תִשְׁמֹר אִתָּהּ וְזָרַעְךָ
 אֲחֻרָיִךְ לְדָרְתֶּם : זֹאת בְּרִיתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם
 וּבֵין זָרַעְךָ אַחֲרָיִךְ הַמּוּל לָכֶם כָּל-זָכָר : וּנְמַלְתֶּם אֶת בְּשַׂר עֶרְלַתְכֶם
 וְהָיָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם : וּבֶן-שְׁמֹנֶת יָמִים יְמוּל לָכֶם כָּל-
 זָכָר לְדָרְתֵיכֶם יְלִיד בָּיִת וּמִקְנֵת-פֶּסֶף מִכָּל בֶּן-נֶכֶד אֲשֶׁר לֹא מִזְרַעְךָ
 הוּא : הַמּוּל יְמוּל יְלִיד בַּיִתְךָ וּמִקְנֵת כֶּסֶף וְהָיְתָה בְּרִיתִי בְּבִשְׂרְכֶם
 לְבְרִית עוֹלָם : וְעַרְלֹת זָכָר אֲשֶׁר לֹא-יְמוּל אֶת-בְּשַׂר עֶרְלָתוֹ וּנְכַרְתָּהּ
 הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמִּי אֶת-בְּרִיתִי הַפָּר :

דבר יי דבר אמת אשר הנחיל לנו לירושת עולם כי הוא
 אהב את אבותינו ויבחר בזרעם אחריהם להיות לו לעם
 סגולה שומרי דרך יי לעשות צדקה ומשפט :

המזוהל יברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
 וצונו על המילה :

ואבי הבן יברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
 וצונו להכניסו בביתו של אברהם אבינו :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו
 לזמן הזה :

והמזוהל יברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :
 אלהינו

with the shadow of it, and the boughs thereof *were like* the goodly cedars. She sent out her boughs unto the sea, and her branches unto the river. Why hast thou *then* broken down her hedges, so that all they which pass by the way do pluck her? The boar out of the wood doth waste it, and the wild beast of the field doth devour it. Return, we beseech thee, O God of hosts: look down from heaven, and behold, and visit this vine; and the vineyard which thy right hand hath planted, and the branch *that* thou madest strong for thyself. *It is* burned with fire, *it is* cut down: they perish at the rebuke of thy countenance. Let thy hand be upon the man of thy right hand, upon the son of man *whom* thou madest strong for thyself. So will not we go back from thee: quicken us, and we will call upon thy name. Turn us again, O Lord God of hosts, cause thy face to shine; and we shall be saved.

Say **יְהוָה בְּנֶסֶע** Vol. I. p. 19, until **וַתֵּן הַחַיִּים** p. 20.

PORTION OF THE LAW FOR THE SEVENTEENTH DAY OF TAMMUZ.

Deuteronomy xxx. 15—20.

רָאָה נָתַתִּי See, I have set before thee this day life and good, and death and evil; in that I command thee this day to love the Lord thy God, to walk in his ways, and to keep his commandments and his statutes and his judgments, that thou mayest live and multiply; and the Lord thy God shall bless thee in the land whither thou goest to possess it. But if thy heart turn away, so that thou wilt not hear, but shalt be drawn away, and worship other gods, and serve them; I denounce unto you this day, that ye shall surely perish, *and that* ye shall not prolong *your* days upon the land, whither thou passest over Jordan to go to possess it. I call heaven and earth to record this day against you, *that* I have set before you life and death, blessing and cursing: therefore choose life, that both thou and thy seed may live: that thou mayest love the Lord thy God, *and* that thou mayest obey his voice, and that thou mayest cleave unto him; for he *is* thy life, and the length of thy days: that thou mayest dwell in the land which the Lord sware unto thy fathers, to Abraham, to Isaac, and to Jacob, to give them.

After the reading of the law, the minister says,—

בְּרוּךְ Blessed art thou, O Lord, our God, King of the universe, who hast given us the law of truth, and planted eternal life within us! Blessed art thou, O Lord, who hast given the law!

Then say **אֲשֶׁר** Vol. I. p. 20, until the end of the Morning Service.

לג קריאת התורה לשבעה עשר בתמו

הרים צלה . וענפיה ארזי-אל : תשלח קציריה ערבים . ואל-נהר
יונקותיה : למה פרצת גרדיה . וארוה פל-עברי דרד : וכרסמנה
חזיר מעלר . וזיו שרי ירענה : אלהים צבאות שוב-נא הפט
מישמים וראה . ופקד גפן זאת : וכנה אשר-נטעה ימינד . ועלבן
אמצתה לך : שרפה באש פסוהה . מגערת פניך יאברו : תהי-ידך
על-איש ימינד . על-בן-אדם אמצת לך : ולא-נסוג מפך . תחיינו
ובשמך נקרא : יהוה אלהים צבאות השיבנו . האר פניך
ונגשעה :

ויהי בנסע חלק א' דף י"ט עד נותן התורה דף כ' :

קריאת התורה לשבעה עשר בתמו

ראה נתתי לפניך היום את-החיים ואת-הטוב ואת-המות ואת-
הרע : אשר אנכי מצוה היום לאהבה את-יהוה אלהיך
ללכת בדרךיו ולשמר מצותיו והקתיו ומשפטיו וחייית ורביית
וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר-אתה בא-שמה לרשתה : ואם-
יפגה לבבך ולא תשמע ונדהת והשתהוית לאלהים אחרים
ועבדתם : הגדתי לכם היום כי אבד האבדון לאת-אריכן ימים
על-האדמה אשר אתה עבר את-הירדן לבוא שמה לרשתה :
העדתי בכם היום את-השמים ואת-הארץ החיים והמות נתתי
לפניך הברכה והקללה ובהרת בתיים למען תהיה אתה וורעך :
לאהבה את-יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה-בו כי הוא חייך
וארד ימך לשבת על-האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך לאבדתם
ליצחק וליעקב לתת להם :

ואחר הקריאה התון יאמר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם . אשר נתן לנו תורת אמת .
וחיי עולם נטע בתוכנו . ברוך אתה יי . נותן התורה :

אשרי חלק א' דף כ' עד סוף תפלת שחרית

ברוך

עין תלויה ° כ' רבתי

MORNING SERVICE FOR THE SEVENTEENTH DAY OF TAMMUZ.

Say the ordinary Morning Service, Vol. I. p. 1, until the end of the Amidah p. 19.

י"י אלהי ישראל O Lord God of Israel, turn from thy sore displeasure: and repent concerning the evil to thy people.

י"י שופה O Lord! death has fearfully ravaged Zion, and the crown of her glory is crushed and destroyed. The ruthless stranger has been exceedingly cruel; and in his rage has kindled a fire and burned up the gates of the daughter of Zion. The holy house was spoiled by the cruel race of Edom, and Zion became a prey to the devouring flames. When Jerusalem heard the voice of the destroyer, she grew faint, and lamented. 'How,' cried she, 'hath the Eternal, in his anger, covered with a cloud the daughter of Zion?' Verily we lament, and raise our hands in despair, when we remember Zion. By reason of our transgressions, we were broken and uprooted; and they who carried us away into captivity, said to us, 'Sing for us one of the songs of Zion.' Because of our manifold sins we have been exiled from our land; but we hope in thee, O God, who wilt yet be a salvation unto Zion. Thou art He who wilt comfort Judah and Ephraim, and build up the walls of Jerusalem, and wilt in thy loving kindness deal graciously with Zion. O cause us speedily to hear the voice of him who bringeth good tidings to the people that were sold for nought—saying, 'Cry aloud and shout for joy, O thou inhabitant of Zion.' Hasten, O God of mercy, the fulfilment of thy consoling promise; and we shall be like those who are awakened from a dream, when thou, Eternal Lord, shalt bring back the captivity of Zion.

Psalm lxxx.

למנצח TO THE CHIEF MUSICIAN UPON SHOSHANNIM-EDUTH, A PSALM OF ASAPH. Give ear, O Shepherd of Israel, thou that leadest Joseph like a flock; thou that dwellest *between* the cherubim, shine forth. Before Ephraim and Benjamin and Manasseh stir up thy strength, and come *and* save us. Turn us again, O God, and cause thy face to shine; and we shall be saved. O Lord God of hosts, how long wilt thou be angry against the prayer of thy people? Thou feedest them with the bread of tears; and givest them tears to drink in great measure. Thou makest us a strife unto our neighbours: and our enemies laugh among themselves. Turn us again, O God of hosts, and cause thy face to shine; and we shall be saved. Thou hast brought a vine out of Egypt: thou hast cast out the heathen, and planted it. Thou preparedst *room* before it, and didst cause it to take deep root, and it filled the land. The hills were covered

שחרית לשבעה עשר בתמו

מתפללים תפלת שחרית חלק א' דף א' ער סוף עמידה דף י"ט:

י' אלהי ישראל שוב מחרון אפיק וְהַנַּחֵם עַל הַרְעָה לְעַמְּךָ :

י' • שְׁמוּפָה חֲטוּפָה • וּמְמוֹת קְטוּפָה • מְכַלְל יוֹפֵי מַצִּיּוֹן : לְמֵאוֹד
זָר הַעֲצִים קִצְפוֹ • וְשִׁלַּח אֵשׁ בְּאֶפּוֹ • בְּשַׁעְרֵי בַת צִיּוֹן : מִקְדְּשֵׁי
הַיָּהּ לְבֹהַּ • בְּיַד שְׁמָה וּמִזֶּה • וַיִּצַּת אֵשׁ בְּצִיּוֹן : הִנֵּה אֲבָלָה
וְאִמְלָלָה • בְּשִׁמְעָה קוֹל יְלָלָה • אֵיכָה יַעִיב בְּאֶפּוֹ אֲדֹנָי אֵת בַּת
צִיּוֹן : פָּכַח נִבְכָּה • וְכַף אֵל כַּף נִכָּה • בְּזָכְרֵנוּ אֵת צִיּוֹן : רַעְצוֹנוּ
מִחֲצוֹנוּ עֲוֹנֵינוּ • כִּי שָׁם שְׁאַלּוֹנוּ שׁוֹבֵינוּ • שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן :
רְבוּ וְגִדְלוּ יְגוֹנֵי • אֵיךְ נָשִׁיר אֵת שִׁיר יי' • וַתֹּאמֶר צִיּוֹן : בְּרַב עֲוֹנֵנוּ
עוֹל גְּלוּת סָבְלָנוּ • וּבְכַל-זֹאת יַחֲלָנוּ • כִּי אֱלֹהִים יִרְשָׁע צִיּוֹן : נַחֵם
תַּנְחֵם יְהוּדָה וְאֶפְרַיִם • וַתִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם • הִטִּיבָה בְּרִצּוֹנְךָ
אֵת צִיּוֹן : קוֹל מְבַשֵּׂר תִשְׁמָע מִהֲרָה • לְאוֹם חַנּוּם מְכוֹרָה • צַהֲלֵי
וְרָנֵי יוֹשְׁבֵת צִיּוֹן : עֲלִיזוֹן מִהַר חֲזִיזוֹן נַחוּמִים • וְאִזּוּ הֵינּוּ כְּחִלְמִים •
בְּשׁוֹב יי' אֵת שִׁיבַת צִיּוֹן :

לְמַנְצַח אֶל-שְׁשָׁנִים • עֲדוּת לְאַסָּף מִזְמוֹר : רַעַה יִשְׂרָאֵל הָאֲזִינָה
נִהְיָ בְּצִיאַן יוֹסֵף • יֵשֶׁב הַכְּרָבִים הוֹפִיעָה : לִפְנֵי אֶפְרַיִם
וּבְנֵימָן וּמִנְשֶׁה עוֹרְרָה אֶת-גְּבוּרַתְךָ • וּלְכָה לִישָׁעָתָה לָנוּ : אֱלֹהִים
הִשִּׁיבֵנוּ • וְהָאֵר פְּנִיךָ וְנִשְׁעָה : יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת • עַד-מְתֵי
עֲשֵׂנָת בַּת־תַּפְּלַת עַמְּךָ : הֵאֲכִלְתֶּם לֶחֶם דִּמְעָה • וַתִּשְׁקְמוּ בְּדַמְעוֹת
שְׁלִישׁ : תִּשְׁיַמְנוּ מִדּוֹן לְשִׁבְנֵינוּ • וְאֵיבֵינוּ יִלְעָגוּ-לָמוּ : אֱלֹהִים
צְבָאוֹת הִשִּׁיבֵנוּ • וְהָאֵר פְּנִיךָ וְנִשְׁעָה : גִּפְן מִמַּצְרַיִם תִּסְיַע • תִּגְרֹשׁ
גוֹיִם וַתִּטְעָה : פְּנִית לִפְנֵיהָ • וַתִּשְׂרַשׁ שְׂרָשִׁיהָ וַתִּמְלֵא-אֶרֶץ : כְּסוּ
הַרִים

Psalm xliv.

למנצח TO THE CHIEF MUSICIAN, MASCHIL, FOR THE SONS OF KORAH. We have heard with our ears, O God, our fathers have told us, *what* work thou didst in their days, in the times of old. *How* thou didst drive out the heathen with thy hand, and plantedst them; *how* thou didst afflict the people, and cast them out. For they got not the land in possession by their own sword, neither did their arm save them: but thy right hand, and thine arm, and the light of thy countenance, because thou hadst a favour unto them. Thou art my King, O God: command deliverances for Jacob. Through thee will we push down our enemies: through thy name will we tread them under that rise up against us. For I will not trust in my bow, neither shall my sword save me. But thou hast saved us from our enemies, and hast put them to shame that hated us. In God we boast all the day long, and praise thy name for ever. Selah. But thou hast cast off, and put us to shame; and goest not forth with our armies. Thou makest us to turn back from the enemy: and they which hate us spoil for themselves. Thou hast given us like sheep *appointed* for meat; and hast scattered us among the heathen. Thou sellest thy people for nought, and thou reapest no gain by their price. Thou makest us a reproach to our neighbours, a scorn and a derision to them that are round about us. Thou makest us a byword among the heathen, a shaking of the head among the people. My confusion is continually before me, and the shame of my face hath covered me; for the voice of him that reproacheth and blasphemeth; by reason of the enemy and avenger. All this is come upon us; yet have we not forgotten thee, neither have we dealt falsely with thy covenant. Our heart is not turned back, neither have our steps declined from thy way; though thou hast sore broken us in the place of dragons, and covered us with the shadow of death. If we have forgotten the name of our God, or stretched out our hands to a strange god, shall not God search this out? for he knoweth the secrets of the heart. Yea, for thy sake are we killed all the day long; we are counted as sheep for the slaughter. Awake, why sleepest thou, O Lord? Arise, cast *us* not off for ever. Wherefore hidest thou thy face *and* forgettest our affliction and our oppression? For our soul is bowed down to the dust: our belly cleaveth unto the earth. Arise and help us, and redeem us for thy mercies' sake.

Say from אשרי Vol. I. p. 20 until the end of the Morning Service.

לְמַנְצַח לְבְנֵי-קָרַח מִשְׁבִּיל : אֱלֹהִים בְּאַזְנֵינוּ שְׁמַעְנוּ אַבּוֹתֵינוּ
 סִפְרוּ-לָנוּ . פֶּעַל פְּעֻלָּת בִּימֵיהֶם בִּימֵי קָדָם : אַתָּה יְיָדָךְ
 גּוֹיִם הוֹרֵשֶׁת וְתַטְעֵם . תִּרַע לְאֲמִים וְתִשְׁלַחֵם : כִּי לֹא בַחֲרָפִם
 יִרְשׁוּ-אֶרֶץ וְזוֹנְעִים לֹא-הוֹשִׁיעָה לָמוּ בִי-יְמִינְךָ וְזוֹרְעֵךָ וְאוֹר פְּנֶיךָ כִּי
 רָצִיתָם : אַתָּה-הוּא מֶלְכֵי אֱלֹהִים . צִוָּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב : בְּךָ
 צָרִינוּ נִגְנַח . בְּשִׁמְךָ נָבוֹם קָמִינוּ : כִּי לֹא בְקִשְׁתֵּי אֲבֹטָח . וְחֲרַבִּי
 לֹא תוֹשִׁיעֵנִי : כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצָּרֵינוּ . וּמִשְׁנֵאֵינוּ הִבִּישׁוֹת : בְּאֱלֹהִים
 הִלְלָנוּ כָּל-הַיּוֹם . וְשִׁמְךָ וְלַעוֹלָם נוֹדֶה סֶלָה : אַף-זְנִחַת וְתַכְלִימָנוּ .
 וְלֹא-תֵצֵא בְּצַבֹּאוֹתֵינוּ : תִּשְׁיַבְנוּ אַחֹר מִנִּי-צָר . וּמִשְׁנֵאֵינוּ שְׁסוּ
 לָמוּ : תִּתְנֶנּוּ בְּצֵאן מֵאֲכָל . וּבְגוֹיִם זְרִיתָנוּ : תִּמְכַּר-עַמְּךָ בְּלֹא-הוֹן .
 וְלֹא-דַבִּית בְּמַחֲיִרֵיהֶם : תִּשְׁיַמְנוּ חֲרָפָה לְשִׁבְנֵינוּ . לַעַג וְקָלָם
 לְסַבִּיבוֹתֵינוּ : תִּשְׁיַמְנוּ מִשָּׁל בְּגוֹיִם . מְנוֹד-רֹאשׁ בְּלֵאֲמִים : כָּל-הַיּוֹם
 כְּלָמְתִי נִגְדִי . וּבִשְׁת פָּנֵי כְּפִתֵּי : מִקּוֹל מְהַרְף וּמְגַדֵּף . מִפְּנֵי אוֹיֵב
 וּמִתְנַקֵּם : כְּלִזְזֹאת בְּאַתָּנוּ וְלֹא שְׂכַחְנוּךָ . וְלֹא-שִׁקְרָנוּ בְּבְרִיתְךָ :
 לֹא-נָסוּג אַחֹר לִבְנוּ . וְתַט אֲשַׁרְנוּ מִנִּי אֶרְחֵךְ : כִּי דַפִּיתָנוּ בְּמִקּוֹם
 תְּנִים . וְתַכֵּם עָלֵינוּ בְּצִלְמוֹת : אִם-שְׂכַחְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ . וּנְפָרֵשׁ
 כְּפִינוּ לְאֵל זָר : הֲלֹא אֱלֹהִים יַחְקֵר-זֹאת כִּי-הוּא יִדַע תַּעֲלָמוֹת
 לֵב : כִּי-עָלִיךָ הוֹרְגָנוּ כָּל-הַיּוֹם . נַחֲשָׁבְנוּ בְּצֵאן טְבָחָה : עוֹדָה
 לָמָּה תִישֵׁן אֲדָנִי . הֲקִיצָה אֶל-תּוֹנַח לְנֹצַח : לָמָּה-פְּנִיךָ תִסְתִּיר .
 תִּשְׁפַח עֵינֵינוּ וְלַחֲצֵנוּ : כִּי שָׁחָה לַעֲפָר נַפְשָׁנוּ . דְּבַקָּה לְאֶרֶץ
 בְּטַגְנוּ : קוֹמָה עוֹרְתָה לָנוּ . וּפְדָנוּ לְמַעַן חֲסִדְךָ :

אשרי חלק א' דף כ' ער סוף תפלת שחרית:

Then took Johanan the son of Kareah, and all the captains of the forces that *were* with him, all the remnant of the people whom he had recovered from Ishmael the son of Nethaniah, from Mizpah, after *that* he had slain Gedaliah the son of Ahikam, *even* mighty men of war, and the women, and the children, and the eunuchs, whom he had brought again from Gibeon; and they departed, and dwelt in the habitation of Chimham, which is by Bethlehem, to go to enter into Egypt, because of the Chaldeans: for they were afraid of them, because Ishmael the son of Nethaniah had slain Gedaliah the son of Ahikam, whom the king of Babylon made governor in the land.

Then say the Blessings after the portion of the Prophets, Vol. V. pp. 22, 23: after which אָשַׁרְיָ Vol. I. p. 20 to the end of the Morning Service.

MORNING SERVICE FOR THE TENTH DAY OF TEBETH.

Say the Ordinary Morning Service, Vol. I. p. 1 until נִתְּן הַחַיִּים *ibid.* p. 20. The Portion of the Law for the Tenth day of Tebeth is the same as that for the Afternoon Service of the Ninth day of Ab (see Vol. V. pp. 20, 21).

O Lord God of Israel! turn from thy hot displeasure, and repent of the evil concerning thy people.

O Lord, I deeply deplore the day on which the king of Babylon approached Jerusalem to besiege it; when in the greatness of his pride he spread his armies before the holy city, when his right hand was like an enchantment against Zion, and when those who were engaged in pious works, poured forth their blood like water in the streets of Jerusalem. He made me faint and dreary when he brought low the majesty of Judah, and destroyed the excellency of Jerusalem. He overthrew the tower, and laid the canopy in the dust; he kindled a fire in Zion which devoured her palaces; he stirred up the Assyrians against my children, on the day that the Lord brought calamity to the gates of Jerusalem. Consider, O Eternal, my distresses, for I look in vain around for help; mine enemy hath pressed sorely upon me, and Zion hath become a ruin. We have patiently waited that our wounds might be healed, but, alas! anguish is yet upon us. O Lord! how long shall it be ere thou wilt turn in compassion to Zion?

O Lord God of Israel! turn from thy hot displeasure, and repent of the evil concerning thy people.

עֲמֹן : וַיִּקַּח יוֹחָנָן בֶּן־קַנְחָן וְכָל־שָׂרֵי הַחַיִּלִּים אֲשֶׁר־אִתּוֹ אֶת־כָּל־
 שְׂאֵרֵיט הָעַם אֲשֶׁר הָשִׁיב מֵאֵת יִשְׁמַעְאֵל בֶּן־נַתַנְיָה מִן־הַמְצַפָּה
 אַחַר הַכָּה אֶת־גְּדַלְיָה בֶן־אֲחִיקָם גְּבַרִים אֲנָשֵׁי הַמְּלַחְמָה וְנָשִׁים
 וְטָף וּפְרָסִים אֲשֶׁר הָשִׁיב מִגְּבַעֹן : וַיֵּלְכוּ וַיֵּשְׁבוּ בְּגָרֹת כְּמוֹהֶם
 אֲשֶׁר־אָצַל בַּיִת לֶחֶם לֶלֶכֶת לָבוֹא מִצָּרִים : מִפְּנֵי הַבְּשָׂדִים כִּי
 יֵרְאוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי־הִכָּה יִשְׁמַעְאֵל בֶּן־נַתַנְיָה אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם
 אֲשֶׁר־הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּאַרְיָן :

ברכית אחר קריאת הנביאים בחלק ה' דף כ"ב עד מנן דוד כ"ג ואחרי כן אשרי חלק א'
 דף כ' עד סוף חפלת שחרית :

שחרית לעשרה בטבת

חפלת שחרית חלק א' דף א' עד נותן התורה דף ב' :

קריאת התורה לעשרה בטבת כמו במנחה לתשעה באב חלק ה" דף כ" וכ"א :

י' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל • שׁוּב מִחֲרוֹן אַפָּיךָ • וְהִנַּחֵם עַל הָרַעָה לְעַמֶּךָ :
 י" • יְגוּזֵי קִרְאוּנֵי אֵל אֶבֶל • יוֹם סַמֶּךְ מֶלֶךְ בָּבֶל • אֵל יְרוּשָׁלַם :
 הַעֲבִיר הַמוֹנֵו • וְעָרָה גְאוֹנו • וּבִימִינו הָיָה הַקָּסֶם בִּירוּשָׁלַם :
 וְעָשִׂי מְלֹאכֶת שָׁמַיִם • שִׁפְכוּ דָמָם בַּמַּיִם • סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַם : דָּוָה
 נִתְּנִי וְגִלְמוּדָה • בְּהִשְׁחִיתוֹ אֶת גְּאוֹן יְהוּדָה • וְאֶת גְּאוֹן יְרוּשָׁלַם :
 הַפִּיל מִגְּדַל וְהִשְׁפִּיל אַפְרַיִן • וַיִּצַּר־אֵשׁ בְּצִיּוֹן וְאֶבְלָה אֲרָמְנוֹת
 יְרוּשָׁלַם : הַעִיר בְּנֵי בָבֶל עַל בְּנֵי • כִּי יָרַד רַע מֵאֵת י" • לְשַׁעֲרֵי
 יְרוּשָׁלַם : רָאָה כִּי אָפֶס עֲזוּב וְעֲצוּר • וְאוֹיְבֵי עָלֵי יִצוּר • כִּי כָשְׁלָה
 יְרוּשָׁלַם : יַחַלְנוּ תַחֲבֹשֶׁת וְהִנֵּה מַחֲתָה • וְעַד מָתִי אַתָּה • לֹא תִרְחַם
 אֶת יְרוּשָׁלַם :

י' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִחֲרוֹן אַפָּיךָ וְהִנַּחֵם עַל הָרַעָה לְעַמֶּךָ :

men that were with him, and smote Gedaliah the son of Ahikam the son of Shaphan with the sword, and slew him, whom the king of Babylon had made governor over the land. Ishmael also slew all the Jews that were with him, *even* with Gedaliah, at Mizpah, and the Chaldeans that were found there, *and* the men of war. And it came to pass the second day after he had slain Gedaliah, and no man knew *it*; that there came *certain* men from Shechem, from Shiloh, and from Samaria, *even* fourscore men, having their beards shaven, and their clothes rent, and having cut themselves, with offerings and incense in their hand, to bring *them* to the house of the Lord. And Ishmael the son of Nethaniah went forth from Mizpah to meet them, weeping all along as he went: and it came to pass, as he met them, he said unto them, Come to Gedaliah the son of Ahikam. And it was *so*, when they came into the midst of the city, that Ishmael the son of Nethaniah slew them, *and cast them* into the midst of the pit, he, and the men that *were* with him. But ten men were found among them that said unto Ishmael, Slay us not: for we have treasures in the field, of wheat, and of barley, and of oil, and of honey: so he forbore, and slew them not among their brethren. Now the pit wherein Ishmael had cast all the dead bodies of the men whom he had slain because of Gedaliah, *was* that which Asa the king had made for fear of Baasha king of Israel: *and* Ishmael the son of Nethaniah filled it with *them that were* slain. Then Ishmael carried away captive all the residue of the people that *were* in Mizpah, *even* the king's daughters, and all the people that remained in Mizpah, whom Nebuzar-adan the captain of the guard had committed to Gedaliah the son of Ahikam: and Ishmael the son of Nethaniah carried them away captive, and departed to go over to the Ammonites.

But when Johanan the son of Kareah, and all the captains of the forces that *were* with him, heard of all the evil that Ishmael the son of Nethaniah had done, then they took all the men, and went to fight with Ishmael the son of Nethaniah, and found him by the great waters that *are* in Gibeon. Now it came to pass, *that* when all the people which *were* with Ishmael saw Johanan the son of Kareah, and all the captains of the forces that *were* with him, then they were glad. So all the people that Ishmael had carried away captive from Mizpah cast about and returned, and went unto Johanan the son of Kareah. But Ishmael the son of Nethaniah escaped from Johanan with eight men, and went to the Ammonites.

Then

אֲשֶׁר־הָיוּ אִתּוֹ וַיָּבֹאוּ אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן בַּחֶרֶב וַיָּמָת
אִתּוֹ אֲשֶׁר־הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּאֶרֶץ־יָם : וְאֵת כָּל־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר־הָיוּ
אִתּוֹ אֶת־גְּדַלְיָהוּ בַּמְצֻפָּה וְאֶת־הַכַּשְׂדִּים אֲשֶׁר נִמְצְאוּ־שָׁם אֶת־
אִנְשֵׁי הַמְּלַחְמָה הַכֹּהֵן יִשְׁמַעְיָאל : וַיְהִי בַיּוֹם הַשֵּׁנִי לְהָמִית אֶת־
גְּדַלְיָהוּ וְאִישׁ לֹא יָדָע : וַיָּבֹאוּ אֲנָשִׁים מִשְׁכֶּם מִשְׁלוֹ וּמִשְׁמָרוֹן
שָׂמָנִים אִישׁ מִגְּלַתִּי זָקָן וְקָרְעֵי בְגָדִים וּמִתְגַּדְּרִים וּמִנְחָה וּלְבוֹנָה
בַּיָּדִם לְהָבִיא בֵּית יְהוָה : וַיֵּצֵא יִשְׁמַעְיָאל בֶּן־נַתַנְיָה לְקִרְאתָם מִן־
הַמְצֻפָּה הַלֶּךְ הַלֶּךְ וּבִכְרָה וַיְהִי כַּפָּגֶשׁ אִתָּם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בָּאוּ
אֶל־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם : וַיְהִי כַּבֹּאֵם אֶל־תְּנוּךְ הָעִיר וַיִּשְׁחָטֵם יִשְׁמַעְיָאל
בֶּן־נַתַנְיָה אֶל־תְּנוּךְ הַבּוֹר הוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אִתּוֹ : וַעֲשָׂרָה אֲנָשִׁים
נִמְצְאוּ־בָם וַיֹּאמְרוּ אֶל־יִשְׁמַעְיָאל אֶל־הִמָּתְנוּ כִּי־יֵשׁ־לָנוּ מִטְּמָנִים
בַּשָּׂדֶה הַטִּים וְשִׁעְרִים וְשִׁמּוֹן וּדְבָשׁ וַיְחַדֵּל וְלֹא הָמִיתָם בְּתוֹךְ
אֲחֵיהֶם : וְהַבּוֹר אֲשֶׁר הִשְׁלִיךְ שָׁם יִשְׁמַעְיָאל אֵת כָּל־פְּגְרֵי הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר הִכָּה בְּיַד־גְּדַלְיָהוּ הוּא אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ אֲסָא מִפְּנֵי בַעֲשָׂא
מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אִתּוֹ מִלֵּא יִשְׁמַעְיָאל בֶּן־נַתַנְיָהוּ חֲלָלִים : וַיִּשָּׁב יִשְׁמַעְיָאל
אֶת־כָּל־שְׂאֵרֵית הָעָם אֲשֶׁר בַּמְצֻפָּה אֶת־בָּנוֹת הַמֶּלֶךְ וְאֶת־כָּל־הָעָם
הַנְּשָׂאִים בַּמְצֻפָּה אֲשֶׁר הִפְקִיד נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים אֶת־גְּדַלְיָהוּ
בֶן־אֲחִיקָם וַיִּשָּׁבֵם יִשְׁמַעְיָאל בֶּן־נַתַנְיָה וַיֵּלֶךְ לַעֲבֹד אֶל־בְּנֵי עַמּוֹן :
וַיִּשְׁמַע יוֹחָנָן בֶּן־קָרְחַם וְכָל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר אִתּוֹ אֵת כָּל־הַרְעָה
אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׁמַעְיָאל בֶּן־נַתַנְיָה : וַיִּקְהוּ אֶת־כָּל־הָאֲנָשִׁים וַיִּלְכוּ
לְהַלְחֵם עִם־יִשְׁמַעְיָאל בֶּן־נַתַנְיָה וַיִּמְצְאוּ אִתּוֹ אֶל־מִים רַבִּים אֲשֶׁר
בְּגִבְעוֹן : וַיְהִי כִּרְאוֹת כָּל־הָעָם אֲשֶׁר אֶת־יִשְׁמַעְיָאל אֶת־יוֹחָנָן בֶּן־קָרְחַם
וְאֵת כָּל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיִּשְׁמְחוּ : וַיָּסֹבּוּ כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־
שָׁבָה יִשְׁמַעְיָאל מִן־הַמְצֻפָּה וַיִּשְׁבּוּ וַיִּלְכוּ אֶל־יוֹחָנָן בֶּן־קָרְחַם :
וַיִּשְׁמַעְיָאל בֶּן־נַתַנְיָה נִמְלֹט בַּשְּׂמֹנָה אֲנָשִׁים מִפְּנֵי יוֹחָנָן וַיֵּלֶךְ אֶל־בְּנֵי
עַמּוֹן :

Now when all the captains of the forces which *were* in the fields, *even* they and their men, heard that the king of Babylon had made Gedaliah the son of Ahikam governor in the land, and had committed unto him men, and women, and children, and had appointed him over the poor of the land, and over them that were not carried away captive to Babylon; then they came to Gedaliah to Mizpah, even Ishmael the son of Nethaniah, and Johanan and Jonathan the sons of Kareah, and Seraiah the son of Tanhumeth, and the sons of Ephai the Netophathite, and Jezaniah the son of a Maachathite, they and their men. And Gedaliah the son of Ahikam the son of Shaphan sware unto them and to their men, saying, Fear not to serve the Chaldeans: dwell in the land, and serve the king of Babylon, and it shall be well with you. As for me, behold, I will dwell at Mizpah, to serve the Chaldeans, which will come unto us: but ye, gather ye wine, and summer fruits, and oil, and put *them* in your vessels, and dwell in your cities that ye have taken. Likewise when all the Jews that *were* in Moab, and among the Ammonites, and in Edom, and that *were* in all the countries, heard that the king of Babylon had left a remnant of Judah, and that he had set over them Gedaliah the son of Ahikam the son of Shaphan; even all the Jews returned out of all places whither they were driven, and came to the land of Judah, to Gedaliah, unto Mizpah, and gathered wine and summer fruits very much.

Moreover Johanan the son of Kareah, and all the captains of the forces that *were* in the fields, came to Gedaliah to Mizpah, and said unto him, Dost thou certainly know that Baalis the king of the Ammonites hath sent Ishmael the son of Nethaniah to slay thee? But Gedaliah the son of Ahikam believed them not. Then Johanan the son of Kareah spake to Gedaliah in Mizpah secretly, saying, Let me go, I pray thee, and I will slay Ishmael the son of Nethaniah, and no man shall know *it*: wherefore should he slay thee, that all the Jews which are gathered unto thee should be scattered, and the remnant in Judah perish? But Gedaliah the son of Ahikam said unto Johanan the son of Kareah, Thou shalt not do this thing: for thou speakest falsely of Ishmael.

Now it came to pass in the seventh month, *that* Ishmael the son of Nethaniah the son of Elishama, of the seed royal, and the princes of the king, even ten men with him, came unto Gedaliah the son of Ahikam to Mizpah; and there they did eat bread together in Mizpah. Then arose Ishmael the son of Nethaniah, and the ten

אתו בתוך העם הנשארים בארץ : וישמעו כל־שרי התילים אשר
 בשדה המה ואנשיהם כִּי־הפקיד מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם
 בְּאֶרֶץ וְכִי־הַפְקִיד אֹתוֹ אַנְשִׁים וְנָשִׁים וְטָף וּמְדַלַּת הָאָרֶץ מֵאִשֶׁר
 לֹא־הִגְלוּ בָּבֶלָה : וַיָּבֹאוּ אֶל־גְּדַלְיָה הַמְצַפְתָּה וַיִּשְׁמַעַל בֶּן־נְתַנְיָהוּ
 וַיֹּחֲזֵן וַיֹּנְתֵן בְּנֵי־קָרֵחַ וַיִּשְׂרְיָה בֶן־תַּנְחֻמֶת וּבְנֵי עֹפַי הַנְּטַפְתִּי וַיֹּנְדְּהוּ
 בֶן־הַמְּעַכְתִּי הַמָּה וְאֲנָשִׁיהֶם : וַיִּשְׁבַּע לָהֶם גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם בֶּן־
 שָׁפָן וְלֹאֲנָשִׁיהֶם לֵאמֹר אֶל־תִּירָאוּ מֵעֲבֹד הַכַּשְׂדִּים שָׁבוּ בְּאֶרֶץ
 וְעַבְדֵי אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל וַיִּטֵּב לָכֶם : וְאֲנִי הֲנִי יֹשֵׁב בַּמְצַפָּה לְעַמֹּד
 לִפְנֵי הַכַּשְׂדִּים אֲשֶׁר יָבֹאוּ אֵלֵינוּ וְאַתֶּם אִסְפוּ יַיִן וְקַיִץ וְשִׁמּוּ וְשִׁמּוּ
 בְּכַלְיֶכֶם וּשְׁבוּ בְּעָרֵיכֶם אֲשֶׁר־תִּפְשַׁתֶּם : וְגַם כָּל־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר־
 בְּמוֹאָב וּבְבִגְי־עַמּוֹן וּבְבָאָדוֹם וְאֲשֶׁר בְּכָל־הָאֲרָצוֹת שָׁמְעוּ כִּי־נָתַן
 מֶלֶךְ־בָּבֶל שְׂאֵרִית לַיהוּדָה וְכִי־הַפְקִיד עֲלֵיהֶם אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם
 בֶּן־שָׁפָן : וַיָּשָׁבוּ כָל־הַיְהוּדִים מִכָּל־הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר נָדְחוּ־שָׁם וַיָּבֹאוּ
 אֶרֶץ־יְהוּדָה אֶל־גְּדַלְיָהוּ הַמְצַפְתָּה וַיֹּאסְפוּ יַיִן וְקַיִץ הַרְבֵּה מְאֹד :
 וַיֹּחֲזֵן בֶּן־קָרֵחַ וְכָל־שְׂרֵי הַתִּילִים אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בָּאוּ אֶל־גְּדַלְיָהוּ
 הַמְצַפְתָּה : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִדְעַ תְּדַע כִּי בַעֲלִים מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן
 שָׁלַח אֶת־יִשְׁמַעְעָאֵל בֶּן־נְתַנְיָה לְהַכְתִּיךָ נָפֶשׁ וְלֹא־הָאִמִּין לָהֶם גְּדַלְיָהוּ
 בֶן־אֲחִיקָם : וַיֹּחֲזֵן בֶּן־קָרֵחַ אָמַר אֶל־גְּדַלְיָהוּ בַּפֶּתַח בַּמְצַפָּה לֵאמֹר
 אֲלֶכָה נָא וְאַבָּה אֶת־יִשְׁמַעְעָאֵל בֶּן־נְתַנְיָה וְאִישׁ לֹא יִדְעַ לָמָּה יִכְפֹּה
 נָפֶשׁ וְנִפְצֹו כָּל־יְהוּדָה הַנִּקְבָּצִים אֵלָיךָ וְאַבְדָה שְׂאֵרִית יְהוּדָה :
 וַיֹּאמֶר גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם אֶל־יֹחֲזֵן בֶּן־קָרֵחַ אֶל־תַּעֲשֵׂה אֶת־
 הַדְּבָר הַזֶּה כִּי־שָׁקַר אֶתָּה דָּבָר אֶל־יִשְׁמַעְעָאֵל :

וַיְהִי בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בָּא יִשְׁמַעְעָאֵל בֶּן־נְתַנְיָה בֶן־אֵלִישָׁמַע מִזִּרְעֵ הַמְּלוּכָה
 וּרְבִי הַמֶּלֶךְ וַעֲשָׂרָה אַנְשִׁים אֹתוֹ אֶל־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם הַמְצַפְתָּה
 וַיֹּאכְלוּ שָׁם לֶחֶם יַחְדָּו בַּמְצַפָּה : וַיָּקָם יִשְׁמַעְעָאֵל בֶּן־נְתַנְיָה וַעֲשָׂרָה הָאֲנָשִׁים

earth to record against them. For I know that after my death ye will utterly corrupt *yourselves*, and turn aside from the way which I have commanded you; and evil will befall you in the latter days; because ye will do evil in the sight of the Lord, to provoke him to anger through the work of your hands.

After reading the law, the minister says,—

ברוך Blessed art thou, O Lord, our God, who hast given us the law of truth, and planted eternal life within us! Blessed art thou, O Lord, who hast given the law!

Before the reading of the Portion of the Prophets, the following is said,—

ברוך Blessed art thou, O Lord, our God, King of the universe, who hast selected faithful prophets, and hast delighted in their words, spoken in truth! Blessed art thou, O Lord, who hast chosen the law, thy servant Moses, thy people Israel, and thy true and righteous prophets!

PORTION OF THE PROPHETS FOR THE FAST OF GEDALIAH.

Jeremiah xl. & xli.

הדבר The word that came to Jeremiah from the Lord, after that Nebuzar-adan the captain of the guard had let him go from Ramah, when he had taken him being bound in chains among all that were carried away captive of Jerusalem and Judah, which were carried away captive unto Babylon. And the captain of the guard took Jeremiah, and said unto him, The Lord thy God hath pronounced this evil upon this place. Now the Lord hath brought *it*, and done according as he hath said: because ye have sinned against the Lord, and have not obeyed his voice, therefore this thing is come upon you. And now, behold, I loose thee this day from the chains which *were* upon thine hand. If it seem good unto thee to come with me into Babylon, come; and I will look well unto thee: but if it seem ill unto thee to come with me into Babylon, forbear: behold, all the land *is* before thee: whither it seemeth good and convenient for thee to go, thither go. Now while he was not yet gone back, *he said*, Go back also to Gedaliah the son of Ahikam the son of Shaphan, whom the king of Babylon hath made governor over the cities of Judah, and dwell with him among the people: or go wheresoever it seemeth convenient unto thee to go. So the captain of the guard gave him victuals and a reward, and let him go. Then went Jeremiah unto Gedaliah the son of Ahikam to Mizpah; and dwelt with him among the people that were left in the land.

Now

הָאָרֶץ : כִּי יָדַעְתִּי אַחֲרֵי מוֹתֵי כַּן־הִשְׁחַתְתָּ מִשְׁחַתּוֹן וְסַרְתָּם מִן־
הַדָּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם וְקִרְאתָ אֶתְכֶם הֲרַעְהָ בְּאַחֲרֵי־תֵי הַיָּמִים
כִּי־תַעֲשׂוּ אֶת־הַדָּרֶעַ בְּעֵינַי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם :

ואחר הקריאה החזן יאמר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם . אשר נתן לנו תורת אמת .
וחיי עולם נטע בתוכנו . ברוך אתה יי . נתן התורה :

קודם קריאת הנביאים יברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנביאים טובים
ורצה בדבריהם הנאמרים באמת : ברוך אתה יי . הפוהר
בתורה ובמשה עבדו ובִּישְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבְנִבְיָאֵי הָאֱמֶת וְהַצְדֵּק :

קריאת הנביאים לצום גדליה

הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה אַחֲרֵי שְׁלַח אֹתוֹ נְבוּזַרְאֲדָן
רַב־טַבָּחִים מִן־הַרְרָמָה בְּקַחְתּוֹ אֹתוֹ וְהוּא־אָסוּר בְּאֻזְקִים
בְּתוֹךְ כָּל־גָּלוּת יְרוּשָׁלַם וַיְהוּדָה הַמְּגָלִים כְּבָלָה : וַיִּקַּח רַב־טַבָּחִים
לְיִרְמְיָהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֶיךָ דַּבֵּר אֶת־הַרְעָה הַזֹּאת אֶל־
הַמָּקוֹם הַזֶּה : וַיְבֹא וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר כִּי־תִטְּאֹתֶם לַיהוָה
וְלֹא־שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ וְהָיָה לָכֵם ׀ דָּבָר הַזֶּה : וְעַתָּה הִנֵּה בִּפְתַחְתִּיךָ
הַיּוֹם מִן־הָאֻזְקִים אֲשֶׁר עַל־יָדְךָ אִם־טוֹב בְּעֵינֶיךָ לָבוֹא אֵתִי בְּבַל
בֹּא וְאֲשִׁים אֶת־עֵינַי עָלֶיךָ וְאִם־רָע בְּעֵינֶיךָ לָבוֹא־אֵתִי בְּבַל תֵּדַל
רְאֵה כָּל־הָאָרֶץ לְפָנֶיךָ אֶל־טוֹב וְאֶל־הַיִּשָּׁר בְּעֵינֶיךָ לְלָבֹת שְׁמֹרָה
לָךְ : וְעוֹדְנוּ לֹא־יָשׁוּב וְשָׁבָה אֶל־גְּדַלְיָה בֶן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן אֲשֶׁר
הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּעָרֵי יְהוּדָה וְשָׁב אִתּוֹ בְּתוֹךְ הָעָם אֹו אֶל־כָּל־
הַיִּשָּׁר בְּעֵינֶיךָ לְלָבֹת לָךְ וַיִּתְּנוּ־לוֹ רַב־טַבָּחִים אֲרָחָה וּמִשְׁאֵת
וַיִּשְׁלַחְהוּ : וַיְבֹא יִרְמְיָהוּ אֶל־גְּדַלְיָה בֶן־אֲחִיקָם הַמְצַפֶּתָה וַיֵּשֶׁב
אִתּוֹ

congregation. And the Lord appeared in the tabernacle in a pillar of a cloud: and the pillar of the cloud stood over the door of the tabernacle.

And the Lord said unto Moses, Behold, thou shalt sleep with thy fathers; and this people will rise up, and go astray after the gods of the strangers of the land, whither they go *to be* among them, and will forsake me, and break my covenant which I have made with them. Then my anger shall be kindled against them in that day, and I will forsake them, and I will hide my face from them, and they shall be devoured, and many evils and troubles shall befall them; so that they will say in that day, Are not these evils come upon us, because our God *is* not among us? And I will surely hide my face in that day for all the evils which they shall have wrought, in that they are turned unto other gods. Now therefore write ye this song for you, and teach it the children of Israel: put it in their mouths, that this song may be a witness for me against the children of Israel. For when I shall have brought them into the land which I swear unto their fathers, that floweth with milk and honey; and they shall have eaten and filled themselves, and waxen fat; then will they turn unto other gods, and serve them, and provoke me, and break my covenant. And it shall come to pass, when many evils and troubles are befallen them, that this song shall testify against them as a witness; for it shall not be forgotten out of the mouths of their seed: for I know their imagination which they go about, even now, before I have brought them into the land which I swear.

Moses therefore wrote this song the same day, and taught it the children of Israel. And he gave Joshua the son of Nun a charge, and said, Be strong and of a good courage: for thou shalt bring the children of Israel into the land which I swear unto them: and I will be with thee.

And it came to pass, when Moses had made an end of writing the words of this law in a book, until they were finished, that Moses commanded the Levites, which bare the ark of the covenant of the Lord, saying, Take this book of the law, and put it in the side of the ark of the covenant of the Lord your God, that it may be there for a witness against thee. For I know thy rebellion, and thy stiff neck: behold, while I am yet alive with you this day, ye have been rebellious against the Lord; and how much more after my death?

Gather unto me all the elders of your tribes, and your officers, that I may speak these words in their ears, and call heaven and
earth

בְּאֵהָל מוֹעֵד : וַיֵּרָא יְהוָה בְּאֵהָל בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֵד עִמּוּד הָעָנָן
עַל־פֶּתַח הָאֵהָל : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּךְ שֹׁכֵב עִם־אֲבֹתֶיךָ וְקָם
הָעָם הַזֶּה וּנְגַה' אַחֲרָי ' אֱלֹהֵי נִכְר־הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוּא בֹא־שָׁמָּה
בְּקִרְבּוֹ וַעֲזַבְנִי וְהִפֵּר אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אִתּוֹ : וְחָרָה אַפִּי בּוֹ
בְּיוֹם־הַהוּא וַעֲזַבְתִּים וְהִסְתַּרְתִּי מִפְּנֵי מַהֵם וְהָיָה לְאֵכָל וּמִצְאָהוּ
רָעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְאָמַר בְּיוֹם הַהוּא הֲלֹא עַל כִּי־אֵין אֱלֹהֵי
בְּקִרְבִּי מִצְאוּנִי הִרְעוֹת הָאֵלֹהִי : וְאֲנֹכִי הִסְתַּר אֶסְתַּיר מִפְּנֵי בְּיוֹם
הַהוּא עַל כֹּל־הִרְעָה אֲשֶׁר עָשָׂה כִּי פָנָה אֶל־אֱלֹהִים אֲחֵרִים :
וְעַתָּה כְּתֹבוּ לָכֶם אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת וְלַמָּדָה אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שִׁמְרָהּ
בְּפִיהֶם לְמַעַן תִּהְיֶה־לִּי הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְעֵד בְּבָנֵי יִשְׂרָאֵל : כִּי־
אֲבִיאֲנֹו אֶל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לְאֲבֹתָיו זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ וְאָכַל
וְשָׂבַע וְדָשַׁן וּפָנָה אֶל־אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַעֲבָדוּם וּנְאֻצִּינִי וְהִפֵּר אֶת־
בְּרִיתִי : וְהָיָה כִּי־תִמְצָאֵן אֹתוֹ רָעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְעַתָּה הַשִּׁירָה
הַזֹּאת לְפָנָיו לְעֵד כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ כִּי יִדְעַתִּי אֶת־יִצְרוֹ
אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה הַיּוֹם בְּמִרְם אֲבִיאֲנֹו אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי :
וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם הַהוּא וַיְלַמְּדָהּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
וַיִּצְוּ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן וַיֹּאמֶר חֲזַק וְאִמָּן כִּי אִתָּה תָבִיא אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם וְאֲנֹכִי אִתְּךָ עִמָּךְ : וַיְהִי
כְּכֹלֹת מֹשֶׁה לְכַתֵּב אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה־הַזֹּאת עַל־סֵפֶר עַד תִּמָּס :
וַיִּצְוּ מֹשֶׁה אֶת־הַלְוִיִּם נֹשְׂאֵי אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה לֵאמֹר : לָקַח אֵת
סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה וְשַׁמְתֶּם אֹתוֹ מִצַּד אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְהָיָה־שָׁם בְּךָ לְעֵד : כִּי אֲנֹכִי יִדְעַתִּי אֶת־כִּרְיֶיךָ וְאֵת־עֲרֻפְךָ הַקָּשָׁה
הֵן בְּעוֹדָנִי הִי עִמָּכֶם הַיּוֹם מִמְּרִים הַיּוֹם עִם־יְהוָה וְאֵף כִּי־אֲחֲרָי
מוֹתִי : הַקְהִילוּ אֵלַי אֶת־כָּל־זִקְנֵי שְׁבִטֵיכֶם וְשַׁטְרֵיכֶם וְאֲדַבְּרָה
בְּאָזְנֵיהֶם אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאֶעֱדָה בָּם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
הָאָרֶץ :

I will offer my Prayer unto thee, O Lord! in an acceptable time: in thine abundant mercy. O God! answer me in the truth of thy salvation.

And my soul shall be joyful in the Lord: it shall rejoice in his salvation.

I have trusted in thy mercy; therefore shall my heart rejoice in thy salvation.

I will sing unto the Lord, because he hath dealt bountifully with me.

O Lord, hear; O Lord, forgive; O Lord, hearken and do; defer not, for thine own sake, O my God: for thy city and thy people are called by thy name.

Turn thou us unto thee, O Lord, and we shall be turned; renew our days as of old.

נחם יי אלהינו Comfort, O Lord, our God! the mourners of Zion, and the mourners of Jerusalem, the city that is mournful, laid waste, despised and desolate; mournful for her children; laid waste of all her dwellings; despised from being bereft of her glory; and desolate, without inhabitants; she sitteth with her head covered, like a barren woman that beareth not. She is overwhelmed with sorrow, because her inheritors are idolaters, who smote thy people Israel with the sword, and wantonly slew the pious servant of the Most High. Therefore Zion with bitterness weepeth, and Jerusalem lifteth up her voice. O my heart! my heart grieveth for those that were slain! O my bowels! my bowels for those that were killed; for thou, O Lord! with fire hast consumed it, and with fire thou wilt again rebuild it; as it is written, 'For I, saith the Lord, will be unto her a wall of fire round about, and will be the glory in the midst of her.' Blessed art thou, O Lord! the Comforter of Zion, and the Rebuilder of Jerusalem.

Then read from **אדני שפתי תפתח** Vol. I. page 15 until the end of the Amidah p. 19; after which say **קריש & עלינו** Vol. I. pp. 25 & 26.

MORNING SERVICE FOR THE FAST OF GEDALIAH.

Say the ordinary Morning Service, Vol. I. p. 1, until the end of the Amidah, p. 19; after which read from **אל כלך יושב**, Vol. I. p. 26 until **נחמי** p. 31. Then say from **ויהי בנסע** Vol. I. p. 19, until **נחן התורה** p. 20.

PORTION OF THE LAW FOR THE FAST OF GEDALIAH.

Deut. xxxi. 14—29.

ויאמר And the Lord said unto Moses, Behold, thy days approach that thou must die: call Joshua, and present yourselves in the tabernacle of the congregation, that I may give him a charge. And Moses and Joshua went, and presented themselves in the tabernacle of the congregation

וְאָנִי תִפְלֵת־לֶךְ ' יְהוָה עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרִב־חֶסֶדְךָ ' עֲנֵנִי בְּאֵמֶת
 : יִשְׁעֶךָ
 : וְנַפְשִׁי תִגִּיל בִּיהוָה ' תִּשְׂשֵׁשׁ בִּישׁוּעָתוֹ
 : וְאָנִי בְּחֶסֶדְךָ בְּטַחְתִּי יִגַּל לִבִּי בִישׁוּעָתְךָ אֲשִׁירָה לִיהוָה ' כִּי
 : גָּמַל עָלַי
 : אֲדַנִּי ' שְׁמָעָה אֲדַנִּי ' סִלְחָה אֲדַנִּי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֶל־תְּאֵחֶר
 : לְמַעַן אֱלֹהֵי כִּי־שָׁמַךְ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמְּךָ
 : הַשִּׁבְנוּ יְהוָה ' אֱלֹהֶיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יִמִּינוּ בְּקֶדְמְךָ :

נחם יי אלהינו את־אֲבִילֵי צִיּוֹן וְאֶת־אֲבִילֵי יְרוּשָׁלַיִם וְאֶת־הָעִיר
 הָאֲבֵלָה וְהַחֲרָבָה וְהַבְּזוּיָה וְהַשׁוֹמְמָה ' הָאֲבֵלָה מִבְּלֵי בְּנֵיהָ
 וְהַחֲרָבָה מִמְּעוֹנוֹתֶיהָ וְהַבְּזוּיָה מִכְּבוֹדָהּ וְהַשׁוֹמְמָה מֵאֵין יוֹשֵׁב ' וְהִיא
 יוֹשֶׁבֶת וְרֹאשָׁה חֲפוּי כְּאִשָּׁה עֲקָרָה שְׁלֵא יֵלְדָה ' וַיְבַלְעוּהָ לְגִינוֹת
 וַיִּירָשׁוּהָ עוֹבְדֵי פְסִילִים וַיִּטְּלוּ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחָרֵב וַיַּהֲרֹגוּ בְּדוֹן
 חֲסִידֵי עֲלִיּוֹן ' עַל־כֵּן צִיּוֹן בְּמַר תִּבְכֶּה וִירוּשָׁלַיִם תִּתֵּן קוֹלָהּ ' לִבִּי לִבִּי
 עַל חֲלָלֵיהֶם מְעִי מְעִי עַל חֲלָלֵיהֶם ' כִּי אַתָּה יי בְּאִשׁ הִצַּתָּהּ וּבְאִשׁ אַתָּה
 עֲתִיד לִבְנוֹתָהּ כְּאָמֹר ' וְאָנִי אֶהְיֶה לָּהּ נֶאֱמַר יי חוֹמַת אִשׁ סָבִיב וּלְכָבוֹד
 אֶהְיֶה בְּתוֹכָהּ ' בְּרוּךְ אַתָּה יי מְנַחֵם צִיּוֹן וּבוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם :

עמידה חלק א' דף ט"ז עד סוף דף י"ט ואחרי כן עלינו וקדיש חלק א' דף כ"ה—כ"ו :

שחרית לצום גדליה

תפלת שחרית חלק א' דף א' עד סוף עמידה דף י"ט אל מלך יושב חלק א' דף כ"ו עד דף ל"א ואחרי כן
 יהי בנסע חלק א' דף י"ט עד נחת התורה דף כ"ו :

קריאת התורה לצום גדליה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֲנִי קָרַבְנוּ יָמֶיךָ לְמוֹתָ קְרָא אֶת־יְהוֹשֻׁעַ
 וְהִתִּיצְבוּ בְּאֵהָל מוֹעֵד וְאַצְוֶנּוּ וַיִּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְהִי יוֹשֻׁעַ וַיְהִי יִצְחָק
 בָּאֵהָל

Break forth into joy, sing together, ye waste places of Jerusalem: for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

And the ransomed of the Lord shall return, and come to Zion with songs and everlasting joy upon their heads: they shall obtain joy and gladness, and sorrow and sighing shall flee away.

Thy sun shall no more go down; neither shall thy moon withdraw itself: for the Lord shall be thine everlasting light, and the days of thy mourning shall be ended.

For ye shall not go out with haste, nor go by flight: for the Lord will go before you; and the God of Israel *will be* your rereward.

Thy people also *shall be* all righteous: they shall inherit the land for ever, the scion of my planting, the work of my hands, that I may be glorified.

A little one shall become a thousand, and a small one a strong nation: I the Lord will hasten it in its time.

And it shall come to pass, *that he that is* left in Zion, and *he that* remaineth in Jerusalem, shall be called holy, *even* every one that is written among the living in Jerusalem.

Strengthen ye the weak hands, and confirm the feeble knees.

Say to them *that are* of a fearful heart, Be strong, fear not: behold, your God will come *with* vengeance, *even* God *with* a recompence; he will come and save you.

For ye shall go out with joy, and be led forth with peace: the mountains and the hills shall break forth before you into singing, and all the trees of the fields shall clap their hands;

To proclaim the acceptable year of the Lord, and the day of vengeance of our God; to comfort all that mourn;

That thou mayest say to the prisoners, Go forth; to them that *are* in darkness, Shew yourselves. They shall feed in the ways, and their pastures *shall be* in all high places.

To appoint unto them that mourn in Zion, to give unto them beauty for ashes, the oil of joy for mourning, the garment of praise for the spirit of heaviness; that they may be called trees of righteousness, the planting of the Lord, that he may be glorified.

Zion shall be redeemed with judgment, and her captives with righteousness.

פצחו רננו יהדו הרבות ירושלים • פינהם יהודה עמו גאל
 ירושלים :

ופרוני יהוה ישבון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על-ראשם •
 ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון וצנחה :

לא-יבוא עוד שמשך וירחף לא יאסף • פי יהוה יהיה-לך לאור
 עולם ושלמו ימי אבך :

פי לא בהפזון תצאו ובמנוסה לא תלכון • פי-הלך לפניכם
 יהוה ומאפכם אלהי ישראל :

ועמד בלם צדיקים לעולם ירשו ארץ • נצר מפעי מעשה ידי
 להתפאר :

הקטן יהיה לאלף והצער לגוי עצום • אני יהודה בעתה
 אחישנה :

והיה הנשאר בציון והנוותר בירושלם קרוש יאמר לו • כל-הכתוב
 לחיים בירושלים :

חזקו ידים רפות • וברפים בשלות אמצו
 אמרו לגמחרי-לב חזקו אל-תיראו • הנה אלהיכם נקם יבוא :

גמול אלהים הוא יבוא וישעכם
 פי-בשמחה תצאו ובשלום תוכלון • הדרים והגבעות יפצחו :

לפניכם רנה וכל-עצי השדה ימחאו-כף
 לקרא שנת-דצון ליהוה ויום נקם לאלהינו • לנחם כל-אבלים :

לאמר לאסורים צאו לאיטר בחשך הגלוי • על-דרכים ירעו ובכל-
 שפיים מרעיתם :

לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר שמן ששון תחת
 אבל מעטה תהלה תחת רוח פהה • וקרא להם אילי הצדק :

מטע יהוה להתפאר
 ציון במשפט תפדה • ושביה בצדקה :

our God! and faithful are thy words, and not one of thine expressions faileth, for thou, O God, art a faithful and merciful King! Blessed art thou, O Lord God, faithful in all thy words!

רחם O have pity on Zion, for it is our house of life! O give aid to the desponding soul, speedily, and in our days! Blessed art thou, O Lord, who makest Zion to rejoice in her children!

שמחנו Delight us, O Lord our God! with the coming of Elijah the prophet, thy servant, and with the reign of the house of David, thine anointed, speedily may it arrive and cheer our hearts. O let no stranger be seated on his throne, nor any other continue to inherit his glory; for by thy holy name didst thou swear unto him that his light should not be extinguished for ever and ever! Blessed art thou, O Lord, the shield of David.

נחמו Comfort ye, comfort ye my people, saith your God.

Speak ye comfortably to Jerusalem, and cry unto her, that her warfare is accomplished, that her iniquity is pardoned: for she hath received of the Lord's hand double for all her sins.

I, *even I, am* He that comforteth you: who *art* thou, that thou shouldst be afraid of a man *that* shall die, and of the son of man *which* shall be made *as* grass?

For the Lord shall comfort Zion: he will comfort all her waste places; and he will make her wilderness like Eden, and her desert like the garden of the Lord; joy and gladness shall be found therein, thanksgiving, and the voice of melody.

Sing, O heavens; and be joyful, O earth; and break forth into singing, O mountains: for the Lord hath comforted his people, and will have mercy upon his afflicted.

Rejoice ye with Jerusalem, and be glad with her, all ye that love her: rejoice for joy with her, all ye that mourn for her:

That ye may suck, and be satisfied with the breasts of her consolations; that ye may milk out, and be delighted with the abundance of her glory.

As one whom his mother comforteth, so will I comfort you; and ye shall be comforted in Jerusalem.

Thy watchmen shall lift up the voice; with the voice together shall they sing: for they shall see eye to eye, when the Lord shall return unto Zion.

Break

דְּבַרְיָךְ וְדַבֵּר אֶחָד מִדְּבַרְיָךְ אַחֲזֹר לֹא יָשׁוּב רִיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ
נִצְמָן אֶתָּה • פְּרוּךְ אֶתָּה • הָאֵל הַנִּצְמָן בְּכָל דְּבַרְיוֹ :

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית תַּיִנוּ וְלַעֲלוּבַת נַפְשׁ תּוֹשִׁיעַ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ • פְּרוּךְ אֶתָּה • מְשַׁמַּח צִיּוֹן בְּבִנְיָה :

שְׂמַחֵנוּ • אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְהֵינוּ הַנְּבִיא עֲבָדְךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד
מְשִׁיחְךָ בְּמַהֲרָה יְבֹא וְיַגְל לַפְּנוּי עַל פְּסָאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר וְלֹא
יִנְחֲלוּ עוֹד אַחֲרֵים אֶת כְּבוֹדוֹ • כִּי בְשֵׁם קִדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לֹא שְׂלֵא
יִכְבֶּה גְרוֹ לְעוֹלָם וְעַד • פְּרוּךְ אֶתָּה • מִגֵּן דָּוִד :

נַחֲמוּ נַחֲמוּ עַמִּי • יֹאמֶר אֱלֹהֵיכֶם :

דַּבְּרוּ עַל-לֵב יְרוּשָׁלַם וְקִרְאוּ אֵלַיָּה כִּי מְלֵאָה צָבָאָה כִּי נִרְצָה עֲוֹנָה •

כִּי לִקְחָה מִיַּד יְהוָה כְּפָלִים בְּכָל-חַטָּאתֶיהָ :

אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מְנַחֲמֶכֶם • מִי-אֵת וּתִירָאִי מֵאֲנוּשׁ יָמוֹת וּמִפֶּן-אָדָם :

חֲצִיר יִנְתֵן :

כִּי-נַחֵם יְהוָה צִיּוֹן נַחֵם כָּל-חֲרֻבְתֶיהָ וְיִשֵׁם מִדְּבָרָה כַּעֲדָן וְעֲרַבְתָּהּ :

כְּגֹן-יְהוָה • שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִמְצָא בָהּ תוֹדָה וְקוֹל זְמֶרָה :

רֶנֶן שָׁמַיִם וְגִילֵי אֲרֶזִין וּפְצֻחוֹ הַרִים רִנָּה • כִּי-נַחֵם יְהוָה עַמּוֹ :

וְעֲנֵנו יְרַחֵם :

שְׂמַחוּ אֶת-יְרוּשָׁלַם וְגִילּוּ בָהּ כָּל-אֲהַבְיָה • שִׁישׁוּ אֶתָּה מְשׁוֹשׁ כָּל-

הַמִּתְאַפְּלִים עֲלֶיהָ :

לְמַעַן תִּינָקוּ וּשְׁבַעְתֶּם מִשֵּׁד תִּנְחַמְיָה • לְמַעַן תִּמְצֹו וְהִתְעַנְּגֶתֶם :

מִיּוֹז כְּבוֹדָה :

כְּאִישׁ אֲשֶׁר אָמוֹ תִנְחַמְנוּ • כֵּן אֲנֹכִי אֲנַחֲמֶכֶם וּבִירוּשָׁלַם תִּנְחַמוּ :

קוֹל צִפְיָךְ נִשְׁאֹו קוֹל יַחֲדוֹ יִרְנְנוּ • כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יְהוָה :

צִיּוֹן :

For my thoughts *are* not your thoughts, neither *are* your ways my ways, said the Lord. For *as* the heavens are higher than the earth, so are my ways higher than your ways, and my thoughts than your thoughts. For as the rain cometh down, and the snow from heaven, and returneth not thither, but watereth the earth, and maketh it bring forth and bud, that it may give seed to the sower, and bread to the eater: so shall my word be that goeth forth out of my mouth: it shall not return unto me void, but it shall accomplish that which I please, and it shall prosper *in the thing* whereto I sent it. For ye shall go out with joy, and be led forth with peace: the mountains and the hills shall break forth before you into singing, and all the trees of the field shall clap *their* hands. Instead of the thorn shall come up the fir tree, and instead of the brier shall come up the myrtle tree: and it shall be to the Lord for a name, for an everlasting sign *that* shall not be cut off.

Thus saith the Lord, Keep ye judgment, and do justice: for my salvation *is* near to come, and my righteousness to be revealed. Blessed *is* the man *that* doeth this, and the son of man *that* layeth hold on it; that keepeth the sabbath from polluting it, and keepeth his hand from doing any evil.

Neither let the son of the stranger, that hath joined himself to the Lord, speak, saying, The Lord hath utterly separated me from his people: neither let the eunuch say, Behold, I *am* a dry tree. For thus saith the Lord unto the eunuchs that keep my sabbaths, and choose *the things* that please me, and take hold of my covenant; even unto them will I give in mine house and within my walls a place and a name better than of sons and of daughters: I will give them an everlasting name, that shall not be cut off. Also the sons of the stranger, that join themselves to the Lord, to serve him, and to love the name of the Lord, to be his servants, every one that keepeth the sabbath from polluting it, and taketh hold of my covenant; even them will I bring to my holy mountain, and make them joyful in my house of prayer: their burnt offerings and their sacrifices *shall be* accepted upon mine altar; for mine house shall be called a house of prayer for all people. The Lord God which gathereth the outcasts of Israel saith, Yet will I gather *others* to him, beside those that are gathered unto him.

After reading the Portion of the Prophets, the following is said,—

ברוך Blessed art thou, O Lord our God, Sovereign of the universe. Creator of all worlds, *most* righteous in all generations! O faithful King, who sayest and performest, who declarest and fulfilllest, for all thy words are truth and righteousness! Faithful art thou, O Lord

כב קריאת הנביאים למנחה לתשעה באב

לסלוח : כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם
יהוה : כי גבהו שמים מארץ בן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבותי
ממחשבותיכם : כי באשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושמה
לא ישוב כי אס-הרורה את-הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע
לזרע ולהם לאכל : בן יהוה דברי אשר יצא מפי לא-ישוב אלי
ריקם כי אס-עשה את-אשר הפצתי והצליח אשר שלחתי : כי-
בשמהרה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם
רנה וכל-עצי השדה ימחאו-כף : תחת הנעצוץ יעלה ברוש תחרה
הסרפד יעלה הדם והנה ליהוה לשם לאות עולם לא יפרת :
כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי-קרובה ישעתי לבוא
וצדקתי להגלות : אשרי אנוש יעשה-זאת ובן-אדם יחונק כה
שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות פל-רע : ואל-יאמר בן-
הנכר הנלוה אל-יהוה לאמר הבדל יבדילני יהוה מעל עמו ואל-
יאמר הפרים הן אני עין יבש : כי-כה אמר יהוה לפרים אשר
ישמרו את-שבתותי ובהרנו באשר הפצתי ומחזיקים בבריתי :
ונתתי להם בביתי ובקומתי יד ושם טוב מפנים ומפגות שם
עולם אתן-לו אשר לא יפרת : ובני הנכר הנלוים על-יהוה
לשרתו ולא-הבה את-שם יהוה להיות לו לעבדים כל-שמר שבת
מחללו ומחזיקים בבריתי : והביאותים אל-הר קדשי ושמהחיתים
בבית תפלת עולתיהם וובחיהם לרצון על-מזבחי כי ביתי בית-
הפלה יקרא לכל-העמים : נאם אדני יהוה מקבץ גרתי ישראל
עוד אקבץ עליו לנקבציו :

ואחר קריאת הנביאים יברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל העולמים צדיק בכל
הדורות האל הנאמן האומר ועושה מדבר ומקים כי
כל דבריו אמר וצדק : נאמן אתה הוא יי אלהינו ונאמנים
דברך

other, whether there hath been *any such thing* as this great thing *is*, or hath been heard like it? Did *ever* people hear the voice of God speaking out of the midst of the fire, as thou hast, and live? Or hath God assayed to *go and* take him a nation from the midst of a nation, by temptations, by signs, and by wonders, and by war, and by a mighty hand, and by a stretched out arm, and by great terrors, according to all that the Lord your God did for you in Egypt before your eyes? Unto thee it was shewed, that thou mightest know that the Lord he *is* God; *there is* none else beside him. Out of heaven he made thee to hear his voice, that he might instruct thee: and upon earth he shewed thee his great fire; and thou heardest his words out of the midst of the fire. And because he loved thy fathers, therefore he chose their seed after them, and brought thee out in his sight with his mighty power out of Egypt; to drive out nations from before thee greater and mightier than thou *art*, to bring thee in, to give thee their land *for* an inheritance, as *it is* this day. Know therefore this day, and consider *it* in thine heart, that the Lord he *is* God in heaven above, and upon the earth beneath: *there is* none else. Thou shalt keep therefore his statutes, and his commandments, which I command thee this day, that it may go well with thee, and with thy children after thee, and that thou mayest prolong *thy* days upon the earth, which the Lord thy God giveth thee, for ever.

After the reading of the law, the minister says,—

ברוך Blessed art thou, O Lord, our God, who hast given us the law of truth, and planted eternal life within us! Blessed art thou, O Lord, who hast given the law!

Before the reading of the Portion of the Prophets, the following is said,—

ברוך Blessed art thou, O Lord, our God, King of the universe, who hast selected faithful prophets, and hast delighted in their words, spoken in truth! Blessed art thou, O Lord, who hast chosen the law, thy servant Moses, thy people Israel, and thy true and righteous prophets!

PORTION OF THE PROPHETS FOR THE AFTERNOON OF THE NINTH DAY OF AB.

Isaiah lv. 6.—lvi. 8.

דרוש Seek ye the Lord while he may be found, call ye upon him while he is near. Let the wicked forsake his way, and the unrighteous man his thoughts: and let him return unto the Lord, and he will have mercy upon him; and to our God, for he will abundantly pardon.

For

וּלְמַקְצֵה הַשָּׁמַיִם וְעַד-קֶצֶה הַשָּׁמַיִם הִנְהִיָּה כְּדָבַר הַגְּדוֹל הַזֶּה אוֹ
 הַנִּשְׁמָע בְּמָהוּ : הַשְּׁמַע עִם קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ-הָאֵשׁ כְּאִשֶּׁר-
 שָׁמַעְתָּ אֹתָהּ וַיְחִי : אוֹ הַנִּסְפָּה אֱלֹהִים לָבוֹא לְהַחֲתִּי לּוֹ גוֹי מְקַרֵּב
 גוֹי בְּמִסְפַּת בָּאֵתֶת וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה וּבִיַד חֲזָקָה וּבַיּוֹרֹעַ נִטְוִיָּה
 וּבְמוֹרָאִים גְּדֹלִים כָּכֵל אִשֶּׁר-עָשָׂה לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם
 לְעֵינֶיךָ : אַתְּהוּ הַרְאֵת לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד
 מַלְבָּדוֹ : מִן-הַשָּׁמַיִם הַשְּׁמִיעֵךְ אֶת-קְלוֹ לְיִסְרָךְ וְעַל-הָאָרֶץ הַרְאֵךְ
 אֶת-אִשׁוֹ הַגְּדוֹלָה וּדְבַרְיוֹ שָׁמַעְתָּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ : וַתַּחַת כִּי אָהֵב
 אֶת-אֲבֹתֶיךָ וַיִּבְחַר בּוֹרְעוֹ אַחֲרָיו וַיִּצְיָאֵךְ בְּפָנָיו בְּכַחוֹ הַגְּדֹל מִמִּצְרַיִם :
 לְהוֹדִישׁ גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעַצְמוֹת מִמֶּךָ מִפְּנֵיךְ לְהַבְיִיאֵךְ לְתַת-לֶךְ אֶת-
 אֲרָצְךָ נַחְלָה בַּיּוֹם הַזֶּה : וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל-לִבְבְּךָ כִּי יְהוָה
 הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מַפְעֵל וְעַל-הָאָרֶץ מַתַּחַת אֵין עוֹד : וְשִׁמְרַתָּ
 אֶת-חֻקָּיו וְאֶת-מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּךְ הַיּוֹם אֲשֶׁר יִטֵּב לָךְ וּלְבִנְיָךְ
 אַחֲרֶיךָ וּלְמַעַן תִּאָּרֶיךָ יָמִים עַל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן
 לָךְ כָּל-הַיָּמִים :

ואחר הקריאה החזן יאמר

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם • אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת •
 וַהֲיִי עוֹלָם נִטְעַ בְּתוֹכֵנוּ • בְּרוּךְ אַתָּה יי • נוֹתֵן הַתּוֹרָה :

קודם קריאת הנביאים יברך

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם • אֲשֶׁר בָּחַר בְּנְבִיאִים טוֹבִים
 וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם הַנְּאֻמְרִים בְּאֵמַת • בְּרוּךְ אַתָּה יי • הַבּוֹחֵר
 בַּתּוֹרָה וּבַמִּשָּׁה עֲבָדוֹ וּבַיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבְנְבִיאֵי הָאֵמַת וְהַצֹּדֵק :

קריאת הנביאים למנחה לתשעה באב

דְּרָשׁוּ יְהוָה בְּהַמְצָאוֹ קְרָאֵהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קָרוֹב : יַעֲזֹב רָשָׁע דְּרָכָו וְאִישׁ
 אָוֶן מִחֲשַׁבְתּוֹ וַיֵּשֶׁב אֶל-יְהוָה וַיִּרְחַמְהוּ וְאֶל-אֱלֹהֵינוּ כִּי-יִרְבֶּה
 לְסִלּוּחַ :

commanded us is the inheritance of the congregation of Jacob. It is a tree of life to those who lay hold of it; and the supporters thereof are happy. Its ways are ways of pleasantness, and all its paths are peace. Abundant peace have they who love thy law: and none shall obstruct them. The Lord will give strength unto his people: the Lord will bless his people with peace!"

"When I call on the name of the Lord, ascribe ye greatness unto our God." Ascribe ye all power unto God, and render honour unto the law.

The law is then elevated, that the writing may be seen by
the Congregation, who say,

וַזֵּאת הַתּוֹרָה "And this is the law which Moses set before the children of Israel. The law which Moses commanded us is the inheritance of the congregation of Jacob."

"The way of God is perfect: the word of the Lord is tried: he is a buckler to all those who trust in him."

Previously to reading the law, the minister says,

בְּרוּךְ Blessed art thou, O Lord, our God, King of the universe, who hast chosen us from all nations, and hast given us thy law! Blessed art thou, O Lord, who hast given the law!

PORTION OF THE LAW FOR THE AFTERNOON OF THE NINTH DAY
OF AB.

Deuteronomy iv. 25—40.

כִּי תוֹלִיד When thou shalt beget children, and children's children, and ye shall have remained long in the land, and shall corrupt yourselves, and make a graven image, or the likeness of any thing, and shall do evil in the sight of the Lord thy God, to provoke him to anger: I call heaven and earth to witness against you this day, that ye shall soon utterly perish from off the land whereunto ye go over Jordan to possess it; ye shall not prolong your days upon it, but shall utterly be destroyed. And the Lord shall scatter you among the nations, and ye shall be left few in number among the heathen, whither the Lord shall lead you. And there ye shall serve gods, the work of men's hands, wood and stone, which neither see, nor hear, nor eat, nor smell. But if from thence thou shalt seek the Lord thy God, thou shalt find him, if thou seek him with all thy heart and with all thy soul. When thou art in tribulation, and all these things are come upon thee, even in the latter days, if thou turn to the Lord thy God, and shalt be obedient unto his voice; (for the Lord thy God is a merciful God;) he will not forsake thee, neither destroy thee, nor forget the covenant of thy fathers which he swore unto them. For ask now of the days that are past, which were before thee, since the day that God created man upon the earth, and ask from the one side of heaven unto the

יעקב : עין תיים היא למחזיקים בהי : ותמכיה מאשר : דרכיה
 דרכי נעם : וכל-נתיבותיה שלום : שלום רב לאהבי תורתך : ואין
 למו מכשול : יי עז לעמו יתן : יי יברך את עמו בשלום : פי שם
 יי אקרא : הבו גדל לאלהינו : הכל תנו עז לאלהים : ותנו כבוד
 לתורה :

וינבחה ספר התורה ומראה הכתב לעם : והחזן יאמר :

וזאת התורה אשר שם משה : לפני בני ישראל : תורה צוה
 לנו משה : מורשה קהלת יעקב :

האל תמים דרכו : אמרת יי צרופה : מגן הוא לכל-החוסים בו :

קורם הקריאה החזן יאמר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם : אשר בחר בנו מכל-העמים :
 ונתן לנו את תורתו : ברוך אתה יי : נותן התורה :

קריאת התורה למנחה לתשעה באב

כי-תוליד בנים ובני בנים : ונושנתם בארץ : והשחתם ועשיתם פסל
 תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה-אלהיך להכעיסו : העידתי
 בכם היום את-השמים ואת-הארץ : כי-אבד תאבדון מהר מעל
 הארץ אשר אתם עברים את-הירדן שמה לרשתה לא-תאריבון
 ימים עליה כי השמר תשמרון : והפיון יהוה אתכם בעמים
 ונשאתם מתי מכפר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם שמה : ועברתם-
 שם אלהים מעשה ידי אדם : עין ואבן אשר לא-יראון ולא ישמעון
 ולא יאכלון ולא יריהו : ובקשתם משם את-יהוה אלהיך ומצאת
 כי תדרשנו בכל-לבבך ובכל-נפשך : בצר לך ומצאוך כל הדברים
 האלה באחרית הימים ושבת עד-יהוה אלהיך ושמעת בקלו :
 כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישפח את-
 ברית אבתיך אשר נשבע להם : כי שאל-נא לימים ראשנים
 אשר-היו לפניך למן-היום אשר ברא אלהים אדם על-הארץ
 ולמקצה

us mirth saying, Sing for us one of the songs of Zion. How shall we sing the Lord's song in a strange land? If I forget thee, O Jerusalem, let my right hand forget *her cunning*. If I do not remember thee, let my tongue cleave to the roof of my mouth; if I prefer not Jerusalem above my chief joy. Remember, O Lord, the children of Edom in the day of Jerusalem; who said, Raze it, raze it, even to the foundation thereof. O daughter of Babylon, who art to be destroyed: happy *shall he be*, that rewardeth thee as thou hast dealt with us. Happy *shall he be*, that taketh and dasheth thy little ones against the stones.

Psalm cxxx.

שיר המעלות A SONG OF DEGREES.—Out of the depths have I cried unto thee, O Lord. Lord, hear my voice: let thine ears be attentive to the voice of my supplications. If thou, O Lord, shouldest mark iniquities, O Lord, who shall stand? But *there is* forgiveness with thee, that thou mayest be feared. I wait for the Lord, my soul doth wait, and in his word do I hope. My soul *waiteth* for the Lord more than they that watch for the morning: *yea more than* they that watch for the morning. O Israel hope in the Lord: for with the Lord *there is* mercy, and with him *is* plenteous redemption. And he shall redeem Israel from all his iniquities.

Then say קריש & עלינו Vol. I. p. 25—26.

AFTERNOON SERVICE FOR THE NINTH DAY OF AB.

Say the ordinary Afternoon Service, Vol I. p. 31, until הללייה p. 33.

Open the Ark.

ויהי בנסע And when the Ark set forward, Moses said, Arise, O Lord, and let thine enemies be scattered, and those who hate thee flee before thee! for from Zion shall the law go forth, and the word of the Lord from Jerusalem.

(*Minister.*) Blessed be he who hath given the law to his people Israel, through his holiness!

He then takes out the book of the law, and says,

נרלו "O magnify the Lord with me, and let us together exalt his name!"

Congregation say,

אלהינו "Exalt ye the Lord our God, and bow down at his footstool, for he *is* holy! Exalt ye the Lord our God, and worship at his holy mount, for the Lord our God *is* holy! *There is* none holy as the Lord; for there *is* none besides thee: neither is there any Rock like our God! For who *is* God save the Lord? Or who is a Rock besides our God? The law which Moses commanded

שחרית לתשעה באב

דְּבַר־שִׁיר וְתוֹלְלִינוּ שְׁמָחָה • שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן : אִיךְ נִשְׁרֵי
 אֶת־שִׁיר־יְהוָה • עַל אֲדַמַּת נָכַר : אִם־אֲשַׁכַּחַךְ יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי :
 תִּדְבַק לְשׁוֹנֵי לַחֲפֵי אִם־לֹא אֲזַכְּרֵכִי אִם־לֹא אֶעֱלֶה אֶת־יְרוּשָׁלַם •
 עַל רֹאשׁ שְׁמָחָתִי : זָכַר יְהוָה לִבְנֵי אָדָם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַם הַאֲמָרִים
 עָרוּ עָרוּ • עַד הַיּוֹסוּד בָּה : בַּת־בְּבַל הַשְׁדֻּדָה אֲשֶׁר־יִשְׁלַם־לָךְ •
 אֶת־גְּמוּלָךְ שְׁגַמְלַת לָנוּ : אֲשֶׁר־יִשְׂאִיחוּ וְנַפְּוֹן אֶת־עוֹלָלָךְ אֶל־
 הַסָּלַע :

שִׁיר הַפְּעֻלוֹת • מִמַּעַמְקִים קָרְאתִיךְ יְהוָה : אֲדַנִּי שְׁמַעְהָ בְּקוֹלִי
 תִּהְיֶינָה אֲזִנֶיךָ קִשְׁבוֹת • לְקוֹל תַּחֲנוּנָי • אִם־עֲזוֹנוֹת תִּשְׁמַר־
 יְהוָה • אֲדַנִּי מִי יַעֲמַד : פִּי־עַמְּךָ הַסְּלִיחָה • לְמַעַן תִּגְרָא : קוֹיִתִי
 יְהוָה קִנְיָה נַפְשִׁי • וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלֵתִי : נַפְשִׁי לְאֲדָנִי • מִשְׁמָרִים
 לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר : יְהִל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה פִּי־עַם־יְהוָה הַחֲסֵד •
 וְהַרְבֵּה עֲמֹ פְרוֹת : וְהוּא יַפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל • מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו :

עלינו וקדיש חלק א' דף כ"ה וכו' :

מנחה לתשעה באב

מתפללים תפלת מנחה חלק א' דף ל"א עד הללויה דף ל"ג

(פיתחים הארון)

וַיְהִי בְנִסְעֵ הָאָרֶן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה • קוֹמְהָ יְיָ וַיַּפְצוּ אֲזִבֶיךָ וַיִּגְסוּ
 מִשְׁנֵי־אִיךָ מִפְּנֶיךָ : כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדַבֵּר יְיָ מִירוּשָׁלַם :
 (חזון) בְּרוּךְ שְׁנַתֵּן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ :

(וימוציא ספר תורה והחזון יאמר)

גִּדְלוּ לַיְיָ אֲתִי • וְנִרְוַמְמָה שְׁמוֹ יַחְדוֹ :
 (קהל) רֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ • וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַהֲדָם רַגְלָיו • קְדוּשׁ הוּא : רֹמְמוּ
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ • וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קְדִישׁוֹ • כִּי קְדוּשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ : אִין קְדוּשׁ
 כִּי אִין בְּלִתֶּךָ • וְאִין צוּר כְּאֱלֹהֵינוּ : כִּי מִי אֱלוֹהִים מִבְּלַעֲדִי יְיָ •
 וּמִי צוּר זוֹלָתִי אֱלֹהֵינוּ : תוֹרָה צוּהָ לָנוּ מֹשֶׁה • מוֹדְשָׁה קְהֵלֵת
 יַעֲקֹב :

the tombs of my fathers, that I might contemplate with reverence the cave of Hebron! How my eyes would dwell on mount Abarim and mount Hor, which cover thy holy guides, the luminaries of Israel.

O Zion! in thy atmosphere I should breathe life spiritual! From thy dust I should inhale the perfume of myrrh; and from the waters of thy brooks I should sip the taste of honey. With what ecstasy should I tread bare-footed the ruins of thy sanctuary, and cling to that spot of earth where the ark of the covenant and the cherubim are entombed.

Oh! in the intensity of my grief I could tear from my head the hair that adorns it! In my despair I could curse the day, when thy sons, O Zion, were polluted in an unholy land. How can I take pleasure in life, when I behold thy sons torn in pieces by dogs? How can I endure the light of the sun, when I behold ravens feeding on the mangled bodies of thy princes?

Be thou stayed awhile, O cup of sorrow! Be thou entreated to vouchsafe unto me one moment's repose, for my heart overfloweth with bitterness. Oh, give me but one moment to reflect upon Aholah, and I will drink the gall of thy goblet: suffer me to direct but one thought to Aholibah, and I will drain it to the dregs.

O Zion! crown of beauty! call to mind the tender love of thy associates who once did rejoice over thy prosperity, but who now sorrow over thy fallen greatness. To thee thy captives bow their hearts from the house of their prison; and when they bend in prayer, they direct their eyes to thy gates. Though thy flocks are scattered over many hills and mountains, yet have they not forgotten thy fold. To thee they still fervently cleave, fostering the hope that they may once more ascend thy heights, and dwell beneath thy palm-trees.

Can Shinar and Pathros, in their empty greatness, be measured with thee? Can their vain oracles be compared to thy Urim and Thummin? Ah! what shall be likened unto thy anointed princes, thy prophets, thy Levites and sacred singers?

Surely the empires of idolatry shall vanish and pass away, but thou, O Zion, thou alone shalt stand pre-eminent unto the end of time, for thou art the habitation of the eternal God! Happy the man who finds a resting-place within thy walls! but happier he who shall be permitted to witness the dawning of thy renewed day! He will again behold the happiness of thy chosen ones; he will share in the joy, when thy beauty shall be restored as in the days of thy youth.

Psalm cxxxvii.

על נהרות By the rivers of Babylon, there we sat down, yea, we wept, when we remembered Zion. We hanged our harps upon the willows in the midst thereof. For there they that carried us away captive required of us a song; and they that wasted us, *required of*

אבותי ואשתומם בחברון עלי מבחר קברוך : הר העברים
 וחר הקר אשר שם שני אורים גדולים מאורוך ומורוך : הני
 נשמות אור ארץך ומר דרור אבקת עפרך ונופת צוף
 נהריך : ינעם לנפשי הלוח ערום ויחף עלי הרבות שממה
 אשר היה דברוך : במקום ארוך אשר נגנו ובמקום פרובין
 אשר שכנו חרי חרין : אגוז ואשליך פאר נור ואקוב זמן
 חלל בארץ טמאה את גזריך : איך יערב לי אכול ושתות
 בעת אהור כי יסתבו הפלבים את פפריך : או איך מאור
 יום יהי מתוק לעיני בעוד אראה כפי עורבים פגרי בשריך :
 כום היגונים לאט הרפי מעט כי כבר מלאו כסלי ונפשי מפדריך :
 עת אפורה אהלה אשתה חמרך ואזכור אהליבה ואמצה
 את שמריך : ציון פלילת יופי אהבה וחו עוברי למאד וברך
 נקטרו נפשות חברוך : הם השמחים לשלחתך והבואבים
 על שוממותך ובוכים על שברוך : מבור שבי שואפים נגדך
 ומשתחויים איש ממקומו אלי נוכח שעריך : עדרי המונך
 אשר גלו ונתפזרו מהר לגבעה ולא שכחו גרריך : המחזיקים
 בשולך ומתאמצים לעלות ולאחוז בסנסני תריך : שנאר
 ופתרום הערכוך בגדלם ואם הבלם ידמו לתומך ואורוך :
 אל מי ידמו משיחך ואל מי נביאך ואל מי לויך ושריך :
 ישנה ויחלוף פליל כל ממלכות האליל חסנך לעולם לדר ודר
 נזירך : און למושב אלהיך ואשרי אנוש יבחר ויקרב וישפון
 בחריך : אשרי מחפד וגיע וראה עלות אורך ויבקעו עליו
 שריך : לראות בטובת בחריך ולעלו בשמחתך בשוכך אלי
 קדמות נעריך :

על-נהרות א פבל שם ישבנו גם-כבינו • בוכרנו את-ציון : על-
 ערבים בתוכה • תלינו פגורותינו : פי שם שאלונו שובינו
 דברי-

the tribes of Israel to dwell in their tents. Yet they tempted and provoked the most high God, and kept not his testimonies: but turned back, and dealt unfaithfully like their fathers: they were turned aside like a deceitful bow. For they provoked him to anger with their high places, and moved him to jealousy with their graven images. When God heard *this*, he was wroth, and greatly abhorred Israel; so that he forsook the tabernacle of Shiloh, the tent where he was enthroned among men; and delivered his strength into captivity, and his glory into the enemy's hand. He gave his people over also unto the sword, and was wroth with his inheritance. The fire consumed their young men; and their maidens were not commended. Their priests fell by the sword; and their widows made no lamentation. Then the Lord awaked as one out of sleep, *and* like a mighty man that shouteth by reason of wine. And he smote his enemies in the hinder part: he put them to a perpetual reproach. Moreover he refused the tabernacle of Joseph, and chose not the tribe of Ephraim: but chose the tribe of Judah, the mount Zion which he loved. And he built his sanctuary like the eternal heights, like the earth which he hath established for ever. He chose David also his servant, and took him from the sheepfolds: from following the ewes great with young, he brought him to feed Jacob his people, and Israel his inheritance. And he fed them according to the integrity of his heart: and guided them by the skilfulness of his hands.

צִיּוֹן הֲלֵא תִשְׁאַלֵּי O Zion! wilt thou ever remain insensible to the welfare of thy children, the remnant of thy flock who fervently pray for thy peace? From the east, from the west, from the north and the south; yea, from far and near, thy children turn to thee, anxiously expecting the return of thy prosperity. Wilt thou not then accept the greeting of thy exiles, who pant for hope, and drop down their tears like the dew of Hermon. Would to God that they might be permitted to water thy deserted hills. When I brood over thy sorrows, I am the owl of the wilderness; but when I dream of the restoration of thy greatness, I am a pleasant harp to thy sacred song.

My heart clings to Bethel; and unto God, the Omnipotent, it cries aloud. Oh! how it weeps for the wounds which thy purity, O Zion, has received. Here abode the Presence Divine; here the blessings of the Guardian of Israel responded to the prayers that were addressed from thy gates. Here God was unto thee a glory and a light. Here the effulgence of the Supreme did eclipse the lustre of the sun and the stars. Fain would I pour out my soul on thy sainted hill, where the spirit of God descended upon his chosen ones. Then wast thou, O Zion, the residence of the Eternal King: but now, alas! slaves pollute thy majestic throne.

Oh! that my spirit might be suffered to hover about the hallowed spot where the Deity appeared to thy prophets and seers! Oh! that I had wings to bear my wounded heart to thy ruins! then would I cling to thy dumb rocks: I would bow me down to the earth, and fondly cherish thy sacred dust. Oh that my feet might rest upon

the

שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל : וַיִּנְסֹו וַיִּמְרוּ אֶת־אֱלֹהִים עֲלֵיוֹן • וְעֵדוּתוֹ לֹא שָׁמְרוּ :
 וַיִּסְגּוּ וַיִּבְגְּדוּ בְּאֲבוֹתָם • נִהְפְּכוּ כְּקִשְׁת רִמְיָה : וַיִּכְעִסוּהוּ בְּבִמּוֹתָם •
 וּבְפָסִילֵיהֶם יִקְנִיאוּהוּ : שָׁמַע אֱלֹהִים וַיִּתְעַפֵּר • וַיִּמְאֵס מְאֹד בְּיִשְׂרָאֵל :
 וַיִּשְׁט מִשֶּׁבֶן שָׁלוֹ • אֶהָל שֶׁבֶן בְּאָדָם : וַיִּתֵּן לְשָׁבִי עֵזוֹ • וַתִּפְאֲרֵתוּ
 בְּיַד־צָר : וַיִּסְגֵּר לַחֲרֵב עֲמוֹ • וּבְנַחֲלָתוֹ הִתְעַפֵּר : בַּחֲזָרְיוֹ אֶכְלָה־
 אִשׁ • וּבַתּוֹלְתָיו לֹא הוֹלִלּוּ : כִּתְּנוּ בַּחֲרֵב נִפְלוֹ • וְאַל־מִנְתִּיו לֹא
 תִּכְפְּינָה : וַיִּקֵּץ פְּיָשׁוֹן אֲדָנָי • כַּגְּבוּר מִתְרוֹנֵן מִיָּין : וַיָּךְ צָרְיוֹ
 אַחֲזֹר • חֲרַפְת עוֹלָם נָתַן לָמוֹ : וַיִּמְאֵס בְּאֶהָל יוֹסֵף • וּבִשְׁבֵט אֶפְרַיִם
 לֹא בָחַר : וַיִּבְחַר אֶת־שֵׁבֶט יְהוּדָה • אֶת־יְהִר צִיּוֹן אֲשֶׁר אֶהָב :
 וַיִּבֶן כְּמוֹרָמִים מִקִּדְשׁוֹ • כְּאַרְיֵן יְסֻדָּה לְעוֹלָם : וַיִּבְחַר בְּרוּד עַבְדּוֹ •
 וַיִּקְחֵהוּ מִמִּכְלָאת צֹאן : מֵאַחַר עֲלוֹת הַבְּיָאוֹ לְרַעוֹת בַּיַּעֲקֹב עֲמוֹ •
 וּבִישְׂרָאֵל נַחֲלָתוֹ : וַיִּרְעַס כַּתָּם לִבָּבוֹ • וּבַתְּבוֹנוֹת כַּפְּיוֹ יִנָּחַם :

צִיּוֹן הִלְאָ תִשְׁאַלִי לְשָׁלוֹם אֲסִירֶיךָ דוֹרְשֵׁי שְׁלוֹמֶךָ וְהֵם יִתֵּן
 עֲדָרֶיךָ : מִיָּם וּמִזְרַח וּמִצְפּוֹן וְתִמְנָן שְׁלוֹם רַחוּק וְקָרוֹב
 שְׂאֵי מִכָּל־עַבְדֶּיךָ : וּשְׁלוֹם אֲסִיר תִּקְנֶה נוֹתֵן דְּמַעְיוֹ כְּטַל הַרְמוֹן
 וְנִכְסֶיךָ לְרֹדְתֶיךָ עַל הַרְרֶיךָ : לִבְבוֹת עֲנִיתֶךָ אֲנִי תַנִּים וְעַת אֶחְלוֹם
 שִׁיבַת שְׁבוֹתֶךָ אֲנִי כְּנוֹר לְשִׁירֶיךָ : לְבֵי לְבֵית אֵל וּלְפָנֵי אֵל מְאֹד
 יִהְיֶה וּלְמַחְנֵימִים וְכַל־נִגְעֵי מַהוֹרֶיךָ : שֵׁם הַשְּׂכִינָה שְׂכֻנָּה
 לְךָ וְהַיִּצְרָךְ פֶּתַח לְמוֹל שְׁעָרֵי שַׁחַק שְׁעָרֶיךָ : וּכְבוֹד יְיָ לְבַד
 הִיָּה מְאוֹרֶךָ וְאִין סֹהַר וְשִׁמְשׁ וְכוֹכְבִים מְאוֹרֶיךָ : אֶבְחַר לְנַפְשִׁי
 לְהִשְׁתַּפֵּךְ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים שְׁפוּכָה עַל בְּחִירֶיךָ :
 אֶת בֵּית מְלוֹכָה וְאֶת כְּבוֹד אֵל וְאִיךָ יִשְׁבוּ עַבְדִּים
 עָלַי כְּסֹאוֹת גְּבִירֶיךָ : מִי יִתְּנֵי מְשׁוֹטֵט בְּמָקוֹמוֹת אֲשֶׁר נִגְלוּ
 אֱלֹהִים לְחַוִּיךָ וְצִירֶיךָ : מִי יַעֲשֶׂה לִי כְּנָפַיִם וְאַרְחִיק נְרוֹד
 אֲנִיד לְבַתְרֵי לִבִּי בֵּין בְּתָרֶיךָ : אֶפּוֹל לְאַפִּי עָלַי אֲרֻצָּךְ וְאַרְצָה
 אֲבַגְדֶךָ לְמָאֹד וְאַחֲוֹנָן אֶת עַפְרֶיךָ : אֵף כִּי בְּעַמְדֵי עָלַי קְבָרוֹת
 אֲבוֹתַי

Jacob, and anger also came up against Israel; because they believed not in God, and trusted not in his salvation: though he had commanded the clouds from above, and opened the doors of heaven, and had rained down manna upon them to eat, and had given them of the corn of heaven. Man did eat angels' food: he sent them meat to the full. He caused an east wind to blow in the heaven: and by his power he brought in the south wind. He rained flesh also upon them as dust, and feathered fowls like as the sand of the sea: and he let *it* fall in the midst of their camp, round about their habitations. So they did eat, and were well filled: for he gave them their own desire; they were not estranged from their lust. But while their meat *was* yet in their mouths, the wrath of God came upon them, and slew the fattest of them, and smote down the chosen *men* of Israel. For all this they sinned still, and believed not in his wondrous works. Therefore their days did he consume in vanity, and their years in trouble. When he was about to slay them, then they sought him: and they returned and enquired early after God. And they remembered that God *was* their Rock, and the high God their Redeemer. Nevertheless they did flatter him with their mouth, and they lied unto him with their tongues. For their heart was not right with him, neither were they stedfast in his covenant. But he, who is full of compassion, forgave *their* iniquity, and destroyed *them* not: yea, many a time turned he his anger away, and did not stir up all his wrath. For he remembered that they *were but* flesh; a wind that passeth away, and cometh not again. How oft did they provoke him in the wilderness, *and* grieve him in the desert! Yea, they turned back and tempted God, and limited the Holy One of Israel. They remembered not his hand, *nor* the day when he delivered them from the enemy: how he had wrought his signs in Egypt, and his wonders in the field of Zoan: and had turned their rivers into blood; and their floods, that they could not drink. He sent divers sorts of flies among them, which devoured them; and frogs, which destroyed them. He gave also their increase unto the caterpillar, and their labour unto the locust. He destroyed their vines with hail, and their sycamore trees with frost. He gave up their cattle also to the hail, and their flocks to hot thunderbolts. He cast upon them the fierceness of his anger, wrath, and indignation, and trouble, by sending evil angels *among them*. He made a way to his anger; he spared not their soul from death, but gave their life over to the pestilence; and smote all the firstborn in Egypt; the chief of *their* strength in the tabernacles of Ham; but made his own people to go forth like sheep, and guided them in the wilderness like a flock. And he led them on safely, so that they feared not: but the sea overwhelmed their enemies. And he brought them to the border of his sanctuary, *even to* this mountain, *which* his right hand had purchased. He cast out the heathen also before them, and divided for them an inheritance by line, and made

נשקה ביעקב • וגם-אף עלה בישראל: פי לא האמינו באלהים •
 ולא בטחו בישועתו: ויצו שהקים ממעל • ודלתי שמים פתח:
 וימטר עליהם מן לאכל • וידגן-שמים נתן למו: להם אבירים
 אבל איש • צידה שלח להם לשבע: יפע קדים בשמים • וינהג
 בעזו תימן: וימטר עליהם כעפר שאר • וכחול ימים עוף כנף:
 ויפל בקרב מהנהו • סביב למשכנותיו: ויאכלו וישבעו מאד •
 ותאזתם יבא להם: לאזרו מתאזתם • עוד אכלם בפיהם: ואף
 אלהים עלה בהם ויחרג במשמניהם • ובחורי ישראל הכריע:
 בכל-זאת הטאו-עוד • ולא האמינו בנפלאותיו: ויכל-בהבל ימיהם •
 ושנותם בבהלה: אם-הרגם ודרשוהו • ושבו וישררו-אל: ויזכרו
 כי-אלהים צורם • ואל עליון גאלם: ויפתוהו בפיהם • ובלשונם
 יכזבו-לו: ולגם לא-נכון עמו • ולא נאמנו בבריתו: והוא רחום •
 יכפר עון ולא-ישחית והרבה להשיב אפו • ולא-יעיר פלחמתו:
 ויזכר כי-בשר המרה • רוח הולך ולא ישוב: כפדה ימרוהו
 במדבר • יעציבוהו בישימון: וישובו וינסו אל • וקרוש ישראל
 התוו: לא-זכרו את-ידו • יום אשר-פדם מגי-צר: אשר-שם
 במצרים אתותיו • ומפתיו בשדרה-צען: ויהפך לדם יאריהם •
 ונוזליהם כל-ישתיון: ישלח בהם ערב ויאכלם • ויצרדע
 ותשחיתם: ויתן לחסיל יבולם • ויגיעם לארבה: יחרג בפרד
 גפנם • ושקמותם בחנמל: ויסגר לפרד בערים • ומקניהם לרשפים:
 ישלח-בם חרון אפו עברה וועם וצרה • משלחת מלאכי רעים:
 יפלו נתיב לאפו לא-חשך ממות נפשם • ותיתם לדבר הסגיר:
 ויך כל-בכור במצרים • ראשית אונים באהלי-חם: ויסע כצאן
 עמו • וינהגם בעדר במדבר: וינחם לבטח ולא פחדו • ואת-
 אויביהם פסה הים: ויביאם אל-גבול קדשו • הר-זה קנתה ימינו:
 ויגרש מפניהם גוים ויפילם בחבל נחלה • וישכן באהליהם
 שבטי

yea, thy sacred house of prayer was polluted by barbarians, whom thou didst forbid to enter among thy congregation. And Zion said, Alas! woe is me; for my God hath cast me off, and exalted my spoilers; my virgins are led into captivity, and my babes are dashed in pieces. O, where shall I find one who can record my sorrows? Long have I been imprisoned in the dungeons of those who cast me forth, desolated my sanctuary, and broke my bars; say, O my brethren, is there any sorrow like unto my sorrow? Behold I have become an orphan, though my Father yet lives. O thou all-gracious God! how long shall thine heritage be desolate, how long be forsaken, how long shall she be given up to the power of strangers? Look down, O Almighty Father, upon her sufferings; hearken unto her cry, and turn us again unto thee, O Lord, and we shall be turned.

Psalm lxxviii.

משכיל לאספ Maschil of Asaph.—Give ear, O my people, to my law: incline your ears to the words of my mouth. I will open my mouth in a parable: I will utter dark sayings of old: which we have heard and known, and our fathers have told us. We will not hide *them* from their children, shewing to the generation to come the praises of the Lord, and his strength, and his wonderful works that he hath done. For he established a testimony in Jacob, and appointed a law in Israel, which he commanded our fathers, that they should make them known to their children: that the generation to come might know *them*, even the children *which* should be born; *who* should arise and declare *them* to their children: that they might set their hope in God, and not forget the works of God, but keep his commandments; and might not be as their fathers, a stubborn and rebellious generation; a generation *that* set not their heart aright, and whose spirit was not stedfast with God. The children of Ephraim, *being* armed, and carrying bows, turned back in the day of battle. They kept not the covenant of God, and refused to walk in his law; and forgot his works, and his wonders that he had shewed them. Marvellous things did he in the sight of their fathers, in the land of Egypt, *in* the field of Zoan. He divided the sea, and caused them to pass through; and he made the waters to stand as a heap. In the daytime also he led them with a cloud, and all the night with a light of fire. He clave the rocks in the wilderness, and gave *them* drink as *out of* the great depths. He brought streams also out of the rock, and caused waters to run down like rivers. And they sinned yet more against him by provoking the Most High in the wilderness. And they tempted God in their heart by asking meat for their lust. Yea, they spake against God: they said, Can God furnish a table in the wilderness? Behold, he smote the rock, that the waters gushed out, and the streams overflowed; can he give bread also? can he provide flesh for his people? Therefore the Lord heard *this* and was wroth: so a fire was kindled against Jacob,

בְּאוֹ מִקְדָּשׁ זְבוּלֶךָ • הִלְלוּ הַמִּקְדָּשׁ הַמְעוֹז דְּבִיר הַיְכָלְךָ • בְּאוֹ
הַנְּבָלִים וְטָמְאוּ בֵּית הַלְלוּךָ • אֲשֶׁר צִוִּיתָ לֹא יִבְאוּ בַקְהָלְךָ : וְהֵאמְרוּ
צִוּוֹן אֱלֹהֵי לִי אֱלֹהֵי • כִּי שָׂדֵי זָנַחְנִי וַיִּשְׁגַּב מִחֲבָלֵי • בְּתוֹלוֹתַי
הִלְכּוּ שְׂבִי וְרָטְשׁוּ עוֹלָלִי • מִי יִתֵּן אֵפֶה וַיִּפְתְּכוּן מְלִי : זֶה כַּמָּה
אֲנִי סְגוּרָה בְּמַגוּרֵי מִדּוּחֵי • מִקְדָּשֵׁי גִשְׁמוֹ וְנִשְׁפְּרוּ בְרִיחֵי • הִיט
מִכְאוּב בְּמִכְאוּבֵי רַעוּתִי וְאֲחֵי • אֲנִי יְתוּמָה וְאָבִי הִי : חֲנוּן עַד
אָפֶה תְהִי נִחְלָתְךָ חֲרָבָה • גִּטּוּשָׁה בֵּינֵךְ זָרִים וְעוֹזְבָה • שְׂדֵי שׂוֹר
תִּמְרוּרָה וְנִאֲקָתָה הַקְּשִׁיבָה • הִשִּׁיבֵנו יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְנִשׁוּבָה :

מִשְׁפִּיל לְאֶסֶף הָאֲזִינָה עֲמִי תוֹרָתִי • הִטּוּ אֲזַנְכֶם לְאִמְרֵי-פִי : אֲפַתְחָה
בְּמִשְׁלַל פִּי • אֲבִיעָה חִירוֹת מִנִּי-קֶדֶם : אֲשֶׁר שָׁמְעֵנוּ וְנִדְעֵם •
וְאֲבִתֵּינוּ סִפְרוּ-לָנוּ : לֹא נִבְחַד מִבְּנֵיהֶם לְדוֹר אַחֲרוֹן מִסְּפָרִים
תְּהִלּוֹת יְהוָה • וְעִזּוּזוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיִּקַּם עֲדוּת בְּיַעֲקֹב
וְתוֹרָה שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוָּה אֶת-אֲבוֹתֵינוּ • לְהוֹדִיעַם לְבְנֵיהֶם :
לְמַעַן יִדְעוּ דוֹר אַחֲרוֹן בְּנִים וְיִלְדוּ • יִקְמוּ וַיִּסְפְּרוּ לְבְנֵיהֶם : וַיְשִׁימוּ
בְּאֵלֵהֶם בְּסֵלֶם וְלֹא יִשְׁבְּחוּ מִעַלְלֵי-אֵל • וּמִצְוֹתָיו יִגְזְרוּ : וְלֹא יִהְיוּ
כְּאֲבוֹתָם דוֹר סוֹרֵר וּמְרָה דוֹר לֹא-הַכִּין לְבוֹ • וְלֹא-נִאֲמְנָה אֶת-אֵל
רוּחוֹ : בְּנֵי-אִפְרַיִם נוֹשְׁקֵי רוּמֵי-קִשְׁתֹּת • הִפְכוּ בְיוֹם קָרֵב : לֹא שָׁמְרוּ
בְּרִית אֱלֹהִים • וּבְתוֹרָתוֹ מָאֵנוּ לְלַבֵּת : וַיִּשְׁבְּחוּ עֲלִילוֹתָיו • וְנִפְלְאוֹתָיו
אֲשֶׁר הִרְאָם : נִגְדוּ אֲבוֹתָם עָשָׂה פְלֵא • בְּאַרְיֵן מִצְרַיִם שְׂרָה-צֶעַן :
בָּקַע יָם וַיַּעֲבִירֵם • וַיַּצִּב-מַיִם כְּמוֹ-נֶדֶר : וַיִּנְחַם בְּעַנְן יוֹמָם • וְכָל-
הַלְלוּהָ בְּאוֹר אֵשׁ : יִבְקַע צָרִים בַּמִּדְבָּר • וַיִּשְׁקַן בְּתַהֲמוֹת רַבָּה :
וַיּוֹצֵא נוֹזְלִים מִסְּלַע • וַיּוֹרֵד כְּנִהְרוֹת מַיִם : וַיּוֹסִיפוּ עוֹד לַחֲטֹא-
לוֹ • לְמִדּוֹת עֲלִיוֹן בְּצִיָּה : וַיִּנְסוּ-אֵל בְּלִבָּבָם • לְשֹׂאֵל--אֵבֶל
לְנַפְשָׁם : וַיִּדְבְּרוּ בְּאֵלֵהֶם • אָמְרוּ הַיּוֹבֵל אֵל לַעֲרֹךְ שְׁלַחַן
בַּמִּדְבָּר : הֵן הִכְרַה-צוֹר וַיַּזְוִבוּ מַיִם וּנְחָלִים יִשְׁטַפוּ הַגִּם-לָחֶם
יּוֹבֵל תַּתֵּ • אִם-יִכּוֹן שְׂאֵר לְעַמּוֹ : לָכֵן שָׁמַע יְהוָה וַיִּתְעַבֵּר וְאֵשׁ
נִשְׁקָה

that the foolish people have blasphemed thy name. O deliver not the soul of thy turtledove unto the multitude *of the wicked*: forget not the congregation of thy poor for ever. Have respect unto the covenant: for the dark places of the earth are full of the habitations of cruelty. O let not the oppressed return ashamed: let the poor and needy praise thy name. Arise, O God, plead thine own cause: remember how the foolish man reproacheth thee daily. Forget not the voice of thine enemies: the tumult of those that rise up against thee increaseth continually.

Psalm lxxvi.

לִמְנַצֵּחַ בְּנִינֹת To THE CHIEF MUSICIAN ON NEGINOTH, A PSALM OR SONG OF ASAPH.—In Judah *is* God known: his name *is* great in Israel. In Salem also is his tabernacle, and his dwelling place in Zion. There brake he the arrows of the bow, the shield, and the sword, and the battle. Selah. Thou *art* more glorious *and* excellent than the mountains of prey. The stout-hearted are spoiled, they have slept their sleep: and none of the men of might have found their hands. At thy rebuke, O God of Jacob, both the chariot and horse are cast into a dead sleep. Thou *even* thou *art* to be feared: and who may stand in thy sight when once thou art angry? Thou didst cause judgment to be heard from heaven; the earth feared, and was still: when God arose to judgment to deliver all the meek of the earth. Selah. Surely the wrath of man shall praise thee: the remainder of wrath shalt thou restrain. Vow, and pay unto the Lord your God: let all that are round about him bring presents unto him that ought to be feared. He shall cut off the spirit of princes: he is terrible to the kings of the earth.

אך זה היום Lo! this is the anniversary of the day on which my sin was visited! Oh, mourn all ye who surround me, when you hear of this day. On this day my enemy prevailed, and like a lion rent me in pieces; my purposes and the imaginations of my heart were frustrated. On the day of destruction came the spoiler and rooted me out; with fire he laid waste my glorious temple, my kings and my princes fell beneath the sword of the stranger; my very walls and ramparts did weep and languish together. Proudly did my foes exult when they destroyed my holy oracle, when they trampled me down and despoiled me of all my substance. Didst thou not mark their fierce vengeance, when they rent and ceased not, until Jacob was consumed and his dwelling laid waste? Like bears did they tread down the gate, and lay prostrate the wall; Zion, which was like the princess amongst the provinces, was made desolate, and her priests were cruelly slaughtered: the sword destroyed without, and terror reigned within. O hath God forgotten to be gracious? is his hand waxed short? In the agonies of despair Zion's children cried aloud, Surely thou hast closed and barred the gates of thy mercy, for lo! the enemy is driving before him my children into captivity. Hosts of strangers did invade thy holy dwelling, they polluted the sanctuary, the oracle of thy temple;

yea

חרף יהודה ועם נבל נאצו שמך : אל-תתן לחירת נפש תורך .
 חית ענייך אל-תשבח לנצה : הבט לברית . פי-מלאו מחשבי-
 ארץ נאות חמם : אל-ישב דך נכלם . עני ואביון יהללו שמך :
 קומה אלהים ריבה ריבך . זכר חרפתך מני-נבל פל-היום : אל-
 תשבח קול צרריך . שאון קמך עולה תמיד :
 למנצח בנגינת-מזמור לאסף שיר : נודע ביהודה אלהים .
 בישראל גדול שמו : ויהי בשלם סבו . ומעונתו בציון :
 שמה שפר רשפי-קשת . מגן וחרב ומלחמה סלה : נאור אתה
 אדיר מהררי-טרף : אשתוללו אבירי לב נמו שנתם . ולא-מצאו
 כל-אנשי-חיל ידיהם : מגערך אלהי יעקב . נרדם ורכב וסוס :
 אתה נורא אתה ומי-יעמד לפניך מאז אפך : משמים השמעת
 דין . ארץ יראה וישקטה : בקום-למשפט אלהים להושיע פל-
 ענוי-ארץ סלה : פי-חמת אדם תורך . שארית חמת תחגר :
 נדרו ושלמו ליהודה אלהיכם פל-סביבו יובילו שי למורא : יבצר
 רוח נגידים . נורא למלכי-ארץ :

אך זה היום יום פקודת חובי . הלילו ליום נשמע בכל-סביבי .
 פי בו גבר העקש ויטרוף בלביא . זמותי נתקו מורשי לבבי :
 בא שורך ביום שואה ושרשיו שבלו . ושערי בית תפארתו בלהב
 אש אכלו . מלכה ושריה בגוים בחרב חללו . ויאבל-חיל
 וחומה יחדו אמללו : גאוני עליונים דביר קדשי חרמו . אכלוני
 הממוני וכל טובי החמו . ראית נקמתם עת קרעו ולא דמו .
 פי אכל את יעקב ואת גוהו השמו : דבים בוססו שער ויפצרו
 חומה . ושרתי במדינות שמוה שוממה . כהניך נהרגו בזעם
 אף וחמה . מחוץ תשפל חרב ומחדרים אימה : השבח חנות
 אל ואם ידו תקצר . אמרו בני ציון עת עמדם במצר . דלתי
 בחמך סגרת במעצר . עולליה הלכו שבי לפני צר : המוני זרים
 באו

out of Zion, How are we spoiled! we are greatly confounded, because we have forsaken the land, because our dwellings have cast *us* out. Yet hear the word of the Lord, O ye women, and let your ear receive the word of his mouth, and teach your daughters wailing, and every one her neighbour lamentation. For death is come up into our windows, *and* is entered into our palaces, to cut off the children from without, *and* the young men from the streets. Speak, Thus saith the Lord, Even the carcases of men shall fall as dung upon the open field, and as the handful after the harvestman, and none shall gather *them*.

Thus saith the Lord, Let not the wise *man* glory in his wisdom, neither let the mighty *man* glory in his might; let not the rich *man* glory in his riches: but let him that glorieth glory in this, that he understandeth and knoweth me, that I *am* the Lord who doth exercise lovingkindness, judgment, and righteousness, in the earth: for in these *things* I delight, saith the Lord.

Then say אָרְרִי vol. i. p. 20, until הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עֹד p. 22; after which the book of the Lamentations, as on the preceding evening, vol. v. p. 2.

Psalm lxxiv.

מִשְׁכִּיל לְאֶסָפָה MASCHIL OF ASAPH.—O God, why hast thou cast *us* off for ever? *why* doth thine anger smoke against the sheep of thy pasture? Remember thy congregation, *which* thou hast purchased of old: the rod of thine inheritance, *which* thou hast redeemed: this mount Zion, wherein thou hast dwelt. Lift up thy feet into the perpetual desolations; *even* all *that* the enemy hath done wickedly in the sanctuary. Thine enemies roar in the midst of thy congregation; they set up their ensigns *for* signs. *A man* was famous according as he had lifted up axes upon the thick trees. But now they break down the carved work thereof at once with axes and hammers. They have cast fire into thy sanctuary, they have defiled *by casting down* the dwelling place of thy name to the ground. They said in their hearts, Let us destroy them together: they have burned up all the assemblies of God in the land. We see not our signs: *there is* no more any prophet: neither *is there* among us any that knoweth how long. O God, how long shall the adversary reproach? shall the enemy blaspheme thy name for ever? Why withdrawest thou thy hand, even thy right hand? Pluck *it* out of thy bosom. For God *is* my King of old, working salvation in the midst of the earth. Thou didst divide the sea by thy strength: thou didst break the heads of the sea monsters. Thou didst break the heads of leviathan in pieces, *and* didst give him *to be* meat to the people inhabiting the wilderness. Thou didst cleave the fountain and the flood: thou driedst up mighty rivers. The day *is* thine, the night also *is* thine: thou hast prepared the light and the sun. Thou hast set all the borders of the earth: thou hast made summer and winter. Remember this, *that* the enemy hath reproached, O Lord, and *that*

שִׁדְדָנוּ בְּשָׁנוּ מְאֹד בְּיָעוֹבְנוּ אֶרֶץ כִּי הִשְׁלִיכוּ מִשְׁבְּנוֹתֵינוּ : כִּי-
 שָׁמְעָנָה נְשִׁים דְּבַר-יְהוָה וַתִּקַּח אֲזוּנֹכֶם דְּבַר-פִּי וּלְמַדְנָה בְּנִתְיֹכֶם
 נָהוּ וְאִשָּׁה רְעוּתָה קִינָה : כִּי-עָלָה מוֹת בְּחַלּוֹנֵינוּ בָּא בְּאַרְכְּמוֹתֵינוּ
 לְהַכְרִית עוֹלָל מֵהוּיָן בְּהוּרִים מְרַחְבוֹת : דָּבָר פֶּה נְאֻם-יְהוָה
 וּנְפִלָה נִבְלַת הָאָדָם כְּדָמֵן עַל-פְּנֵי הַשָּׁדָה וּבְעֵמִיד מֵאַחֲרֵי הַקּוֹצֵר
 וְאֵין מֵאִפָּף : פֶּה אָמַר יְהוָה אֶל-יְתִהּלֵל הָכֶם בְּהִכְמַתּוֹ וְאֶל-יְתִהּלֵל
 הַגְּבוּר בְּגִבּוֹרָתוֹ אֶל-יְתִהּלֵל עֵשִׂיר בְּעֵשְׂרוֹ : כִּי אִם-בְּזֹאת יְתִהּלֵל
 הַמִּתְהַלֵּל הַשֶּׁבֶל יוֹדַע אוֹתִי כִּי אֲנִי יְהוָה עֲשֵׂה הַסֵּד מִשְׁפָּט
 וַיִּצְדָּקָה בְּאֶרֶץ כִּי-בְּאֵלֶּה הַפְּצִיתִי נְאֻם-יְהוָה :

ויאמר אשרי חלק א' דף כ' ח' הוא האלהים אין עוד דף כ"ב ו' ואחר כן יאמר מגלת איכה
 כמו בליל התשעה באב חלק ה' דף ב'

מִשְׁבִּיל לְאִסָּף לָמָּה אֱלֹהִים זָנְהוּת לְנֹצַח • יַעֲשֵׂן אִפְדָּךְ בְּצִיאַן
 מִרְעִיתְךָ : זָכַר עֲדַתְךָ קִנִּיתִי קָדָם גְּאֻלַּת שְׁבֹט נְהַלְתָּךְ •
 הִרְצִיּוֹן זֶה יִשְׁכַּנְתָּ בוֹ : הִרְיָמָה פְּעֻמֶיךָ לְמִשְׁאֹת נֹצַח • פֶּל־הִרַע אוֹיֵב
 בַּקֶּדֶשׁ : שָׁאֲנוּ צוֹרְרֶיךָ בְּקֶרֶב מוֹעֲדֶךָ • שָׁמוּ אוֹתָתָם אֲתוֹרַת :
 יוֹדַע כִּמְבִיא לְמַעְלָה • בְּסִבְךָ-עֵין קָרַדְמוֹת : וְעַתָּה פִּתּוּחִיהָ יָחַד •
 בְּכִשְׁלִי וּכְלִפּוֹת יְהִלְמוֹן : שְׁלַחוּ בְּאִשׁ מִקֶּדֶשְׁךָ • לְאֶרֶץ חֲלָלוּ
 מִשְׁבֵּן שְׁמֶךָ : אָמְרוּ בְּלִבָּם נִינָם יָחַד • שָׁרְפוּ כָל-מוֹעֲדֵי-אֵל
 בְּאֶרֶץ : אֲתוֹתֵינוּ לֹא-רָאִינוּ אֵין-עוֹד נִבִּיא • וְלֹא-אֲתָנוּ יוֹדַע עַד-
 מָה : עַד-מָתִי אֱלֹהִים יִחַרְךָ צָר • יִנְאִין אוֹיֵב שְׁמֶךָ לְנֹצַח : לָמָּה
 תְּשִׁיב יָדְךָ וַיִּמְיָדְךָ • מִקְרֵב הוֹקֶדְךָ כֹּלָה : וְאֱלֹהִים מִלְּפִי מִקְרָם •
 פֶּעַל יִשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הָאֶרֶץ : אֲתָה פּוֹרְרַת בְּעוֹד יָם • שְׁבַרְתָּ
 רְאִשֵׁי תַנְיָנִים עַל-הַפְּיָם : אֲתָה רֹצֶצֶת רְאִשֵׁי לוֹתָן • תִּתְּנֵנוּ מֵאִכֵּל
 לְעַם לְצִיִּים : אֲתָה בְּקַעַת מַעֲיָן וְנַחַל • אֲתָה הוֹבִשְׁתָּ נְהָרוֹת אֵיתָן :
 לָךְ יוֹם אֶפְ-לָךְ לְיָלֶה • אֲתָה הִכִּינוֹת מְאוֹר וְשִׁמְשׁ : אֲתָה הִצַּבְתָּ
 כָּל-גְּבוּלוֹת אֶרֶץ • קִיֵּין וְהִרְךָ אֲתָה יִצְרָתָם : וְכִרְזֹאת אוֹיֵב
 חֲרַף

Oh that my head were waters, and mine eyes a fountain of tears, that I might weep day and night for the slain of the daughter of my people! Oh that I had in the wilderness a lodging place of wayfaring men; that I might leave my people, and go from them! for they *are* all adulterers, and an assembly of treacherous men. They bend their tongues *like* their bow *for* lies: but they are not valiant for the truth upon the earth; for they proceed from evil to evil, and they know not me, saith the Lord. Take ye heed every one of his neighbour, and trust ye not in any brother: for every brother will utterly supplant, and every neighbour will walk with slanders. And they will deceive every one his neighbour, and will not speak the truth: they have taught their tongue to speak lies, *and* they weary themselves to commit iniquity. Thine habitation is in the midst of deceit; through deceit they refuse to know me, saith the Lord. Therefore thus saith the Lord of Hosts, Behold, I will melt them, and try them; for how shall I do for the daughter of my people? Their tongue *is* as an arrow shot out; it speaketh deceit: *one* speaketh peaceably to his neighbour with his mouth, but in heart he layeth his wait.

Shall I not visit them for these *things*? saith the Lord: shall not my soul be avenged on such a nation as this? For the mountains will I take up a weeping and wailing, and for the habitations of the wilderness a lamentation, because they are burned up, so that none can pass through *them*; neither can *men* hear the voice of the cattle; both the fowl of the heavens and the beast are fled; they are gone. And I will make Jerusalem heaps, *and* a den of dragons; and I will make the cities of Judah desolate, without an inhabitant.

Who *is* the wise man, that may understand this? and *who is he* to whom the mouth of the Lord hath spoken, that he may declare it, for what the land perisheth *and* is burned up like a wilderness, that none passeth through? And the Lord saith, Because they have forsaken my law which I set before them, and have not obeyed my voice, neither walked therein; but have walked after the imagination of their own heart, and after Baalim, which their fathers taught them. Therefore thus saith the Lord of hosts, the God of Israel, Behold, I will feed them, *even* this people, with wormwood, and give them water of gall to drink. I will scatter them also among the heathen, whom neither they nor their fathers have known: and I will send a sword after them, till I have consumed them.

Thus saith the Lord of hosts, Consider ye, and call for the mourning women, that they may come; and send for cunning *women*, that they may come: and let them make haste, and take up a wailing for us, that our eyes may run down with tears, and our eyelids gush out with waters. For a voice of wailing is heard

ואבָּקַרְהָ יוֹמָם וְלַיְלָה אֶת הַלְלִי בַת־עַמִּי : מִי־יִתְּנֵנִי בַמִּדְבָּר
 מְלוֹן אֲרָחִים וְאֶעֱזֹבָה אֶת־עַמִּי וְאֶלְכָה מֵאַתָּם כִּי כָלֹם מִנְאֲפִים
 עֲצַרְתָּ בְגָדִים : וַיִּדְרֹכוּ אֶת־לְשׁוֹנְךָ קִשְׁתָּם שֶׁקֶר וְלֹא לְאַמוּנָה
 גָּבְרוּ בְאָרְצָן כִּי מָרְעָה אֶל־דַּעַה יִצְאוּ וְאֵתִי לֹא־יִדְעוּ נְאֻם־יְהוָה :
 אִישׁ מָרְעָהוּ הַשְּׁמֵרוּ וְעַל־כָּל־אֵחַ אֶל־תִּבְטְחוּ כִּי כָל־אֵחַ עֲקוּב
 יַעֲקֹב וְכָל־הֵע רִכִּיל יִהְיֶה : וְאִישׁ בִּרְעָהוּ יִתְּלוּ וְאָמַת לֹא
 יִדְבְּרוּ לְמַדּוּ לְשׁוֹנְךָ דְּבַר־שֶׁקֶר הַעֲוֶה נִלְאוּ : שִׁבְתֶּךָ בַתּוֹךְ מְרֻמָּה
 בַּמְרֻמָּה מֵאַנּוּ דַעַת־אֵתִי נְאֻם־יְהוָה : לִכֵּן פֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
 הִנְנִי צוֹרֶפֶם וּבַחֲנֻתִים כִּי־אֵיךְ אֶעֱשֶׂה מִפְּנֵי בַת־עַמִּי : חֵין שׁוֹחֵט
 לְשׁוֹנְךָ מְרֻמָּה דַבָּר בְּפִיו שְׁלוֹם אֶת־רַעְיוֹהוּ יִדְבֵר וּבִקְרָבוֹ יִשִּׁים
 אֲרָבוֹ : הַעַל־אֵלֶיךָ לֹא־אֶפְקֹדֶכֶם נְאֻם־יְהוָה אִם בְּגוֹי אֲשֶׁר־פָּזַח
 לֹא תִתְּנַקֵּם נַפְשִׁי : עַל־הַהָרִים אֲשֶׁא בְּכִי וְנָהִי וְעַל־נְאוֹת מִדְבָּר
 קִינָה כִּי נִצַּחְתוּ מִבְּלִי־אִישׁ עוֹבֵר וְלֹא שָׁמְעוּ קוֹל מִקְנֵה מַעוֹף
 הַשָּׁמַיִם וְעַד־בְּהֵמָה נִדְּרוּ הַלְכוּ : וְנִתְּתִי אֶת־יְרוּשָׁלַם לְגִלִּים מַעוֹן
 תַּנּוּם וְאֶת־עָרֵי יְהוּדָה אֶתֵּן שְׁמֵמָה מִבְּלִי יוֹשֵׁב : מִי־הָאִישׁ הַחֲכָם
 וַיִּבֶן אֶת־זֹאת וְאֲשֶׁר דִּבֶּר כִּי־יְהוָה אֱלֹוֵי וַיִּגְדֶּה עַל־מָה אֲבָרְהָ
 הָאָרְצָן נִצַּחְתָּה כַּמִּדְבָּר מִבְּלִי עֹבֵר : וַיֹּאמֶר יְהוָה עַל־עֲזוֹבֵם אֶת־
 תּוֹרַתִי אֲשֶׁר נִתְּתִי לְפָנֵיהֶם וְלֹא־שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא־הִלְכוּ בְּדֵה :
 וַיִּלְכוּ אַחֲרֵי שְׂרָרוֹת לִבָּם וְאַחֲרֵי הַבְּעָלִים אֲשֶׁר לְמַדּוּם אַבוֹתָם :
 לִכֵּן כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵאַכִּילְכֶם אֶת־הָעֵם
 הַזֶּה לַעֲנָה וְהַשְׁקִיתִים מִיַּד־אֵשׁ : וְהַפִּיצוֹתִים בְּגוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּ
 הֵמָּה וְאַבוֹתָם וְשִׁלַּחְתִּי אַחֲרֵיהֶם אֶת־הַחֶרֶב עַד כְּלּוֹתִי אוֹתָם :
 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַתְּבוֹנֵנוּ וְקִרְאוּ לְמִקְוֵנוֹת וּתְבוֹאֲנֵנָה וְאֶל־
 הַחֲכָמוֹת שִׁלְחוּ וְתְבוֹאֲנָה : וְהַמְהִרְנָה וְתִשְׁנָה עֲלֵינוּ נְהִי וְתִרְדְּנָה
 עֲיִנֵינוּ דַמְעָה וְעַפְעִפֵינוּ יְלוּ־מִים : כִּי קוֹל נְהִי נִשְׁמַע מִצִּיּוֹן אֵיךְ
 שִׁדְדָנו

I will make mine arrows drunk with blood, and my sword shall devour flesh; *and that* with the blood of the slain and of the captives, from the beginning of revenges upon the enemy.

Rejoice, O ye nations, *with* his people: for he will avenge the blood of his servants, and will render vengeance to his adversaries, and will be merciful unto his land, *and* to his people.

After the reading of the law, the minister says,—

ברוך Blessed art thou, O Lord our God, who hast given us the law of truth, and planted eternal life within us! Blessed art thou, O Lord, who hast given the law!

Before reading the Portion of the Prophets, the following is said,—

ברוך Blessed art thou, O Lord our God, King of the universe, who hast selected faithful prophets, and hast delighted in their words, spoken in truth! Blessed art thou, O Lord, who hast chosen the law, thy servant Moses, thy people Israel, and thy true and righteous prophets!

MORNING PORTION OF THE PROPHETS FOR THE NINTH DAY OF AB.

Jeremiah viii. 13—ix. 24.

אסף אסיפם I will surely consume them, saith the Lord: *there shall be* no grapes on the vine, nor figs on the fig tree, and the leaf shall fade; and *the things that* I have given them shall pass away from them. Why do we sit still? assemble yourselves, and let us enter into the defenced cities, and let us be silent there: for the Lord our God hath put us to silence, and given us water of gall to drink, because we have sinned against the Lord. We looked for peace, but no good *came*; *and* for a time of health, and behold trouble! The snorting of his horses was heard from Dan: the whole land trembled at the sound of the neighing of his strong ones; for they are come, and have devoured the land, and all that is in it; the city, and those that dwell therein. For, behold, I will send serpents, cockatrices, among you, which *will not be* charmed, and they shall bite you, saith the Lord.

When I would comfort myself against sorrow, my heart *is* faint in me. Behold the voice of the cry of the daughter of my people because of them that dwell in a far country: Is not the Lord in Zion? is not her king in her? Why have they provoked me to anger with their graven images, *and* with strange vanities? The harvest is past, the summer is ended, and we are not saved. For the hurt of the daughter of my people am I hurt; I am black; astonishment has taken hold on me. *Is there* no balm in Gilead; *is there* no physician there? Why then is not the health of the daughter of my people recovered?

קריאת התורה לשהרית לתשעה באב

וְחָרְבֵי תֹאכַל בְּשָׂרָהּ	אֲשֶׁבִיר חֲצֵי מִדָּם
מִרְאֵשׁ פְּרָעוֹת אוֹיֵב :	מִדָּם חָלָל וְשִׁבְיָהּ
כִּי דַם-עַבְדָּיו יִקּוּם	הֲרַנְּנוּ גוֹיִם עִמּוֹ
וּכְפָר אֲדַמְתּוּ עִמּוֹ :	וְנָקָם יֵשִׁיב לְצַרְיוֹ

ואחר הקריאה התנו יאמר

פְּרוּף אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם • אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת •
וְחַי עוֹלָם נִטַע בְּתוֹכֵנוּ : פְּרוּף אַתָּה יי • נוֹתֵן הַתּוֹרָה :

קודם קריאת הנביאים יברך

פְּרוּף אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם • אֲשֶׁר בָּחַר בְּנְבִיאִים טוֹבִים
וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים בְּאֵמֶת : פְּרוּף אַתָּה יי • הַבוֹחֵר
בַּתּוֹרָה וּבַמִּשָּׁה עַבְדּוֹ וּבִישְׂרָאֵל עִמּוֹ וּבְנְבִיאֵי הָאֱמֶת וְהַצַּדִּיק :

קריאת הנביאים לשהרית לתשעה באב :

אֶסְפָּה אֶסִּיפָם נְאֻם-יְהוָה אֵין עֲנָבִים בְּגִפְן וְאֵין תְּאֵנִים בַּתְּאֵנָה
וְהָעֵלָה נָבֵל וְאַתָּן לָהֶם יַעֲבְרוּם : עַל-מָה אֲנַחְנוּ יוֹשְׁבֵי הָאֶסְפּוֹ
וְנִבּוֹא אֶל-עָרֵי הַמְּבֻצָּר וְנִדְמָה-שָׁם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הִדְמָנוּ וַיִּשְׁקֵנוּ
מִי-רְאֵשׁ כִּי חָטְאנוּ לַיהוָה : קִנְיָה לְשָׁלוֹם וְאֵין טוֹב לַעַת מִרְפָּה
וְהִנֵּה בְעַתָּה : מִזֶּן נִשְׁמַע נְחֻרַת סוּסָיו מִקּוֹל מַצְהָלוֹת אַבְיָרָיו
הַעֲשֵׂה כָל-הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ וַיֹּאכְלוּ אֶרֶץ וּמְלוֹאָהּ עִיר וַיִּשְׁבִּי בָּהּ :
כִּי הִנְנִי מִשְׁלַח בְּכֶם נְחֻשִׁים צַפְעָנִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם לַחֵשׁ וְנִשְׁכּוּ
אֶתְכֶם נְאֻם-יְהוָה : מִבְּלִיגִיתִי עָלַי יִגּוֹן עָלַי לִפְנֵי דָוִד : הַגְּדֵה-קוֹל
שׁוֹעַת בַּת-עַמִּי מֵאָרֶץ מִרְחֻקִים הִיְהוָה אֵין בְּצִיּוֹן אִם-מִלִּפְנֵי אֵין בָּהּ
מִדּוֹעַ הַכַּעֲסוֹנִי בְּפִסְלֵיהֶם בְּהַבְלֵי נָכַר : עֲבַר קָצִיר כָּלָה קִיּוֹן
וְאֲנַחְנוּ לֹא נוֹשְׁעֵנוּ : עַל-שֹׁבֵר בַּת-עַמִּי הַשְּׁפָרְתִי קִדְרָתִי שְׁמָה
הַחֻזְקָתִי : הַצָּרִי אֵין בְּגִלְעָד אִם-רָפָא אֵין שָׁם כִּי מִדּוֹעַ לֹא
עָלְתָה אֲרָבַת בַּת-עַמִּי : מִיִּזְתָּן רֹאשֵׁי מַיִם וְעֵינַי מִקּוֹר דְּמַעְרָה
וְאֲבַכָּה

I said, I would scatter them into corners, I would make the remembrance of them to cease from among men :

Were it not that I feared the wrath of the enemy, lest their adversaries should behave themselves strangely ; lest they should say, Our hand is high, and the Lord hath not done all this.

For they *are* a nation void of counsel, neither is there any understanding in them.

O that they were wise, *that* they understood this, *that* they would consider their latter end !

How should one chase a thousand, and two put ten thousand to flight, except their Rock had sold them, and the Lord had shut them up ?

For their rock *is* not as our Rock, even our enemies themselves being judges.

For their vine *is* of the vine of Sodom, and of the fields of Gomorrah : their grapes *are* grapes of gall, their clusters *are* bitter :

Their wine *is* the poison of dragons, and the cruel venom of asps.

Is not this laid up in store with me, *and* sealed up among my treasures ?

To me *belongeth* vengeance, and recompense ; their foot shall slide in *due* time : for the day of their calamity is at hand, and the things that shall come upon them make haste.

For the Lord shall judge his people, and repent himself for his servants, when he seeth that their power is gone, and *there is* none shut up, or left.

And he shall say, Where *are* their gods, *their* rock in whom they trusted,

Which did eat the fat of their sacrifices, *and* drank the wine of their drink offerings ? let them rise up and help you, *and* be your protection.

See now that I, *even* I, am He, and there is no god with me : I kill, and I restore to life ; I wound, and I heal : and there is none that can deliver out of my hand.

For I lift up my hand to heaven, and say, I live for ever.

If I whet my glittering sword, and mine hand take hold on judgment, I will render vengeance to mine enemies, and will reward them that hate me.

יִוָּנֶק עִם-אִישׁ שִׁיבָה :	אָמַרְתִּי אֶפְאִיֶּהֶם :
אֲשַׁבֵּיתָהּ מֵאֲנוּשׁ זָכָרָם :	לֹלִי בְּעַם אוֹיֵב אֲגֹדֵר :
כִּי-יִנְפְרוּ צָרִימוֹ :	כִּי-יִאָּמְרוּ יִדְנוּ רָמָה :
וְלֹא יִהְיֶה פָּעַל כָּל-זֹאת :	כִּי-יִגְוֶי אֶבְרַד עֲצוֹת הַמָּה :
וְאִין בָּהֶם תְּבוּנָה :	לֹו חֲכָמוֹ יִשְׁכִּילוּ זֹאת :
יִבְנוּ לְאַחֲרֵיתָם :	אֵיכָּה יִרְדֹּף אֶחָד אֶלֶף :
וְשֹׁנִים יִנְיִסוּ רַבְבָּה :	אִם-לֹא כִי-צוּרָם מִכָּרָם :
וַיִּהְיֶה הַסְּגִירָם :	כִּי לֹא כִצוּרָנוּ צוּרָם :
וְאִיבֵינוּ פְּלִילִים :	כִּי מִנִּפְנֵן סֹדֶם גִּפְנָם :
וּמִשְׁדַּמַּת עֲמֻרָה :	עֲנַבְמוֹ עֲנַבֵי רוֹשׁ :
אֲשַׁבֵּלַת מְרֹדֶת לָמוֹ :	חֲמַת תַּנִּינָם יִינָם :
וְרֹאשׁ פְּתָנִים אֶבְזָר :	הֲלֹא-הוּא כְּמַס עֲמֻרֵי :
חֲתוּם בְּאוֹצְרֹתַי :	לִי נֶקֶם וְשָׁלָם :
לָעַת תִּמּוּט רִגְלָם :	כִּי קָרוֹב יוֹם אֵיזֶם :
וְהָשׁ עֲתֵדֶת לָמוֹ :	כִּי-יִדְוֶין יִהְיֶה עֲמוֹ :
וְעַל-עַבְדֵי יִתְנַחֵם :	כִּי יִרְאֶה כִּי-אֲזַלַת יָד :
וְאֶפֶס עֲצוֹר וְעוֹיֵב :	וְאָמַר אֵי אֱלֹהֵימוֹ :
צוֹר חָסִיו בּוֹ :	אֲשֶׁר חֲלַב זִבְחֵימוֹ יֹאכְלוּ :
יִשְׁתּוּ יַיִן גְּסִיכָם :	יִקּוּמוּ וַיַּעֲזֹרְכֶם :
יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה :	רְאוּ עֵתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא :
וְאִין אֱלֹהִים עֲמֻרֵי :	אֲנִי אֲמִית וְאֲחִיָּה :
מִחֲצֵתִי וְאֲנִי אֶרְפָּא :	וְאִין מִיָּדִי מִצִּיל :
כִּי-אֵשׁ־אֶל-שָׁמַיִם יָדִי :	וְאָמַרְתִּי חִי אֲנִכִּי לְעֹלָם :
אִם-שְׁנוּתִי בִּרְקַח חֲרָפִי :	וְתֹאחֲזוּ בְּמִשְׁפַּט יָדִי :
אֲשִׁיב נֶקֶם לְצָרִי :	וְלִמְשַׁנְּאֵי אֲשִׁלָּם :

As an eagle stirreth up her nest, fluttereth over her young, spreadeth abroad her wings, taketh them, beareth them on her pinions :

So the Lord alone did lead him, and *there* was no strange god with him.

He made him ride on the high places of the earth, that he might eat the increase of the fields; and he made him to suck honey out of the rock, and oil out of the flinty rock ;

Butter of kine, and milk of sheep, with fat of lambs, and rams of the breed of Bashan, and goats, with the fat of kidneys of wheat; and thou didst drink the pure blood of the grape.

But Jeshurun waxed fat, and kicked: thou art waxen fat, thou art grown thick, thou art covered *with fatness* ; then he forsook God which made him, and lightly esteemed the Rock of his salvation.

They provoked him to jealousy with strange *gods*, with abominations provoked they him to anger.

They sacrificed to demons, to false gods: to deities whom they knew not, to new *gods* that came up of late, whom your fathers feared not.

Of the Rock that begat thee thou art unmindful, and hast forgotten God that formed thee.

And when the Lord saw it, he abhorred them, because of the provoking of his sons, and of his daughters.

And he said, I will hide my face from them, I will see what their end shall be: for they are a very froward generation, children in whom is no faith.

They have moved me to jealousy with *that which is* not God; they have provoked me to anger with their vanities: and I will move them to jealousy with *those which are* not a people; I will provoke them to anger with a foolish nation.

For a fire is kindled in mine anger, and shall burn unto the lowest hell, and shall consume the earth with her increase, and set on fire the foundations of the mountains.

I will heap mischiefs upon them; I will spend mine arrows upon them.

They shall be burnt with hunger, and devoured with burning heat, and with bitter destruction: I will also send the teeth of beasts upon them, with the poison of serpents of the dust.

The sword without, and terror within, shall destroy both the young man and the virgin, the suckling also with the man of gray hairs.

על-גִּזְלוֹ לֵוִי יִרְחַף	כְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוֹ
יִשְׁאַהֲוֶה עַל-אֲבָרְתוֹ :	יִפְרֹשׂ כַּנְּפֵיו יִקְחֵהוּ
וְאֵין עִמּוֹ אֵל גִּכְר :	יְהוֹה בְּדַד יִנְהֲגוּ
וַיֹּאכַל תְּנוּבַת שְׂדֵי	וַרְפָּהוּ עַל-בְּמֹתַי אֶרֶץ
וַיִּשְׁמַן מִחֶלְמִישׁ צוּר :	וַיִּנְקְהוּ דְבִשׁ מִפְּלַע
עַם-חֶלֶב פְּרִים	חֶמְצָת בָּקָר וְחֶלֶב צֹאן
עַם-חֶלֶב בְּלִיֹּת חֲפָה	וְאֵילִים בְּנֵי-בֶשֶׁן וְעֵתוּדִים
וַיִּשְׁמַן יִשְׂרוּן וַיִּבְעַט :	וְדַם-עֵגֶב תִּשְׁתֶּה-חֶמֶר
וַיִּטֵּשׂ אֶלֹהֵי עֲשָׂהוּ	שְׁמַנְתָּ עֲבִית פְּשִׁית
יִקְנָאָהוּ בְּזָרִים :	וַיִּנְבַּל צוּר יִשְׁעָתוֹ
וַיִּזְבְּחוּ לְשֵׁדִים לֹא אֱלֹהִים :	בְּתוֹעֵבַת וּכְעִסָּהוּ
חֲדָשִׁים מִקְרָב בָּאוּ	אֱלֹהִים לֹא יִדְעוּם
צוּר יִלְדֵךְ תִּשְׂי :	לֹא שְׁעָרוּם אֲבֹתֵיכֶם
וַיֵּרָא יְהוֹה וַיִּנְאֹץ :	וַתִּשְׂפַח אֵל מִחֶלְלֵךְ
וַיֹּאמֶר אֲסִתִּירָה פְּנֵי מַהֵם :	מִכַּעַם בְּנָיו וּבְנֹתָיו
כִּי רוּר תִּהְפָּכֶת הַמָּוָה	אֲרָאָה מָה אֲחֲרִיתֶם
הֵם קִנְאוּנִי בְלֹא-אֵל :	בְּגִים לֹא-אֱמֹן בָּם
וְאֲנִי אֲקִנְיָאֵם בְּלֹא-עֵם	כַּעֲסוּנִי בְּהַבְלִיָּהֶם
כִּי-אִשׁ קָדַחַהּ בְּאִפִּי :	בְּגוֹי נָבָל אֲכַעִיסֶם
וַתֹּאכַל אֶרֶץ וַיִּבְלָה	וַתִּיקַד עַד-שְׂאוֹל תַּחְתֵּית
אֲסַפָּה עֲלִימוֹ רַעוֹת :	וַתִּלְהַט מוֹסְרֵי הָרִים
מִזֵּן רַעֵב וּלְחָמִי רִשָּׁף :	הַצֵּץ אֲכַלֶּה-בָּם
וְשֹׁן-בְּהֵמַת אֲשַׁלַּח-בָּם	וּקְטָב מְרוֹרֵי
מַחֲוִין תִּשְׁבַּל-חֶרֶב :	עַם-חֶמְצַת זַחְלֵי עֶפְרַי
גַּם-בַּחוּר גַּם-בְּתוּלָה	וּמִחֲדָרִים אֵימָרָה

ceased: our dance is turned into mourning. The crown is fallen from our head: woe unto us, for we have sinned! For this our heart is faint: for these things our eyes are dim: because of the mountain of Zion, which is desolate, the foxes walk upon it. Thou O Lord, remainest for ever; thy throne *endureth* from generation to generation. Wherefore dost thou forget us, for ever; why dost thou forsake us for so long a time? Turn thou us unto thee, O Lord, and we shall be turned: renew our days as of old. But hast thou utterly rejected us, art thou very wroth against us?

Congregation. Turn thou us unto thee, O Lord, and we shall be turned: renew our days as of old.

Then say from *אל ההרים אשר עיני אל* Vol. I. p. 42, to the end of the evening service. If the ninth day of Ab fall on the day following the Sabbath, say *ישב בסתר* עליו, Vol. I. p. 84, before saying the 121st Psalm, and after this Psalm say the blessing, *ibid.*

MORNING SERVICE FOR THE NINTH DAY OF AB.

Say the Ordinary Morning Service, Vol. I. page 1, until *נתן ההורה* page 20.

PORTION OF THE LAW FOR THE NINTH DAY OF AB.

Deut. xxxii. 1—44.

האזינו Give ear, O ye heavens, and I will speak; and hear, O earth, the words of my mouth.

My doctrine shall drop as the rain, my speech shall distil as the dew, as the small rain upon the tender herb, and as the showers upon the grass:

Because I will publish the name of the Lord. Ascribe ye greatness unto our God.

He is the Rock, his work *is* perfect: for all his ways *are* judgment: a God of truth and without iniquity, just and right *is* he.

In him there is no corruption; the spot *is* in his children, a generation crooked and perverse.

Do ye thus requite the Lord, O foolish people and unwise? Is not he thy father *that* hath bought thee? Hath he not made and established thee?

Remember the days of old, consider the years of many generations. Ask thy father, and he will shew thee; thy elders, and they will tell thee.

When the Most High divided to the nations their inheritance, when he separated the sons of Adam, he set the bounds of the people according to the number of the children of Israel.

For the Lord's portion *is* his people; Jacob *is* the lot of his inheritance.

He found him in a desert land, and in the waste howling wilderness; he led him about, he instructed him, he kept him as the apple of his eye.

אוֹיְנָא לָנוּ כִּי חָטֵאנוּ : עַל־זֶה הָיָה רָוָה לְבַנּוּ עַל־אֵלֶּה חֲשָׁבוּ
 עֵינֵינוּ : עַל הַר־צִיּוֹן שְׁשָׁמֶם שׁוֹעֲלִים הַלְכוּבוּ : אַתָּה יְהוָה לְעוֹלָם
 תֵּשֵׁב בַּסֵּאֶד לְדוֹר וָדוֹר : לְמַדָּה לְנֹצָח תִּשְׁפָּחֲנוּ תַעֲזוּבֵנוּ לְאַרְבַּךְ
 יָמִים : הִשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּקָדָם : כִּי אִם־מָאֵס
 מֵאִסְתָּנוּ קִצְפָּתָ עָלֵינוּ עַד־מָאֵד :

(קהל) הִשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּקָדָם :

אומר אשא עיני אל ההרים חלק א' דף מ'ב עד סוף התפלה * ואם הל תשעה באב במוצאי
 שבת קידש * קודם אשא עיני וכו' אומר יושב בסתר עליון חלק א' דף פ'ד ואחרי אשא עיני וכו' אומר
 ברכת הבדלה :

שחרית לתשעה באב :

אומר תפלת שחרית כמו בחול חלק א' דף א' עד נותן התורה דף כ'

הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֲדַבְּרָה	וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי־כִי
יַעֲרַף בַּמָּטָר לִקְחֵי	תִּגַּל בַּפֶּטֶל אִמְרֵתִי
בְּשָׁעִירָם עַל־יְדֵי־שָׂא	וְכַרְבִּיבִים עַל־יַעֲשֵׁב
כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא	הִבּוּ גִדְלֵי לְאֵלֵהֵינוּ
הַצִּוֹר תָּמִים פָּעֲלוּ	כִּי כָל־דְּרָכָיו מִשְׁפָּט
אֵל אֲמוּנָה וְאִין עוֹל	צַדִּיק וְיִשָּׁר הוּא
שָׁחַת לוֹ לֹא בָנָיו מוֹמָם	דוֹר עַקֵּשׁ וּפְתִילֵהוּל
הָלִי יְהוָה תִּגְמְלוּ־זֹאת	עִם נֶבֶל וְלֹא חֲכָם
הַלּוֹא־הוּא אֲבִיךָ קִנְיָךְ	הוּא עֲשֵׂה וְיִכְנָנְךָ
זָכַר יְמוֹת עוֹלָם	בֵּינוּ שָׁנוֹת דַּר־דָּוָד
שָׂאֵל אֲבִיךָ וְגִדְךָ	וְקִנְיָךְ וְיִאֲמְרוּ־לְךָ
בְּהִנָּחַל עָלֶיךָ גוֹיִם	בְּהַפְרִידוּ בָנֵי אָדָם
יַצֵּב גְּבֻלַת עַמִּים	לְמַסְפָּר בָּנֵי יִשְׂרָאֵל
כִּי חֵלַק יְהוָה עַמּוֹ	יַעֲקֹב חֶבֶל גַּחֲלָתוֹ
יִמְצָאֵהוּ בְּאַרְצֵן מִדְבָּר	וּגְתָהוּ יֵלֵל יִשְׁמֹן
יִסְבְּבֵהוּ יְבוֹגְבֵהוּ	יַצְרֵהוּ כִּי־יִשְׁטֹן עֵינָיו

for these pine away, stricken through for want of the fruits of the field. The hands of the pitiful women have sodden their own children: they were their meat in the destruction of the daughter of my people. The Lord hath accomplished his fury; he hath poured out his fierce anger, and hath kindled a fire in Zion, and it hath devoured the foundations thereof. The kings of the earth, and all the inhabitants of the world, would not have believed that the adversary and the enemy should enter into the gates of Jerusalem.

For the sins of her prophets, *and* the iniquities of her priests, that have shed the blood of the just in the midst of her, they have wandered as blind men in the streets, they have polluted themselves with blood, so that *men* could not touch their garments. They cried unto them, Depart ye; *it is* unclean; depart, depart, touch not: when they fled away and wandered, they said among the heathen, They shall no more sojourn *there*. The anger of the Lord hath divided them; he will no more regard them: they respected not the persons of the priests, they pitied not the elders. As for us our eyes as yet have failed for our vain help: in our watching we have watched for a nation *that* could not save *us*. They hunt our steps that we cannot go in our streets: our end is near, our days are fulfilled; for our end is come. Our persecutors are swifter than the eagles of the heaven: they pursued us upon the mountains, they laid wait for us in the wilderness. The breath of our nostrils, the anointed of the Lord, was taken in their pits, of whom we said, Under his shadow we shall live among the heathen.

Rejoice and be glad, O daughter of Edom, that dwellest in the land of Uz; the cup also shall pass through unto thee: thou shalt be drunken, and shalt make thyself bare.

The punishment of thine iniquity is accomplished, O daughter of Zion; he will no more carry thee away into captivity: he will visit thine iniquity, O daughter of Edom; he will discover thy sins.

Chapter v.

זכר Remember, O Lord, what is come upon us: consider, and behold our reproach. Our inheritance is turned to strangers, our houses to aliens. We are orphans and fatherless, our mothers are as widows. We drink our water for money; our wood is sold unto us. Our necks are under persecution: we labour, and have no rest. We have given the hand to the Egyptians, and to the Assyrians, to be satisfied with bread. Our fathers have sinned, and are not! and we have borne their iniquities. Servants have ruled over us: there is none that doth deliver us out of their hand. We gat our bread with the peril of our lives because of the sword of the wilderness. Our skin was black like an oven because of the terrible famine. They violated the women in Zion, and the maids in the city of Judah. Princes were hanged up by their hand: the faces of elders were not honoured. They took the young men to grind, and the children fell under the wood. The elders have ceased from the gate, the young men from their music. The joy of our heart is ceased;

מִתְנוּבוֹת שְׂדֵי : יְדֵי נָשִׁים רַחֲמָנִיּוֹת בְּשָׁלוֹ יִלְדִיהֶן . הָיוּ לְבָרוֹת
לָמוּ בְשֹׁבֵר בַּת-עַמִּי : פְּלֵה יְהוָה אֶת-חַמְתּוֹ שֹׁפֵךְ חַרוֹן אַפּוֹ וַיִּצַּת
אִשׁ בְּצִיּוֹן וַתֹּאכַל יִסְדֹתֶיהָ : לֹא הֶאֱמִינוּ מַלְכֵי-אֶרֶץ וְכָל יִשְׁבֵי
תֵּבֵל . כִּי יָבֹא צָר וְאוֹיֵב בְּשַׁעְרֵי יְרוּשָׁלַם : מִחַטָּאת נְבִיאֶיהָ עֹנֹת
פְּהִינָה . הַשְּׂפָכִים בְּקִרְבָּה דַם צַדִּיקִים : נָעוּ עוֹרִים בַּהוֹצֹת נִגְאָלוֹ
בְּדָם . בְּלֹא יוֹכְלוּ יַגְעוּ בְּלִבְשֵׁיהֶם : סוּרוּ טָמֵא קָרְאוּ לָמוּ סוּרוּ
סוּרוּ אֶל-תַּנְעוּ כִּי נָצוּ גַם-נָעוּ . אָמְרוּ בְּגוֹיִם לֹא יוֹסִיפוּ לָגוּר :
פְּנֵי יְהוָה חֲלָקָם לֹא יוֹסִיף לְהַבִּיטֵם . פְּנֵי כְהֵנִים לֹא נִשְׂאוּ . זְקֵנִים
לֹא חָנְנוּ : עוֹדִינָה תִכְלִינָה עֵינֵינוּ אֶל-עוֹרֹתֵינוּ הַבֵּל . בְּצַפִּיתֵנוּ
צַפִּינוּ אֶל-גּוֹי לֹא יוֹשִׁיעַ : צָרוּ צָעֲרֵינוּ מַלְכַת בְּרַחֲבֵינוּ . קָרַב
קָצְנוּ מָלְאוּ יָמֵינוּ כִּי-בָא קָצְנוּ : קָלִים הָיוּ רִדְפֵינוּ מִנְשָׂרֵי שָׁמַיִם .
עַל-הַהָרִים דָּלְקָנוּ בַּמִּדְבָּר אָרְבוּ לָנוּ : רוּחַ אַפִּינוּ מִשִּׁיחַ יְהוָה נִלְפַד
בְּשִׁחִיתוֹתָם . אֲשֶׁר אָמְרָנוּ בְּצִלוֹ נַחִיהָ בְּגוֹיִם : שִׁישִׁי וְשִׁמְחֵי בַת-
אָדוּם יוֹשְׁבֹתֶי בְּאֶרֶץ עֵינָן . גַּם-עַלֶיךָ תַעֲבֹר-כּוֹס תִּשְׁכַּרְי וַתִּתְעָרֵי :
תַּם-עוֹנֵךְ בַּת-צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתְךָ . פֶּקֶד עוֹנֵךְ בַּת-אָדוּם גְּלָה
עַל-חַטָּאתֶיךָ :

זָכַר יְהוָה מִה־הָיָה לָנוּ הַבֵּיט וְרָאָה אֶת-חֲרָפְתֵנוּ : נַחֲלַתֵנוּ נִהַפְכָה
לְזוּרִים בְּתֵינוּ לְנֹכְרִים : יְתוּמִים הָיִינוּ אֵין אָב אֲמַתֵּינוּ
כְּאֶלְמָנוֹת : מִיָּמֵינוּ בְּכֶסֶף שְׁתֵּינוּ עֲצִינוּ בְּמַחִיר יָבֹאוּ : עַל צוּאֲרָנוּ
נִרְדַּפְנוּ יַגְעֵנוּ לֹא-הוֹנַח-לָנוּ : מַצָּרִים נָתַנוּ יָד אֲשׁוּר לְשַׁבַּע לָהֶם :
אֲבֹתֵינוּ חָטְאוּ אֵינָם אֲנַחְנוּ עֹנֵתֵיהֶם סָבְלָנוּ : עַבְדִּים מְשָׁלוּ בָנוּ
פָּרַק אֵין מִיָּדָם : בְּנַפְשֵׁנוּ נְבִיא לְחַמְנוּ מִפְּנֵי הָרַב הַמִּדְבָּר : עוֹרְנוּ
כְּתַנּוּר נִכְמְרוּ מִפְּנֵי זִלְעָפוֹת רָעֵב : נָשִׁים בְּצִיּוֹן עָנוּ בַתְּלַת בְּעָרֵי
יְהוּדָה : שָׂרִים בְּיָדָם נָתְלוּ פְּנֵי זְקֵנִים לֹא נִהְדָּרוּ : בַּחוּרִים טָחוּן
נִשְׂאוּ וַנְעָרִים בְּעֵין בְּשָׁלוֹ : זְקֵנִים מִשַּׁעַר שְׁבַתוֹ בַּחוּרִים מְנַגִּינְתָם :
שְׁבַת מִשׁוֹשׁ לָבָנוּ נִהַפְךָ לְאַבֵּל מְחוּלְנוּ : נִפְלְרָה עֲטַרְתֵּנוּ רֵאשֵׁנוּ
. וְכָל זְקֵנִים עוֹרֵינוּ יוֹשְׁבַת הַבֵּיטָה וְאֵין וְלֹא-וְאֵינָם וְאֵנַחְנוּ אֵין-

turn again to the Lord. Let us lift up our hearts with *our* hands unto God in heaven. We have transgressed and have rebelled: thou hast not pardoned. Thou hast covered with anger, and persecuted us: thou hast slain, thou hast not pitied. Thou hast covered thyself with a cloud, that *our* prayers should not pass through. Thou hast made us as the offscouring and refuse in the midst of the people. All our enemies have opened their mouths against us. Fear and a snare is come upon us, desolation and destruction. Mine eye runneth down with rivers of water for the destruction of the daughter of my people. Mine eye trickleth down, and ceaseth not, without any intermission, till the Lord look down and behold from heaven. Mine eye affecteth mine heart because of all the daughters of my city. Mine enemies chased me sore, like a bird, without cause. They have cut off my life in the dungeon, and cast a stone upon me. Waters flowed over my head; *then* I said, I am cut off.

I called upon thy name, O Lord, out of the low dungeon. Thou hast heard my voice: close not thine ear to my breathing, to my cry. Thou drewest near in the day *that* I called upon thee: thou saidst, Fear not. O Lord, thou hast pleaded the causes of my soul; thou hast redeemed my life. O Lord, thou hast seen my wrong: judge thou my cause. Thou hast seen all their vengeance and all their imaginations against me. Thou hast heard their reproach, O Lord, and all their imaginations against me; the lips of those that rose up against me, and their device against me all the day. Behold *at* their sitting down, *and at* their rising up; I am their music.

Thou wilt render unto them a recompence, O Lord, according to the work of their hands. Thou wilt give them sorrow of heart, thy curse unto them. Thou wilt pursue and destroy them in anger from under the heavens of the Lord.

Chapter iv.

איכה יענ How is the gold become dim! *how* is the most fine gold changed! the stones of the sanctuary are poured out in the top of every street. The precious sons of Zion, comparable to fine gold, how are they esteemed as earthen pitchers, the work of the hands of the potter! Even the sea-monsters draw out the breast, they give suck to their young ones: but the daughter of my people is *become* cruel, like the ostriches in the wilderness. The tongue of the sucking child cleaveth to the roof of its mouth for thirst: the young children ask bread, and no man dealeth it out unto them. They that did feed delicately are desolate in the streets: they that were brought up in scarlet embrace dunghills. For the punishment of the iniquity of the daughter of my people is greater than the punishment of the sin of Sodom that was overthrown as in a moment, and no hands stayed on her. Her Nazarites were purer than snow, they were whiter than milk, they were more ruddy in body than rubies, their polishing was of sapphire. Their visage is blacker than a coal; they are not known in the streets; their skin cleaveth to their bones; it is withered, it is become like a stick. They that are slain with the sword are better than they that be slain with hunger: for

דרכינו ונחקרה ונשיבה עד יהוה : נשא לבבנו אל-פנים אל-אל
 בשמים : נחנו פשענו ומרינו אתה לא סלחת : סבותה באף
 ותרדפנו הרגת לא המלת : ספתה בענן לך מעבור תפלה : סחי
 ומאוס תשימנו בקרב העמים : פצו עלינו פיהם כל-איבינו : פחד
 ופחת היה לנו השאת והשבר : פלגי-מים תרד עיני על-שבר
 בת-עמי : עיני נגדה ולא תרמה מאין הפגות : עד-ישקיף וירא
 יהוה משמים : עיני עוללה לנפשי מפל בנות עירי : צוד צדוני
 בצפור איבי הנם : צמתו בבור חיי וידוי-אבן פי : צפור-מים על-
 ראשי אמרתי נגזרתי : קראתי שמך יהוה מבור תהתיות : קולי
 שמעת אל-תעלם אזנך לרוחתי לשועתי : קרבת ביום אקראך
 אמרת אל-תירא : רבת אדני ריבי נפשי גאלת חיי : ראיתה
 יהוה עזתתי שפטה משפטי : ראיתה כל-נקמתם כל-מחשבתם לי :
 שמעת הרפתם יהוה כל-מחשבתם עלי : שפתי קמי והגיונם עלי
 כל-היום : שבתם וקומתם הביטה אני כנגינתם : תשיב להם
 גמול יהוה במעשה ידיהם : תתן להם מגנת-לב תאלתך להם :
 תרדף באף ותשמידם מתחת שמי יהוה :

איכה יועם זהב ישנא הפתם הטוב • תשתפכנה אבני-קרח בראש
 כל-חוצות : בני ציון היקרים המסלאים בפז • איכה נחשבו
 לנבלי-חרש מעשרה ירי יוצר : גם-תנין הלצו שר הניקו גוריהן •
 בת-עמי לאבזר פי-ענים במדבר : דבק לשון יונק אל-חפו בצמא •
 עוללים שאלו לחם פרש אין להם : האכלים למעדנים נשמו
 בחוצות • האמנים עלי תולע חבקו אשפתות : ויגדל עון בת-עמי
 מחטאת סדם • ההפוכה כמודגע ולא-הלוו בה ידים : זפו גזירה
 משלג צהו מחלב • אדמו עצם מפנינים ספיר גזרתם : חשך
 משחור תארם לא נפרו בחוצות • צפר עורם על-עצמם יבש היה
 כעין : טובים היו הללי-חרב מחללי רעב • שהם יזבו מדקרים
 מתנובות

Behold, O Lord, and consider to whom thou hast done this. Shall the women eat their fruit, infants of a span long? Shall the priest and the prophet be slain in the sanctuary of the Lord? The young and the old lie on the ground in the streets: my virgins and my young men are fallen by the sword; thou hast slain *them* in the day of thine anger; thou hast killed, and not pitied. Thou hast called as in a solemn day my terrors round about, so that in the day of the Lord's anger none escaped nor remained: those that I have swaddled and brought up hath mine enemy consumed.

Chapter iii.

אני הנבר I am the man *that* hath seen affliction by the rod of his wrath. He hath led me, and brought *me* into darkness, but not into light. Surely against me is he turned; he turned his hand *against me* all the day. My flesh and my skin hath he made old, he hath broken my bones. He hath builded against me, and compassed me with gall and travail. He hath set me in dark places as *they that be* dead of old. He hath hedged me about, that I cannot get out: he hath made my chain heavy. Also when I cry and shout, he shutteth out my prayer. He hath enclosed my ways with hewn stone, he hath made my paths crooked. He was unto me as a bear lying in wait, and as a lion in secret places. He hath turned aside my ways, and pulled me in pieces: he hath made me desolate. He hath bent his bow, and set me as a mark for the arrow. He hath caused the arrows of his quiver to enter into my reins. I have become a derision to all my people; *and* their song all the day. He hath filled me with bitterness, he hath made me drunken with wormwood. He hath also broken my teeth with gravel stones: he hath covered me with ashes. And thou hast removed my soul far off from peace: I have forgotten prosperity. And I said, My strength and my hope is perished from the Lord: remembering mine affliction and my misery, the wormwood and the gall. My soul hath them still in remembrance, and is humbled in me. This I recall to my mind, therefore I have hope.

It is of the Lord's mercies that we are not consumed, because his compassions fail not. *They are* renewed every morning: great is thy faithfulness. The Lord is my portion, saith my soul; therefore will I hope in him. The Lord is good to them that wait for him, to the soul that seeketh him. *It is* good that a *man* should both hope and quietly wait for the salvation of the Lord. *It is* good for a man that he bear the yoke in his youth. He sitteth alone and keepeth silence, because he hath borne it upon him. He putteth his mouth in the dust; peradventure there may be hope. He giveth *his* cheek to him that smiteth him: he is filled full with reproach. For the Lord will not cast off for ever: but though he cause grief, yet will he have compassion according to the multitude of his mercies. For he doth not afflict willingly, nor grieve the children of men. To crush under his feet all the prisoners of the earth; to turn aside the right of a man before the eyes of the most High; to subvert a man in his cause, the Lord approveth not.

Who is he that saith, and it cometh to pass, *when* the Lord commandeth it not? Out of the mouth of the most High proceed not evil and good? Wherefore doth a living man complain, a man for the punishment of his sins? Let us search and try our ways, and turn

כֹּה אִם-תֹּאכְלֶנָה נָשִׁים פְּרִים עֲלֵלֵי טַפְחִים אִם-יִהְיֶה בְּמִקְדָּשׁ אֲדֹנָי
 כִּהֵן וְנָבִיא : שִׁכְבוּ לְאָרְצְךָ חוּצוֹת גַּעַר וְזָקֵן בְּתוֹלְתֵי וּבַחֹרֵי נִפְלוּ
 בְּחֶרֶב . הַרְגַת בְּיוֹם אֶפְדָּ טַבַּחְתָּ לֹא הִמַּלְתָּ : תִּקְרָא כְיוֹם מוֹעֵד
 מִגֹּדְרֵי מִסְפֵּיב וְלֹא הָיָה בְיוֹם אֶף-יְהוָה פְּלִיט וְשִׁרִיד . אֲשֶׁר-טַפַּחְתִּי
 וְרַבִּיתִי אֵיבֵי כָלָם :

אֲנִי הַגִּבֵּר רָאָה עָנִי בְשֵׁבֶט עֵבְרָתוֹ : אוֹתִי נָהַג וַיִּלְךְ הַשֶּׁדֶךְ וְלֹא-
 אֹר : אֶךְ בִּי-יָשָׁב יִהְפֹךְ יָדוֹ כָּל-הַיּוֹם : בְּלָה בְשָׂרִי וְעוֹרִי
 שִׁבַר עֲצָמוֹתַי : בָּנָה עָלַי וַיִּקַּף רֹאשׁ וַתִּלְאַחַ : בְּמַחְשָׁבִים הוֹשִׁיבֵנִי
 כְּמַתִּי עוֹלָם : גָּדַר בְּעַדֵי וְלֹא אֵצֵא הַכְּבִיד נְהִשְׁתִּי : גַּם כִּי אֲזַעַק
 וְאֲשׁוּעַ שְׁתֵּם תִּפְלְתִי : גָּדַר דְּרָכֵי בְּגוֹיֹת נְתִיבוֹתַי עוֹה : דַּב אַרְב
 הוּא לִי אַרְיָה בְּמִסְתָּרִים : דְּרָכֵי סוּרָר וַיִּפְשַׁחֲנִי שְׁמֵנִי שׁוֹמֵם : דָּרָךְ
 קִשְׁתוֹ וַיַּצִּיבֵנִי כַּמַּטְרָא לַחֲזֵן : הִבִּיא בְּכִלְיָתִי בְּנִי אֲשַׁפְתּוּ : הֵייתִי
 שְׁחוֹק לְכָל-עַמִּי נְגִינְתָם כָּל-הַיּוֹם : הִשְׁבִּיעַנִי בְּמַרְוֵרִים הַרְוֵנִי לַעֲנָה :
 וַיִּגְרַם בְּחֻצֵּיךָ שְׁנֵי הַכְּפִישָׁנִי בְּאַפְּךָ : וַתִּזְנַח מִשְׁלוֹם נַפְשִׁי נְשִׁיתִי
 טוֹבָה : וְאָמַר אֲבַד נִצְחִי וַתּוֹחַלְתִּי מִיְהוָה : זָכַר-עָנִי וּמְרוֹדִי לַעֲנָה
 וְרֹאשׁ : זָכוֹר תִּזְכּוֹר וַתִּשְׁיַח עָלַי נַפְשִׁי : זֹאת אָשִׁיב אֶל-לִבִּי עַל-
 כֵּן אוֹחִיל : חֲסֵדִי יְהוָה כִּי לֹא-תִקְּמוּ כִּי לֹא-כָלוּ רַחֲמָיו : חֲדָשִׁים
 לְבַקְרִים רַבָּה אֲמוֹנַתְךָ : חֲלָקִי יְהוָה אָמְרָה נַפְשִׁי עַל-כֵּן אוֹחִיל לוֹ :
 טוֹב יְהוָה לִקְחוֹ לְנַפְשׁ תִּדְרָשְׁנִי : טוֹב וַיִּחַל וְדוּמָם לַתְּשׁוּעַת יְהוָה :
 טוֹב לַגִּבֵּר כִּי-יִשָּׂא עַל בְּנֵעוֹרָיו : יֵשֶׁב בְּדָר וַיִּדַם כִּי נָטַל עָלָיו :
 יִתֵּן בְּעַפְּרָ פִּיהוּ אוֹלֵי יֵשׁ תִּקְוָה : יִתֵּן לְמַפְהוֹ לְחֵי יִשְׁבַע בְּחֶרֶף :
 כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם אֲדֹנָי : כִּי אִם-הוֹגָה וְרַחַם כָּרֹב חֲסֵדָיו : כִּי לֹא
 עָנָה מִלְּבוֹ וַיִּגָּה בְּנִי-אִישׁ : לְדַבָּא תַחַת רַגְלָיו כֹּל אֲסִירֵי אָרֶץ :
 לְהַטּוֹת מִשְׁפַּט-גִּבֵּר נִגְדַּר פְּנֵי עֲלִיוֹן : לְעוֹת אָדָם בְּרִיבוֹ אֲדֹנָי לֹא
 רָאָה : מִי זֶה אָמַר וַתְּהִי אֲדֹנָי לֹא צָנָה : מִכִּי עֲלִיוֹן לֹא תִצַּח
 הָרְעוֹת וְהַטּוֹב : מַה-יִתְּאוּנָן אָדָם חֵי גִבֵּר עַל-חֲטָאָו : נַחֲפָשָׁה
 דְּרַכִּינוּ

adversary, and slew all *that were* pleasant to the eye in the tabernacle of the daughter of Zion: he poured out his fury like fire. The Lord was as an enemy: he hath swallowed up Israel, he hath swallowed up all her palaces: he hath destroyed his strong holds, and hath increased in the daughter of Judah mourning and lamentation. He hath violently taken away his tabernacle, *as if it were* a garden: he hath destroyed his assembly: the Lord hath caused the solemn feasts and sabbaths to be forgotten in Zion, and hath despised in the indignation of his anger the king and the priest. The Lord hath cast off his altar, he hath abhorred his sanctuary, he hath given up into the hand of her enemy the walls of her palaces; they have made a noise in the house of the Lord, as in the day of a joyous feast. The Lord hath purposed to destroy the wall of the daughter of Zion: he hath stretched out a line, he hath not turned back his hand from destroying: therefore he made the rampart and the wall to lament and to languish together. Her gates are sunk into the ground; he hath destroyed and broken her bars: her king and her princes are among the Gentiles: the law is no *more*; her prophets also find no vision from the Lord. The elders of the daughter of Zion sit upon the ground in mournful silence: they have cast up dust upon their heads; they have girded themselves with sackcloth: the virgins of Jerusalem hang down their heads to the ground. Mine eyes do fail with tears, my bowels are troubled, my liver is poured out upon the earth, for the destruction of the daughter of my people; because the babes and the sucklings swoon in the streets of the city. They said to their mothers, Where is corn and wine? when they swooned as the wounded in the streets of the city, when their soul was poured out upon their mothers' bosom. What thing shall I take to witness for thee? what thing shall I compare to thee, O daughter of Jerusalem? what shall I equal to thee, that I may comfort thee, O virgin daughter of Zion? for thy breach is great like the sea: who can heal thee? Thy prophets have seen vain and foolish things for thee: and they have not discovered thine iniquity, to turn away thy captivity; but have seen for thee false burdens and causes of banishment. All that pass by clap their hands at thee; they hiss and wag their head at the daughter of Jerusalem, *saying*, Is this the city that *men* call The perfection of beauty, The joy of the whole earth? All thine enemies have opened their mouth against thee: they hiss and gnash the teeth: they say, We have swallowed *her* up: certainly this is the day that we looked for; we have found, we have seen it. The Lord hath done that which he had devised; he hath fulfilled his word that he had commanded in the days of old: he hath thrown down, and hath not pitied: and he hath caused the enemy to rejoice over thee, he hath set up the horn of thine adversaries. Their heart cried unto the Lord, O wall of the daughter of Zion, let tears run down like a river day and night: give thyself no rest; let not the apple of thine eye cease. Arise, cry out in the night: in the beginning of the watches pour out thine heart like water before the face of the Lord: lift up thy hands toward him for the life of thy young children, that faint for hunger in the top of every street.

בְּאֵהָל בַּת־צִיּוֹן שִׁפְךָ כְּאֵשׁ חֲמָתוֹ: הִיָּה אֲדָנִי כְּאוֹיֵב בִּלְע יִשְׂרָאֵל
 בִּלְע כָּל־אַרְמְנוֹתֶיהָ שַׁחַת מִבְּצָרָיו • וַיָּרֶב בְּבֵית־יְהוּדָה תִּאֲנִיָּה
 וַיִּאֲנִיָּה: וַיִּהְיֶה בְּגַן שָׂבוֹ שַׁחַת מַעְדוֹ • שִׁבַּח יְהוָה בְּצִיּוֹן מוֹעֵד
 וַיִּשְׁבֹּת וַיִּנְאֵץ בְּזַעַם־אָפוֹ מֶלֶךְ וַכְּהֵן: זָנַח אֲדָנִי מִזְבְּחוֹ נֶאֱדַר מִקִּדְשׁוֹ
 הַסְּגִיר בְּיַד־אוֹיֵב חוֹמַת אַרְמְנוֹתֶיהָ • קוֹל נִתְּנָנוּ בְּבֵית־יְהוָה כַּיּוֹם
 מוֹעֵד: חָשַׁב יְהוָה לְהַשְׁחִית חוֹמַת בַּת־צִיּוֹן נָטָה קֶו לֹא־הִשִּׁיב יָדוֹ
 מִבִּלְע • וַיִּאֲבַל־חַל וְחוֹמָה יִתְדוּ אִמְלָלוּ: טָבְעוּ בְּאֶרֶץ שְׁעָרֶיהָ
 אֲבָד וְשֹׁבֵר בְּרִיחֶיהָ • מִלְּפָה וּשְׂרִיָּה בְּגוֹיִם אֵין תּוֹרָה גַּם־נְבִיאֶיהָ
 לֹא־מָצְאוּ חֲזוֹן מִיְהוָה: יָשְׁבוּ לְאֶרֶץ יְדָמוּ זָקְנֵי בַת־צִיּוֹן הֶעֱלוּ עֶפְרַיִם
 עַל־רֹאשֵׁם הִגְדוּ שָׁקִים • הוֹרִידוּ לְאֶרֶץ רֹאשֵׁן בְּתוֹלַת יְרוּשָׁלַם:
 כָּלוּ בַדְּמַעוֹת עֵינֵי חֲמַרְמָרוּ מְעֵי נִשְׁפָּךְ לְאֶרֶץ כְּבִדִי עַל־שֹׁבֵר
 בַּת־עַמִּי • בַּעֲטָף עוֹלָל וַיּוֹנֵק בְּרַחְבוֹת קִרְיָה: לְאַמְתָם יֹאמְרוּ אֵיָּה
 דָּגַן וַיִּין • בְּהִתְעַטָּפָם בְּחִלָּל בְּרַחְבוֹת עִיר בְּהִשְׁתַּפֵּךְ נַפְשָׁם אֶל־חֵיק
 אֲמַתָם: מָה־אֶעֱיֹדֵךְ מָה אֲדַמָּה־לְךָ הַבַּת יְרוּשָׁלַם מָה אֲשׁוּה־לְךָ
 וַאֲנַחֲמֵךְ בְּתוֹלַת בַּת־צִיּוֹן • כִּי־גָדוֹל בָּיִם שִׁבְרֵךְ מִי יִרְפָּא־לְךָ:
 נְבִיאֶיךָ חֲזוּ לְךָ שׁוֹא וְתַפֵּל וְלֹא־גָלוּ עַל־עוֹנֶיךָ לְהִשִּׁיב שְׁבִי־תָךְ •
 וַיַּחֲזוּ לְךָ מִשְׁאוֹת שׁוֹא וּמִדְּהוּחִים: סָפְקוּ עֲלֶיךָ כַּפַּיִם כָּל־עֲבָרֵי
 דָרְךָ שָׁרְקוּ וַיִּנְעוּ רֹאשֵׁם עַל־בַּת יְרוּשָׁלַם • הוֹאֵת הָעִיר שִׁיאֲמְרוּ
 כְּלִילַת יָפִי מְשׁוֹשׁ לְכָל־הָאֶרֶץ: פָּצוּ עֲלֶיךָ פִּיהֶם כָּל אִיבֵיךָ שָׁרְקוּ
 וַיַּחֲרִקוּ־שֵׁן אָמְרוּ בִלְעָנוּ • אֵךְ זֶה הַיּוֹם שֶׁקִּוִּינָהוּ מְצָאנוּ רְאִינוּ:
 עָשָׂה יְהוָה אֲשֶׁר זָמַם בְּצַע אֲמַרְתוּ אֲשֶׁר צָוָה מִימֵי־קֶדֶם הָרַם וְלֹא
 חָמַל • וַיִּשְׁמַח עֲלֶיךָ אוֹיֵב הַרִים קָרַן צָרֶיךָ: צָעַק לִבָּם אֶל־אֲדָנִי •
 חוֹמַת בַּת צִיּוֹן הוֹרִידִי כַּנְחַל דְּמָעָה יוֹמָם וְלַיְלָה אֶל־תִּתְּנֵי פּוֹנֵת
 לְךָ אֶל־תִּדְרַם בַּת־עֵינֶיךָ: קוֹמִי רֵנִי בְּלִילָה לְרֹאשׁ אֲשִׁמְרוֹת שִׁפְכִי
 כַּמַּיִם לִבְּךָ נִכַח פָּנֵי אֲדָנִי • שְׂאֵי אֱלֹוֵי כַּפֶּיךָ עַל־נַפְשׁ עוֹלְלֶיךָ
 הָעֲטוּפִים בְּרַעַב בְּרֹאשׁ כָּל־חוֹצוֹת: רְאֵה יְהוָה וְהִבִּטָּה לְמִי עוֹלְלַת

enter into thy congregation. All her people sigh, they seek bread; they have given their pleasant things for meat to sustain life: see, O Lord, and consider; for I am become vile.

Is it nothing to you, all ye that pass by? Behold, and see if there be any sorrow like unto my sorrow, which is done unto me, where-with the LORD hath afflicted me in the day of his fierce anger. From above hath he sent fire into my bones, and it prevai-leth against them: he hath spread a net for my feet, he hath turned me back: he hath made me desolate and faint all day. The yoke of my transgressions is bound by his hand: they are wreathed, and come up upon my neck: he hath made my strength to fall, the Lord hath delivered me into *their* hands, *from whom* I am not able to rise up. The Lord hath trodden under foot all my mighty men in the midst of me: he hath called an assembly against me to crush my young men: the Lord hath trodden the virgin, the daughter of Judah, as in a winepress. For these *things* I weep; mine eye, mine eye runneth down with water, because the comforter that should relieve my soul is far from me: my children are desolate, because the enemy has prevailed. Zionspreadeth forth her hands, but *there is* none to comfort her: the Lord hath commanded concerning Jacob, *that* his adversaries *should* be round about him: Jerusalem is as a menstruous woman among them.

The Lord is righteous; for I have rebelled against his commandment: hear, I pray you, all people, and behold my sorrow; my virgins and my young men are gone into captivity. I called for my lovers, but they deceived me: my priests and mine elders expired in the city, while they were seeking food in order to support life. Behold, O Lord; for I am in distress: my bowels are troubled; my heart is turned within me; for I have grievously rebelled: abroad the sword bereaveth, at home there is as death. They have heard that I sigh: there is none to comfort me: all mine enemies have heard of my trouble; they are glad that thou hast done it: thou wilt bring the day that thou hast called, and they shall be like unto me. Let all their wickedness come before thee; and do unto them, as thou hast done unto me for all my transgressions: for my sighs are many, and my heart is faint.

Chap. ii.

איכה How hath the Lord covered the daughter of Zion with a cloud in his anger, how hath he cast down from heaven unto the earth the beauty of Israel, and hath not remembered his footstool in the day of his anger! The Lord hath swallowed up all the habitations of Jacob, and hath not pitied: he hath thrown down in his wrath the strong holds of the daughter of Judah; he hath brought *them* down to the ground: he hath polluted the kingdom and the princes thereof. He hath cut off in *his* fierce anger all the horn of Israel: he hath drawn back his right hand from before the enemy, and he hath burned against Jacob like a flaming fire, *which* devoureth round about. He hath bent his bow like an enemy: he hath fixed his right hand as an adversary

כִּי־רָאִתָּה גוֹיִם בָּאוּ מִקִּדְשֶׁהָ אֲשֶׁר צִוִּיתָה לֹא־בָאוּ בִקְהָל לֶךְ :
 כְּלַעֲמָה נֶאֱנָחִים מִבִּקְשֵׁיכֶם יָחַם נַחֲנוּ מִחַמּוּדֵיהֶם בְּאֶכָּל לְהִשִּׁיב
 נַפְשִׁי . רָאָה יְהוָה וְהִבִּיטָה כִּי הָיִיתִי זוֹלָלָה : לֹא אֲלִיכֶם כְּלַעֲבָרִי
 דָּרָךְ הִבִּיטוּ וּרְאוּ אִטְוִישׁ מִכְּאוֹב כְּמִכְּאוֹבִי אֲשֶׁר עוֹלָל לִי . אֲשֶׁר
 הוֹנֶה יְהוָה בְּיוֹם חֲרוֹן אַפָּו : מִמֶּרוֹם שְׁלַח־אֵשׁ בְּעֲצַמְתִּי וַיִּרְדְּנָה . פָּרַשׁ
 רֶשֶׁת לְרִגְלֵי הַשִּׁיבְנִי אַחֹר נִתְּנִי שְׁנִמְמָה כְּלַחֲיוֹם דָּוָה : נִשְׁקַד
 עַל פְּשָׁעֵי בְּיָדוֹ יִשְׁתַּרְגְּוּ עָלוּ עַל־צִנְאוֹרֵי הַכְּשִׁיל כְּחִי . נִתְּנִי אֲדָנִי
 בְּיָדֵי לֹא־אוֹכַל קוֹם : סָלָה כָּל־אֲפִירֵי אֲדָנִי בְּקִרְפֵי קָרָא עָלַי
 מוֹעֵד לִשְׁפָר בַּחוּרֵי . גַּת דָּרָךְ אֲדָנִי לִבְחֹלֶת בַּת־יְהוּדָה : עַל־
 אֱלֹהֵי אֲנִי בּוֹכִיָּה עֵינַי אֲנִי יִרְדָּה מֵיַם בְּיַרְחֵק מִמֶּנִּי מִנְחָם מִשִּׁיב
 נַפְשִׁי . הָיוּ בְנֵי שׁוֹמְמִים כִּי גֵבַר אוֹיֵב : פָּרַשָׁה צִיּוֹן בְּיָדֶיהָ אֵין
 מִנְחָם לָהּ צָוָה יְהוָה לְיַעֲקֹב סִבִּיבּוֹ צָרִיו . הָיְתָה יְרוּשָׁלַיִם לְנִדְרָה
 בִּינֵיהֶם : צָרִיק הוּא יְהוָה כִּי־פִיָּהוּ מְרִיתִי . שָׁמְעוּ־נָא כָּל־הָעַמִּים וּרְאוּ
 מִכְּאוֹבֵי בְּתוֹלְתֵי וּבַחוּרֵי הֶלְכּוּ בְּשִׁבְי : קָרָאתִי לְמֵאֲהָבֵי הַמֶּדֶה
 רְמוֹנֵי פָּחַנִי וְזִקְנֵי בְּעִיר גֹּעֵו . כִּי־בִקְשׁוּ אֶכָּל לָמוּ וַיִּשִּׁיבוּ אֶת־
 נַפְשָׁם : רָאָה יְהוָה כִּי־צָר־לִי מַעַי חֲמַרְמְרוּ נִהַפְּךְ לִבִּי בְּקִרְפֵי כִּי מָרוּ
 מְרִיתִי . מַחוּיִן שִׁבְלַה־חֲרָב בַּבַּיִת פַּמּוֹת : שָׁמְעוּ כִּי נֶאֱנָחָה אֲנִי
 אֵין מִנְחָם לִי כָּל־אֵיבֵי שָׁמְעוּ רַעַתִּי שָׁשׂוּ כִּי אַתָּה עֲשִׂיתָ . הַבֵּאת
 יוֹם־קָרָאתָ וַיְהִיו כְּמִנִּי : תָּבֹא כָּל־רַעְתָּם לְפָנַי וְעוֹלָל לָמוּ כַּאֲשֶׁר
 עוֹלָלְתָּ לִי עַל כָּל־פְּשָׁעֵי . כִּי־רַבּוֹת אֲנָחְתִּי וְלִבִּי דָוָי :

אֵיכָּה יַעִיב בְּאֲפוֹ אֲדָנִי אֶת־בַּת־צִיּוֹן הַשְּׁלֵיךְ מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ תַּפְאֶרֶת
 יִשְׂרָאֵל . וְלֹא־זָכַר הַדּוֹם־רִגְלָיו בְּיוֹם אַפּוֹ : בַּלַּע אֲדָנִי וְלֹא
 חָמַל אֶת כָּל־נְאוֹת יַעֲקֹב הָרַם בְּעִבְרָתוֹ מִבְּצָרֵי בַת־יְהוּדָה הַגִּיעַ
 לְאָרֶץ . הַלֵּל מִמְּלִכָּה וְשָׁרִיָּה : גִּדַּע בְּחַר־יָאֵף כָּל קָרֵן יִשְׂרָאֵל
 הַשִּׁיב אַחֹר יְמִינוֹ מִפְּנֵי אוֹיֵב . וַיִּבְעַר בְּיַעֲקֹב כְּאֵשׁ לְהִבָּה אֶכְלָה
 סִבִּיב : דָּרָךְ קִשְׁתּוֹ כְּאוֹיֵב נֶצַב יְמִינוֹ כְּצָר וַיַּחֲרַג כָּל מִחַמּוּדֵי־עֵין .
 באהל

Psalm cxxxvii.

על נהרות By the rivers of Babylon, there we sat down, yea, we wept, when we remembered Zion. We hanged our harps upon the willows in the midst thereof. For there they that carried us away captive required of us a song; and they that wasted us *required of us mirth, saying*, Sing for us one of the songs of Zion. How shall we sing the Lord's song in a strange land? If I forget thee, O Jerusalem, let my right hand forget *her cunning*. If I do not remember thee, let my tongue cleave to the roof of my mouth; if I prefer not Jerusalem above my chief joy. Remember, O Lord, the children of Edom in the day of Jerusalem; who said, Raze it, raze it, even to the foundation thereof. O daughter of Babylon, who art to be destroyed; happy *shall he be*, that rewardeth thee as thou hast served us. Happy *shall he be*, that taketh and dasheth thy little ones against the stones.

Then say the ordinary Evening Service, from יהיא רחום Vol. I, p. 36, till the end of the "Amidah" p. 42.

 THE BOOK OF LAMENTATIONS.

Chap. i.

איכה How doth the city sit solitary, *that was* full of people! how is she become as a widow! she *that was* great among the nations, and princess among the provinces, how is she become tributary! She weepeth sore in the night, and her tears are on her cheeks; among all her lovers she hath none to comfort her: all her friends have dealt treacherously with her, they are become her enemies. Judah is gone into captivity because of affliction, and because of great servitude: she dwelleth among the heathen, she findeth no rest: all her persecutors overtook her between the straits. The ways of Zion do mourn, because none come to the appointed feasts: all her gates are desolate: her priests sigh, her virgins are afflicted, and she is in bitterness. Her adversaries are the chief, her enemies prosper; for the Lord hath afflicted her for the multitude of her transgressions: her children are gone into captivity before the enemy. And from the daughter of Zion all her beauty is departed: her princes are become like harts that find no pasture, and they are gone without strength before the pursuer. Jerusalem remembered in the days of her affliction and of her miseries all her pleasant things that she had in the days of old, when her people fell into the hands of the enemy, and none did help her: the adversaries saw her, and did mock at her sabbaths. Jerusalem must have grievously sinned, to have become thus rejected: all that honoured her despise her, because they have seen her nakedness: yea, she sigheth, and turneth backward. Her uncleanness was in her skirts; she remembered not her last end; therefore she came down wonderfully: she had no comforter. O Lord, behold my affliction: for the enemy hath magnified himself. The adversary hath spread out his hand upon all her pleasant things: for she hath seen that the heathen entered into her sanctuary, whom thou didst command that they should not enter

על-נהרות • בכל שם ישבנו גם-פכינו • בזכרנו את-ציון : על-
 ערבים בתוכה • תלינו כנורותינו : כי שם שאלונו שובינו
 דברי-שיר ותוללינו שמחה • שירו לנו משיר ציון : איך נשיר
 את-שירי • על אדמת נכר : אם-אשפחך ירושלים תשפח ימיני :
 תדבק לשוני • לחפי אמלא אופרכי אמלא אעלה את-ירושלם •
 על ראש שמחתי : זכר יי' לבני אדום את יום ירושלים האמרים
 ערו ערו • עד היסוד בה : בת-פכל השדודה אשרי שישלם-לך •
 את-גמולך שגמלת לנו : אשרי שיאחו ונפין את-עולליך אל-
 הפלע :

ואומר תפלה ערבית כמו בחול מן יהוא רחום חלק א' דף ל"ו עד סוף עמידה מ/ב :

מגלת איכה :

איכה • ישבה בדרך העיר רבתי עם היטה פאלמנה • רבתי בגוים
 שרתי במדינות היטה למם : פכו תבכה פלילה ודמעתה
 על לחיה אין-לה מנחם מפל-אהביה • פל-רעיה פגרו בה היו לה
 לאיבים : גלתה יהודה מעני ומרב עברה היא ישבה בגוים לא מצאה
 מנוח • פל-רדפיה השיגוה בין המצרים : דרכי ציון אכלות
 מפלי באי מועד פל-שעריה שוממין פהניה נאנחים • פתולתיה
 נוגזות והיא מר-לה : היו צריה לראש איביה שלו פי-יהוה הוגה
 על-רב-פשעה • עולליה הלכו שבי לפני צר : ויצא מן פת-ציון
 פל-הדרה • היו שריה פאילים לא-מצאו מרעה וילכו בלא-כח
 לפני רודף : זברה ירושלים ימי עניה ומרודיה כל מחמדיה אשר
 היו מימי קדם • בנפל עמה ביד-צר ואין עוזר לה ראוה צרים
 שחקו על-משפתה : חטא חטאה ירושלים על-פן לנידה היטה •
 פל-מכפדיה הילוה פי-ראו ערותה גם-היא נאנחה ותשב אהור :
 טמאתה בשוליה לא זברה אחריתה ותרד פלאים אין מנחם לה •
 ראה יהוה את-עניי פי הגדיל אויב : ירו פריש צר על פל-מחמדיה •

SERVICE

FOR

THE NINTH DAY OF AB.

On entering the Synagogue say—

ואני “In the greatness of thy benevolence, I enter thy House; in reverence of thee, I bow down towards the temple of thy holiness.”

EVENING SERVICE.

יתגדל May the great name of the Eternal be exalted, and sanctified throughout the created world, according to his will; may he establish his kingdom, cause his redemption to spring forth, and hasten the advent of his anointed, in your days, and in the days of all the house of Israel, speedily! And say ye, Amen.

(*Cong.*) Amen. May the name of the Lord be blessed for ever, throughout all worlds!

יתברך May his hallowed name be praised, glorified, exalted, magnified, and adored! Blessed is He, far exceeding all blessings, hymns, and praises, that can be uttered in the world! And say ye, Amen.

יהי שלום May the fulness of peace from Heaven, life, plenty, salvation, consolation, health, redemption, pardon, expiation, enlargement, and freedom, be granted unto us, and all Israel! And say ye, Amen.

עשה May He who maketh peace in his high Heavens, grant peace unto us, and all Israel! And say ye, Amen.

סדר לתשעה באב :

הנכנס לבית הכנסת אומר

ואני ברב הסדרך אבא ביתך • אשתתורה אל היכל קדשך
ביראתך :

ערבית :

יתגדל ויתקדש שמו הגדול • בעולם אשר ברא בראונו • וימליך
מלכותו • ויצמיח ישועתו • ויקרב משיחו • בתייכם ובנימכם
ובחיי כל בית ישראל במהרה ובזמן קרוב ואמרו אמן :

יהי שמו הגדול מבורך • לעולם ולעולמי עולמים :

יתברך • וישתבח • ויתפאר • ויתרומם • ויתנשא • ויתהדר •
ויתעלה • ויתהלל • שם הקדוש ברוך הוא : למעלה מן
כל ברכות • שירות • ותשבחות • הנאמרים בעולם • ואמרו
אמן :

יהי שלום רב מן השמים • חיים • ושבע • וישועה • ונחמה •
ורפואה • וגאולה • וסליחה • וכפרה • ורוח • והצלחה • לנו •
ולכל ישראל • ואמרו אמן :

עשה שלום במרומו • הוא יעשה שלום • עלינו ועל כל ישראל •
ואמרו אמן :

סדר התפלות :

FORMS OF PRAYERS.

PHIL
URJ

1 19 3

CONTENTS.

	PAGE
Evening Service for the Ninth Day of Ab	1
Morning Service do.	8
Afternoon Service do.	19
Morning Service for the Fast of Gedaliah	25
Morning Service for the Tenth Day of Tebeth	30
Morning Service for the Seventeenth Day of Tammuz	32
Service for Circumcision	34
Redemption of the First Born	35
Service for Naming a Girl	36
Burial Service	36
Prayer for Mourners	39
Prayer said by the Minister on the Sabbath after a Funeral.	39

2112485

From Rev. S. P. ... 6.8.07
M. Gasler

סדר התפלות

FORMS OF PRAYER

USED IN

THE WEST LONDON SYNAGOGUE
OF
BRITISH JEWS,

WITH AN ENGLISH TRANSLATION.

EDITED BY

THE REV. D. W. MARKS,

AND

THE REV. A. LÖWY,

MINISTERS OF THE CONGREGATION.

VOLUME V.

Prayers for various Occasions.

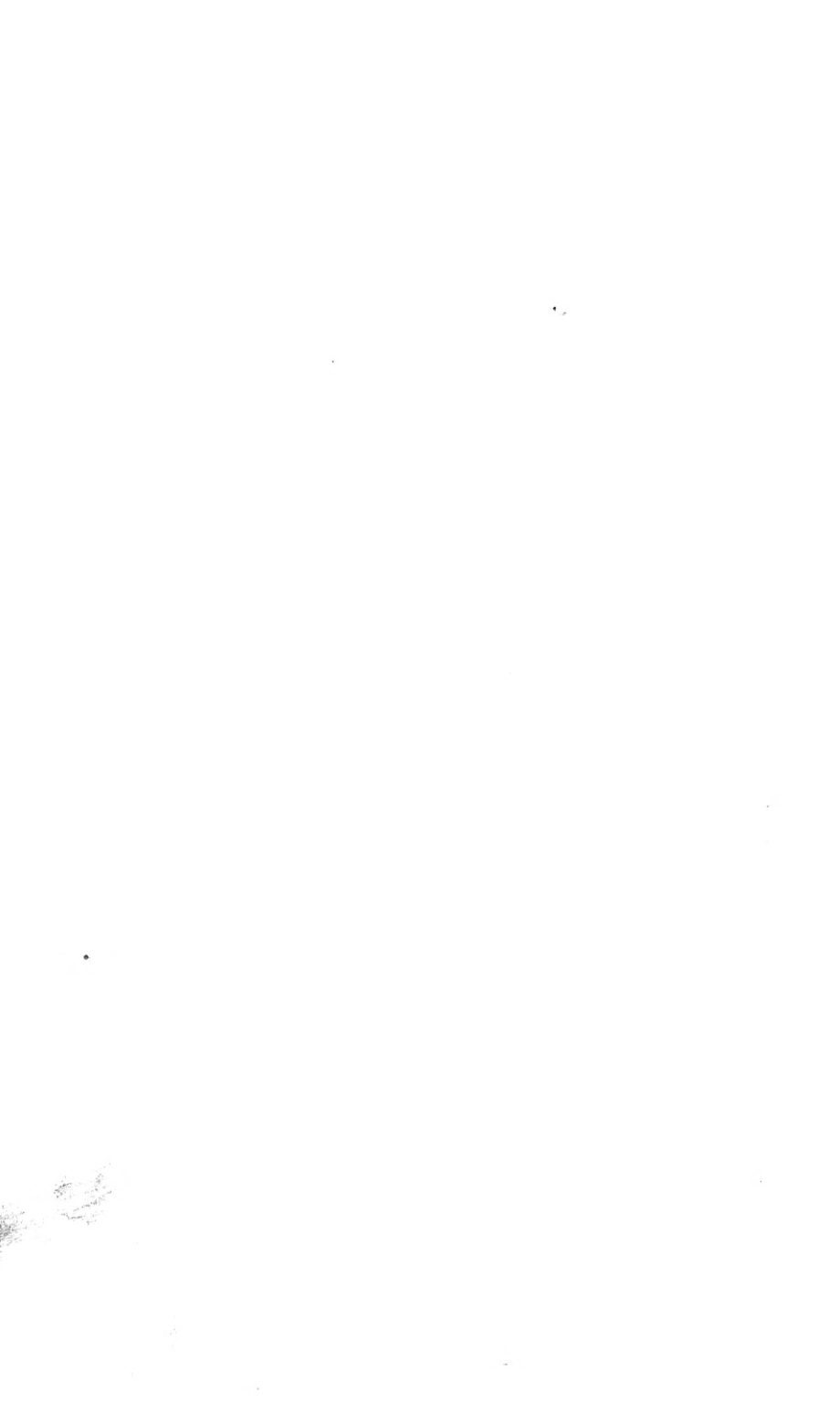
LONDON :

PRINTED AND SOLD BY J. WERTHEIMER AND CO.,

CIRCUS PLACE, FINSBURY CIRCUS.

TO BE HAD ALSO OF THE SENIOR MINISTER, 51, BURTON STREET,
BURTON CRESCENT.

A. M. 5603.

134

UC SOUTHERN REGIONAL LIBRARY FACILITY

AA 000 836 583 5

